

Barcelona economia

Indicadors econòmics de Barcelona
i de la regió metropolitana
Número 45. Març 2001

Barcelona economia

Indicadors econòmics de Barcelona
i de la regió metropolitana
Núm. 45. Març 2001

Gerència Delegada de Finançament,
Empreses i Patrimoni

Ajuntament de Barcelona

Alcalde
Joan Clos i Matheu

President de la Comissió de Presidència i Hisenda
Ernest Maragall i Mira

Gerent Delegada de Finançament, Empreses i Patrimoni
Pilar Solans i Huguet

Direcció i realització de Barcelona Economia
Xavier Güell i Ferrer i María Jesús Calvo Nuño,
amb la col·laboració de *Marta Solano Martín*

Consell Assessor

Ricard Frigola, Gerent de Manteniment i Serveis de l'Ajuntament de Barcelona. *Jaume García*, Departament d'Economia i Empresa de la UPF. *Ramón García Bragado*, Gerent d'Urbanisme de l'Ajuntament de Barcelona. *Dolores González*, Gerent de Serveis Generals de l'Ajuntament de Barcelona. *Maria Antonia Monés*, Directora del Gabinet Tècnic de Programació de l'Ajuntament de Barcelona. *Martí Perellada*, Director d'Estudis de Formació Continuada de la UB. *Joan Raurich*, Director de Serveis d'Empreses i Finançament de l'Ajuntament de Barcelona. *Francesc Santacana*, Coordinador General del Pla Estratègic de Barcelona. *Josep Serra*, Cap del Servei d'Estudis Territorials de la MMAMB. *Joan Trullén*, Departament d'Economia Aplicada de la UAB.

BARCELONA ECONOMIA
web: <http://www.bcn.es/>
telèfon: 934 02 72 38

e-mail: msolano@mail.bcn.es
fax: 934 02 72 25

Agraïm la informació i la col·laboració prestades per totes les entitats, organismes i empreses citades com a fonts informatives i molt especialment a:

Ajuntament de Barcelona: Departament d'Estadística; Direcció d'Actuació Urbanística; Direcció de Serveis de Neteja Urbana; Departament d'Estudis Fiscals.

Generalitat de Catalunya: Direcció General d'Ocupació; Direcció General d'Actuacions Concertades, Arquitectura i Habitatge; Institut d'Estadística de Catalunya; Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

Altres institucions i entitats: Turisme de Barcelona; Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona; Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona; Col·legi d'Arquitectes de Catalunya; S.P.M. Transports de Barcelona, SA; Prefectura Provincial de Trànsit; INE (Barcelona); Autoritat Portuària de Barcelona; Aeroport de Barcelona; Fira de Barcelona; RENFE; MEFFSA; Borsa de Barcelona; Forcadell.

Gerència Delegada de Finançament, Empreses i Patrimoni
Barcelona Economia
Indicadors econòmics de Barcelona i de la regió metropolitana
Núm. 45. Març 2001

Edició: ® Ajuntament de Barcelona
Gerència Delegada de Finançament, Empreses i Patrimoni

Impressió: Imprenta Municipal
Dipòsit legal: B.26.464/91

Barcelona economia

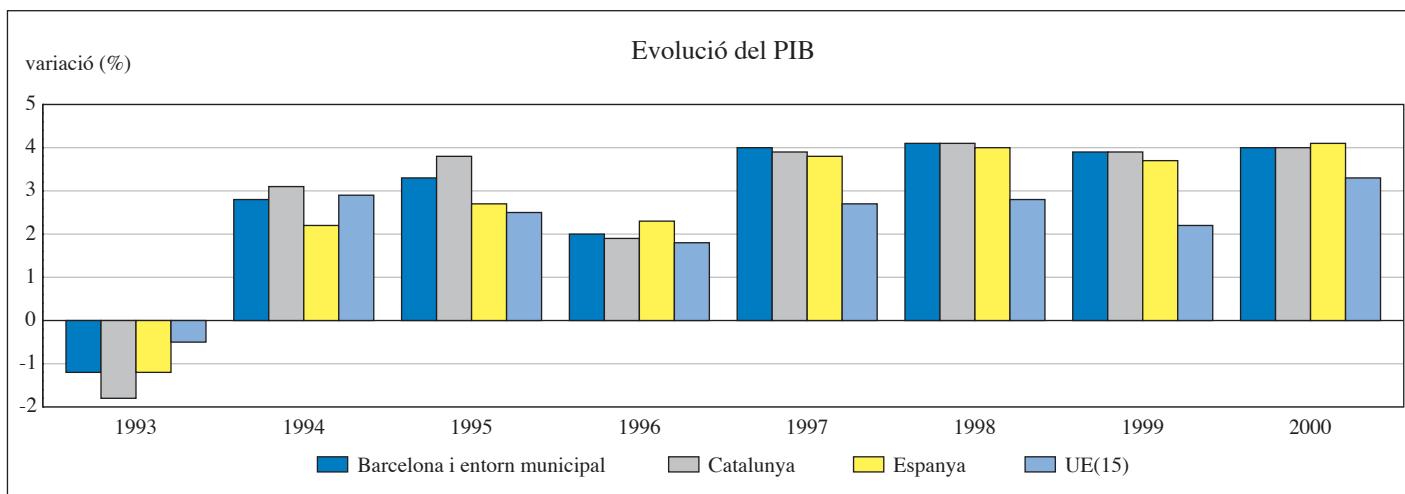
Indicadors econòmics de Barcelona
i de la regió metropolitana
Núm. 45. Març 2001

Índex

Indicadors econòmics

Síntesi de la conjuntura	5
I. Indústria	12
Evolució de l'activitat industrial	13
II. Finances	15
Sistema bancari	16
Mercat de renda variable	18
III. Consum, comerç i preus	19
Matriculació de vehicles	20
Preus de consum	21
Consum d'energia i aigua	23
IV. Transports, comunicacions i turisme	25
Port: mercaderies i passatgers	26
Aeroport: passatgers i mercaderies	29
Transport públic col·lectiu	31
Activitat turística	33
V. Construcció i mercat immobiliari	38
Consum de ciment	39
Construcció d'habitacions	40
Llicències d'obres	43
Preus al mercat immobiliari: habitacions i places d'aparcament	46
Lloguer d'oficines	51
Lloguer de locals comercials	52
VI. Ocupació, oferta d'activitat econòmica i salari	53
Mercat de treball	54
Oferta d'activitat econòmica	59
Enquesta de salari a la indústria i els serveis	61
<i>Resumen/Summary</i>	
Síntesis de la coyuntura/ <i>Economic outlook</i>	63

Indicadors econòmics
Síntesi de la conjuntura

Evolució de l'economia de Barcelona i regió metropolitana durant el 2000.

Per quart any consecutiu, el PIB generat per l'economia metropolitana ha crescut a l'entorn del quatre per cent en termes reals. Un ritme de creixement extensible tant al conjunt de Catalunya com a la resta d'Espanya i que s'ha d'emmarcar en un context d'expansió econòmica internacional i més concretament a nivell europeu. Convé destacar que l'economia del conjunt de la UE ha aconseguit tancar l'any amb un ritme de creixement a l'entorn del 3,3 per cent, sensiblement superior als assolits en anys anteriors.

Malgrat la desacceleració dels darrers mesos de l'any, l'economia metropolitana ha continuat creixent per sobre de la mitjana europea.

Tot i la relativa coincidència de les taxes de creixement en termes de mitjanes anuals, l'evolució trimestre a trimestre del 2000 ha estat notablement diferent a la d'un any abans. Així, mentre la trajectòria del PIB català durant el 1999 fou pràcticament plana amb diferències mínimes entre les taxes de creixement trimestrals i la mitjana anual, la del 2000 ha estat marcadament per un primer trimestre notablement expansiu seguit d'un posterior procés d'alentiment. Després d'assolar un punt de màxim creixement durant el primer trimestre, s'inicia un període de refredament de l'activitat que a final d'any es tradueix en una retallada de pràcticament un punt relatiu dels 4,5 en què s'estima el creixement a començament d'any.

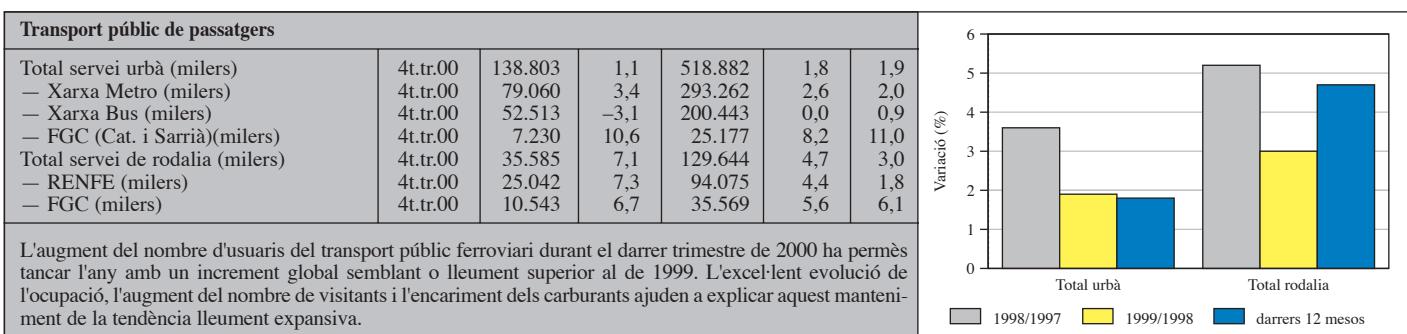
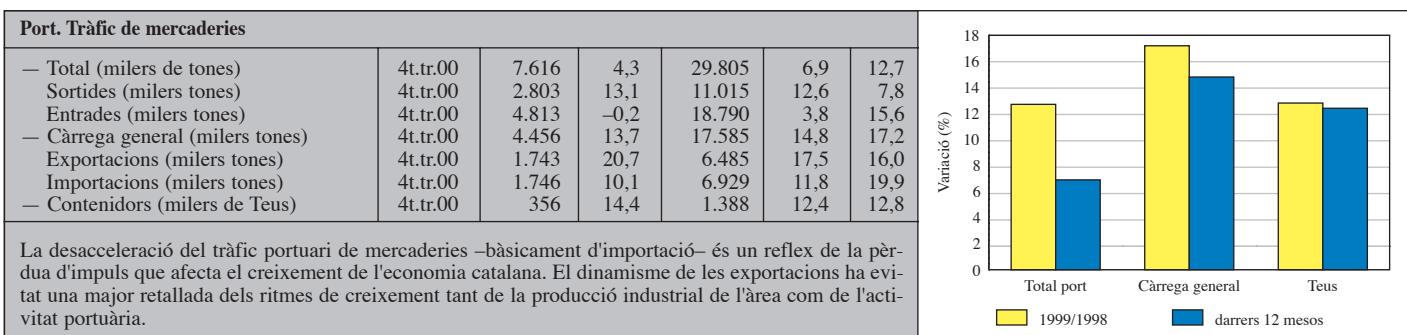
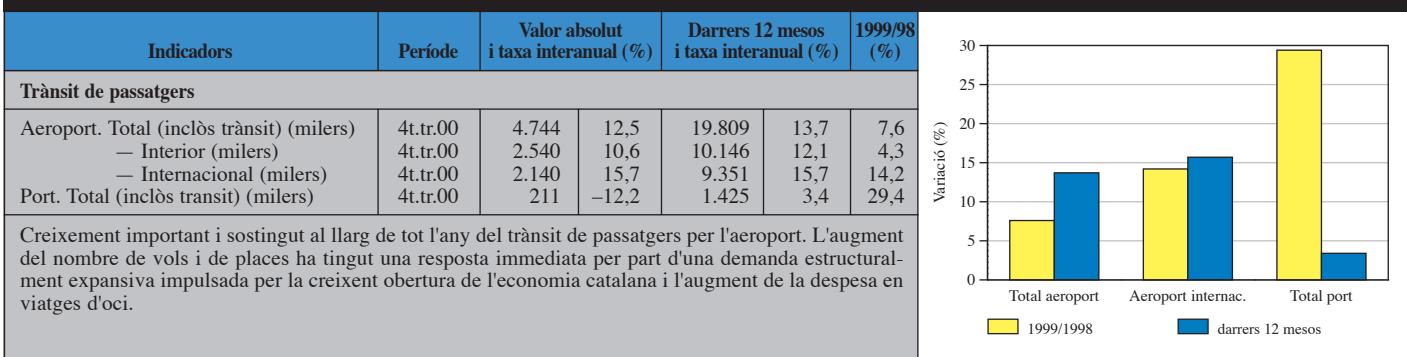
Si hom analitza l'evolució del PIB des de la perspectiva de la despesa, es constata una significativa pèrdua de dinamisme de la totalitat dels components de la demanda interna. Un descens en l'aportació al creixement econòmic que ha estat parcialment compensat pel canvi de signe del saldo exterior. Després d'un parèntesi de dos anys, l'aportació del sector exterior al creixement del PIB torna a ser positiva. Un canvi motivat pel manteniment del ritme expansiu de les exportacions i especialment per l'alentiment del creixement de les importacions, que s'han vist directament afectades per la notable contracció de la inversió i per la desacceleració del consum, especialment intensa en el conjunt del sector públic.

Per branques d'activitat, la indústria ha estat, juntament amb l'agricultura, l'agregat que ha registrat un creixement més intens i sostingut durant tot l'any gràcies al dinamisme de les exportacions i al notable impuls –tot i la desacceleració registrada durant la segona meitat de l'any– de la despesa privada en consum. Aquesta valoració notablement optimista que transmeten les dades de producció industrial segons la Comptabilitat Nacional no es correspon plenament amb les que es desprenden de l'índex de producció industrial ni de l'evolució del clima industrial. Ambdós indicadors aposten per una davallada significativa del creixement de la producció i les vendes de manufactures durant els darrers mesos de l'any.

D'una manera molt més manifesta, el ritme de creixement de la producció del sector constructor durant el 2000 mostra el canvi d'escenari definit per l'encariment del preu del dineri i l'empitjorament de les expectatives econòmiques que, en paral·lel a l'evolució de les cotitzacions dels actius financers, percepren les famílies. L'obra civil i l'edificació per a usos productius ha assumit una part del protagonisme cedit per la construcció residencial. Contràriament, la producció dels serveis ha registrat un creixement en termes reals de l'ordre del 3,5 per cent, mantinent una línia de relativa continuïtat amb l'evolució d'anys anteriors.

Aquest procés de desacceleració del creixement econòmic –inapreciable a partir de les mitjanes anuals però relativament intens a partir de l'estiu– no ha tingut de moment una incidència especialment notòria sobre el mercat laboral. La generació d'ocupació ha mantingut taxes de creixement importants, només unes poques dècimes inferiors a les de 1999. Possiblement l'efecte més visible sigui l'alentiment de la trajectòria descendent de l'atur. Una evolució, la del conjunt del mercat laboral, que no és aliena al manteniment d'un ritme de creixement relativament estable de la producció al conjunt dels serveis, agregat que ocupa dos de cada tres treballadors de la regió metropolitana.

Transports

La continuació del repunt inflacionista iniciat a l'estiu de 1999 ha minvat el poder adquisitiu de les famílies alhora que ens allunya de la mitjana de la UE i perjudica la competitivitat de l'economia catalana.

Si en molts aspectes determinants –creixement del PIB i de l'ocupació entre d'altres– el 2000 s'integra plenament en el període d'expansió econòmica iniciat el 1994 i que es consolida a partir de 1997, en altres qüestions com ara l'augment dels preus de consum fins a l'entorn del quatre per cent, s'obren alguns interrogants. La pressió de la demanda interna, l'augment del preu del petroli i la depreciació de l'euro són alguns dels factors que hom pot considerar determinants tant en el desencadenament com en el posterior manteniment de la tendència alcista dels preus de consum. Una tendència que si bé és més pronunciada entre els components més volàtils de la despesa, l'augment de l'índex de la inflació subjacent evidencia que els seus efectes s'han estès de manera força general a tots els components de la despesa.

Un cop exposats els trets macroeconòmics bàsics per on s'ha mogut l'economia catalana durant el 2000, és el moment de revisar l'evolució d'alguns dels principals indicadors d'activitat econòmica de la ciutat i regió metropolitana. Es pot avançar que si bé la valoració general és positiva, la diversitat d'evolucions ha substituït la homogeneïtat d'anys anteriors.

Les principals magnituds del tràfic portuari reflecteixen la situació de dualitat entre l'alentiment del creixement econòmic i el dinamisme de les exportacions que ha caracteritzat l'economia catalana durant el 2000.

L'increment del set per cent que va registrar l'activitat portuària l'any passat amaga evolucions ben disperses segons tipus de càrrega. L'encariment dels derivats del petroli i de la majoria de primeres matèries en els mercats internacionals afegit a unes collites força elevades de cereals, han contribuït a moderar el creixement del tràfic de mercaderia a granel pel port. Un tràfic que és majoritàriament d'importació. Això ha provocat que l'augment del conjunt de les importacions durant el segon semestre de 2000 hagi estat d'un testimonial u per cent. Contràriament, el total de les exportacions per via marítima han intensificat el seu creixement a mesura que avançava l'any.

Turisme, consum i preus

Indicadors	Període	Valor absolut i taxa interanual (%)		Darrers 12 mesos i taxa interanual (%)		1999/98 (%)
Consum - Matriculació						
Electricitat d'ús cial-ind. (Gwh)	4t.tr.00	761	-5,0	2.995	-10,8	-14,3
Electricitat d'ús domèstic (Gwh)	4t.tr.00	393	21,1	1.588	14,9	2,5
Gas canalitzat (milions tèrmies)	4t.tr.00	647	-0,6	3.116	1,8	12,7
Matriculació de vehicles (prov.)	4t.tr.00	58.559	-12,3	257.437	-2,6	14,8
L'evolució dels darrers mesos de l'any ha accentuat la davallada que d'ençà mitjan d'any afectava la matriculació de vehicles nous. L'encariment dels combustibles i el repunt dels tipus d'interès, juntament amb el canvi d'expectatives econòmiques, són els principals factors explicatius d'aquesta evolució a la baixa. L'estancament del consum de gas natural es deu bàsicament al retrocés del consum per a usos productius.						

The chart displays the percentage variation of consumption for three categories: Electricity (domestic use), Gas, and Vehicles (provision). The Y-axis represents the variation percentage from -4 to 16. The legend indicates that yellow bars represent the 1999/1998 period and blue bars represent the last 12 months.

Categoria	1999/1998	darrers 12 mesos
Electricitat ús domèstic	~2%	~15%
Gas	~13%	~2%
Vehicles (prov.)	~15%	~-2%

Visitants i pernoctacions hoteleres						
Total pernoctacions (milers)	st-ds.00	2.568	1,2	7.729	2,5	1,9
Visitants segons motiu de la visita (milers):	st-ds.00	970	-10,1	3.149	0,8	5,2
— Negocis (milers)	st-ds.00	368	-4,9	1.156	24,6	-8,0
— Turisme (milers)	st-ds.00	454	-3,4	1.382	-9,0	10,1
— Fires i Congressos (milers)	st-ds.00	72	-60,4	218	-61,2	47,0
— Altres (milers)	st-ds.00	76	65,2	394	242,6	-42,1
L'evolució de final d'any ha estroncat parcialment l'excel·lent evolució del sector d'accollida de visitants, eufòric després d'una temporada d'estiu de les que fan història. El nombre de visitants que han pernoccitat als hotels de la ciutat durant el 2000 s'ha estancat en relació amb l'any anterior, mentre que les pernoctacions han registrat un creixement lleument superior al de 1999. Uns resultats que amaguen variacions notablement divergents dels diferents col·lectius de visitants segons el motiu de la seva visita.						

The chart displays the percentage variation of visitors by purpose: Pernoct. hoteleres, Visitants que pernocten, and Visitants per negocis. The Y-axis represents the variation percentage from -10 to 30. The legend indicates that yellow bars represent the 1999/1998 period and blue bars represent the last 12 months.

Categoria	1999/1998	darrers 12 mesos
Pernoct. hoteleres	~2%	~2%
Visitants que pernocten	~5%	~1%
Visitants per negocis	-8%	~25%

(1) I.P.C. (Variació acumulada i interanual)						
Barcelona (prov.) (%)	4t.tr.00	0,9	—	—	4,2	3,4
Catalunya (%)	4t.tr.00	0,9	—	—	4,2	3,5
Espanya (%)	4t.tr.00	0,9	—	—	4,0	2,9
Subjacent (%)	4t.tr.00	0,6	—	—	3,0	2,4
U.E. harmonitzat (%)	4t.tr.00	0,3	—	—	2,3	1,7
El comportament dels preus de consum durant els darrers mesos de l'any ha accentuat les tensions inflacionistes que s'havien començat a manifestar durant els darrers mesos de 1999. Deixant de banda els diferents elements desencadenants d'aquest procés, el més preocupant és que ja no es limita als components més volàtils de la cistella de preus i que el diferencial amb la resta de la UE no es redueix.						
(1) Taxes referides a 31 de desembre de 1999						

The chart displays the annual variation of the Consumer Price Index (I.P.C.) for four regions: Barcelona (prov.), Catalonia, Spain, and the EU. The Y-axis represents the variation percentage from 0 to 5. The X-axis shows the dates: des.97, des.98, des.99, and des.00. The legend indicates the regions corresponding to each line.

Mes	Barcelona (prov.)	Catalunya	Espanya	U.E.
des.97	~2,1	~2,1	~2,1	~2,1
des.98	~1,9	~1,9	~1,9	~1,9
des.99	~3,5	~3,5	~3,5	~3,5
des.00	~4,2	~4,2	~4,2	~4,2

L'augment de la demanda interna de consum –tot i els símptomes de moderació que s'han evidenciat durant els darrers mesos– i l'esforç exportador que ha desplegat la indústria catalana aprofitant la depreciació de l'euro i la recuperació de les principals economies europees, té el seu reflex en el creixement de gairebé el quinze per cent en el volum de càrrega general i del 12,4 per cent en el nombre de contenidors que han passat pel port de Barcelona durant el 2000.

A banda del tràfic de mercaderia, el port ha vist passar per les seves instal·lacions més d'1,4 milions de passatgers. Una xifra que representa un increment de poc més del tres per cent en relació amb l'any anterior, en el que l'augment fou de gairebé el trenta per cent. Una sensible desacceleració –d'altra banda inevitable després dels augmentos acumulats d'ençà el 1996– que s'ha d'imputar tant als viatgers de ferris regulars com als de creuers en trànsit.

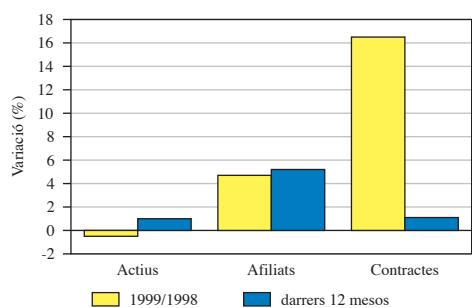
L'aeroport de Barcelona ha registrat durant el 2000 un increment de 2,4 milions de passatgers en relació amb l'any anterior.

Aquest notable alentiment del ritme de creixement del nombre de passatgers usuaris del port contrasta amb l'accentuació de la tendència expansiva del trànsit de viatgers per l'aeroport. L'ampliació de l'oferta de vols i places resultant de l'augment del nombre d'operacions d'enlairament i aterratge ha tingut una acollida molt favorable entre els usuaris del transport aeri com sembla deduir-se de l'increment del 13,7 per cent que ha registrat aquest tipus de trànsit. Un increment especialment intens en el cas del pont aeri i els vols internacionals i que implica gairebé tots els segments d'usuari. L'enquesta als clients dels hotels de la ciutat posa de relleu un augment important dels visitants per negocis i també dels turistes estrangers. A aquests fluxos generats per l'atractiu de la ciutat i la conjuntura expansiva de l'economia cal afegir-hi la creixent propensió a viatjar per oci dels residents a l'àrea d'influència de l'aeroport.

Mercat de treball

Indicadors	Període	Valor absolut i taxa interanual (%)	Darrers 12 mesos i taxa interanual (%)	1999/98 (%)
Ocupació				
Residents actius	31 ds. 00	677.050	1,0	—
Residents actius (RMB)	31 ds. 00	1.885.240	1,6	—
Afiliats R.G. Seg.Soc.	31 ds. 00	820.913	5,2	—
Afiliats R.G. Seg.Soc. (RMB)	31 ds. 00	1.651.332	5,8	—
Contractes laborals registrats	4t.tr.00	208.712	-6,4	800.509
Contractes indefinits	4t.tr.00	30.740	-2,5	114.075
				1,1
				16,5
				-1,8
				30,5

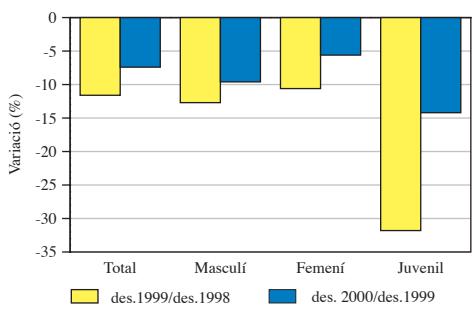
La davallada de les xifres de contractació del darrer trimestre de l'any reflecteixen la desacceleració en la que està immers el creixement econòmic. Un canvi de tendència que previsiblement estroncarà la notable expansió dels volums d'ocupació dels darrers quatre anys.

Atur registrat

Total aturats registrats	31 ds. 00	40.889	-7,4	—	—	-11,6
Atur masculí	31 ds. 00	18.024	-9,6	—	—	-12,7
Atur femení	31 ds. 00	22.865	-5,6	—	—	-10,6
Atur juvenil (16-24 anys)	31 ds. 00	2.993	-14,2	—	—	-31,8
Aturats sense ocupació anterior	31 ds. 00	3.744	-16,9	—	—	-18,1
Total aturats registrats (RMB)	31 ds. 00	119.347	-6,0	—	—	-12,8

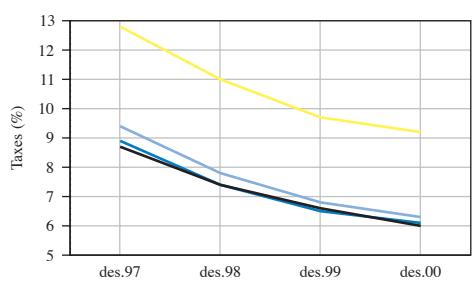
A mesura que el refredament de l'economia afectava la majoria de sectors d'activitat, s'alentia el ritme de descens de l'atur. Una evolució d'altra banda inevitable després de sis anys de descens continuat i de reduir les taxes d'atur a la meitat. De les dades de final d'any destaca un millor comportament relatiu de l'atur a la ciutat central que no pas a la resta de Catalunya. L'atur masculí i especialment el juvenil sembla que han assolit nivells d'atur friccional.

Taxes d'atur registrat (%) (1)

Barcelona	31 ds. 00	6,0	—	—	—	6,6
RMB	31 ds. 00	6,3	—	—	—	6,8
Catalunya	31 ds. 00	6,1	—	—	—	6,5
Espanya	31 ds. 00	9,2	—	—	—	9,7

L'efecte combinat d'un comportament de l'atur relativament millor que a la resta d'àmbits i un moderat increment de la població activa han ajudat a situar les taxes d'atur de Barcelona i entorn metropolità a l'entorn del sis per cent. Uns nivells desconeguts per baixos que amaguen taxes d'atur femenines encara relativament altes, de l'ordre del vuit per cent.

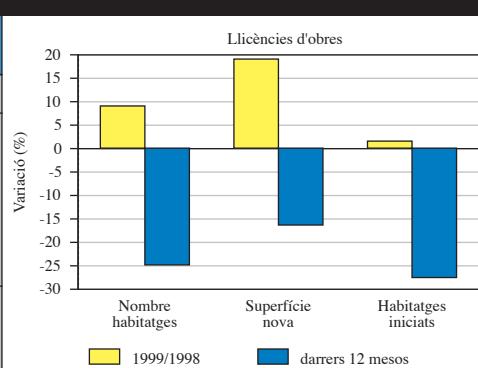
(1) Taxes referides a 31 de desembre de 1999.

Pel que fa al transport públic col·lectiu de la regió metropolitana, l'augment dels volums d'ocupació i de la despresa en consum de les famílies, a més de l'increment del nombre de visitants i l'encariment dels carburants, són alguns dels elements que han contribuït a impulsar a l'alça el nombre de viatges realitzats en transport públic a la regió metropolitana. Com ja és habitual, el servei ferroviari de rodalia, amb un increment proper al cinc per cent, ha estat el més dinàmic. Les diferents xarxes de servei urbà han assolit un creixement global lleument inferior al dos per cent.

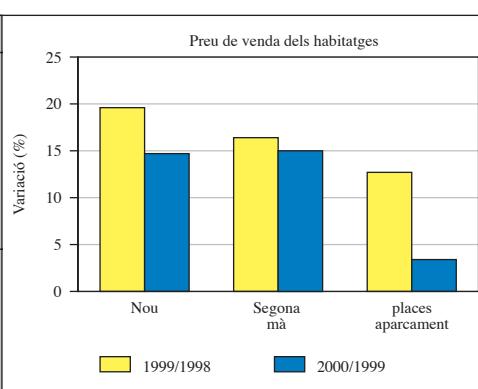
Generalment, una situació de creixement econòmic sostingut implica un augment dels índexs de mobilitat de la població i, de retruc, un increment del parc de vehicles. L'any passat, per primer cop d'ençà el 1995, la matriculació de vehicles nous ha retrocedit lleument en relació amb els nivells record d'un any enrere. Més significatiu ha estat, des del punt de vista de la mobilitat i del nivell de congestió de la circulació viària, el retrocés del saldo entre matriculacions i baixes, que es pot considerar com una aproximació a l'increment teòric del parc. Una evolució que, afegida a l'encariment dels carburants, ha jugat a favor d'una major utilització del transport públic.

Construcció i mercat immobiliari

Indicadors	Període	Valor absolut i taxa interanual (%)	Darrers 12 mesos i taxa interanual (%)	1999/98 (%)
Construcció residencial i llicències d'obres				
Construcció d'habitacions:				
— Iniciats	4t.tr.00	1.204	-17,5	1,5
— Projectes visats (província)	4t.tr.00	9.221	-24,4	13,3
Obra prevista a les llicències:				
Nova planta: nombre d'habitacions	4t.tr.00	1.060	-59,6	9,0
Nova planta: superfície (m ²)	4t.tr.00	290.332	-41,6	19,0
Ref. i ampliació: superfície (m ²)	4t.tr.00	92.581	-28,9	-2,0
Els elevats nivells de producció assolits els darrers tres anys i el canvi de tendència que han registrat factors determinants en la recent expansió del sector de la construcció –tipus d'interès i revalorització dels actius financers– són raons suficients per explicar el canvi de tendència que apunten aquests indicadors.				

Preus al mercat immobiliari							
Sostre residencial (venda):							
— Habitatges nous (ptes/m ²)	2n.sem.00	360.283	13,2	350.403	14,7	19,6	
— Segona mà-oferta (ptes/m ²)	2n.sem.00	—	—	—	—	16,4	
— Lloguer (ptes/m ² /mes)	4t.tr.00	1.159	12,3	1.103	12,6	11,9	
— Places d'aparcament (milers ptes)	2nsem.00	2.830	2,5	2.785	3,0	12,7	
Locals de negoci (lloguer mensual):							
— Oficines (total ciutat) (ptes/m ² /mes)	2n.sem.00	1.380	25,9	1.350	21,8	4,2	
— Locals comercials (ptes/m ² /mes)	2n.sem.00	1.210	-5,5	1.255	2,4	9,4	
Els símptomes d'alentiment del ritme de creixement que es palesen en el subsector de la construcció residencial es manifesten de manera molt més tímida en els preus de venda. Sembla que es tracta bàsicament d'un problema de reducció de la demanda efectiva més que no pas d'exèss d'oferta. Augmenta el desajust entre el producte que el mercat oferta i el que la demanda pot o vol pagar. L'increment del preu de les oficines obedeix a l'escassetat de l'oferta.							

Els 7,7 milions de pernoctacions hoteleres són sinònim de situacions de plena ocupació cada cop més freqüents i que afecten a més segments del mercat.

L'activitat hotelera de la ciutat ha aconseguit tancar l'any amb un 2,5 per cent d'augment del nombre de pernoctacions. Un resultat que respon a un lleu augment de l'estada mitjana a càrrec dels poc més de tres milions de visitants que han fet nit als hotels de Barcelona. Un volum que, després d'uns anys d'estancament, sembla que es comença a recuperar lentament gràcies a l'ampliació de l'oferta de places hoteleres que s'ha començat a fer efectiva els darrers dos anys. Remarcar que durant el 2000 s'ha produït una sensible recuperació dels visitants per negocis alhora que ha minvat el nombre de turistes que pernocten als hotels de la ciutat. Una correcció esperada i esperançadora de la tendència dels darrers anys.

A diferència de la majoria de les activitats industrials i de serveis que l'any passat van mantenir uns ritmes de creixement del PIB superiors o si més no semblants als de 1999, la construcció a Barcelona i entorn metropolità, especialment la residencial, ha evolucionat seguint una tendència descendent al llarg de tot l'any. No és menys cert que la intensitat amb la que s'ha desaccelerat el ritme de creixement de la producció en aquest sector respon a l'espectacular augment assolit l'any anterior. Malgrat tot, el sector ha començat el 2001 amb un nivell molt elevat d'utilització de la capacitat productiva.

Per explicar aquest notable canvi de tendència de la construcció residencial només cal observar quina ha estat l'evolució dels factors que durant la segona meitat dels noranta la van impulsar a l'alça. Els tipus d'interès han reputat després d'esgotar la tendència baixista, els preus de venda han augmentat més d'un quaranta per cent en menys de tres anys, les revaloritzacions dels actius financers s'han convertit en pèrdues, les expectatives de creixement econòmic i en definitiva d'ocupació, s'han revisat a la baixa, etc. En aquest context, és lògic que el nombre d'habitacions iniciats durant la segona meitat de l'any passat sigui sensiblement inferior al de 1999. I el mateix es pot dir dels habitatges previstos a les llicències i dels visats.

En el cas de la ciutat central, les dades de sostre previst a les llicències d'obres aprovades reflecteixen sense embuts el transvasament d'activitat des del sector residencial de nova construcció cap a la reforma i ampliació i també a l'edificació de sostre per a usos productius. Els gairebé 750.000 m² de sostre nou per a ús residencial i d'aparcament aprovats l'any 2000 representen aproximadament el 48 per cent del sostre total aprovat, inclòs el d'ampliació i reforma. Un percentatge determinant però inferior en més de set punts relatius a la mitjana del trienni anterior.

Tot i que els preus del mercat immobiliari residencial han moderat el seu ritme expansiu, han tancat l'any amb un increment de l'ordre del 13 per cent, aproximadament cinc punts menys que un any abans. El lloguer, captiu durant tota la segona meitat dels noranta per la constant millora de l'accessibilitat a un habitatge en propietat, aprofita l'escassetat de l'oferta per equiparar l'augment dels seus preus al del mercat de compra-venda.

La desocupació ha assolit nous mínims, alhora que les taxes d'atur per a determinats col·lectius de població activa i sectors productius s'han situat en nivells considerats de quasi plena ocupació.

Seguint la tendència iniciada a mitjan dels noranta, l'expansió econòmica del darrer any s'ha traduït també en una millora substancial dels principals indicadors del mercat de treball metropolità. La creació de nous llocs de treball i la regularització d'ocupació submergida han continuat impulsant a la baixa les xifres d'atur registrat, alhora que el nombre d'ocupats afiliats als diferents règims de la Seguretat Social assolia nous màxims històrics. En ambdós casos però, i especialment en l'atur, l'alentiment de les corresponents tendències és un fet. Possiblement però, una part d'aquest alentiment del descens de l'atur s'hagi d'imputar a l'augment que ha registrat la població activa després de dos anys d'estancament o lleu retrocés.

A banda d'aquest canvi, que ha impulsat lleument a l'alça les taxes d'activitat, s'ha produït un sobtat canvi de tendència en l'evolució del nombre de contractacions laborals. Una combinació de raons administratives, normatives i d'evolució natural del mercat han provocat un estroncament sense paral·liatius de la tendència expansiva que els darrers anys havia caracteritzat la contractació laboral. L'evolució lleument negativa de la contractació indefinida s'ha vist parcialment compensada per la notable reducció de les modalitats de contractació més precàries.

Un increment zero de la contractació laboral que no ha evitat que l'affiliació d'actius al Règim General de la Seguretat Social hagi crescut per sobre del cinc per cent al conjunt de Catalunya i gairebé un sis per cent a la Regió Metropolitana. Una evolució que dóna continuïtat a un procés iniciat l'any 1994 que ha permès sobrepassar en més del vint per cent els volums màxims d'ocupats afiliats assolits durant la fase expansiva de la segona meitat dels vuitanta.

I. Indústria

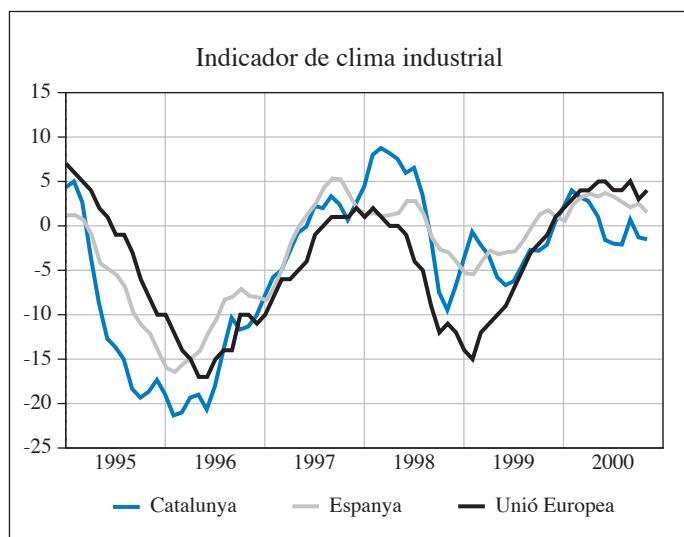
Evolució de l'activitat industrial

Barcelona economia 45

Indicador sintètic d'activitat industrial

Com ja avançaven les dades de mitjan d'any, el 2000 ha acabat amb la majoria dels indicadors d'activitat industrial orientats a la baixa.

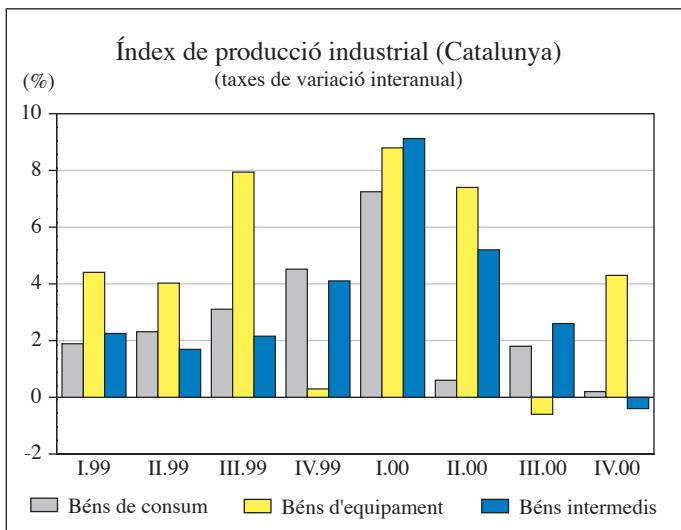
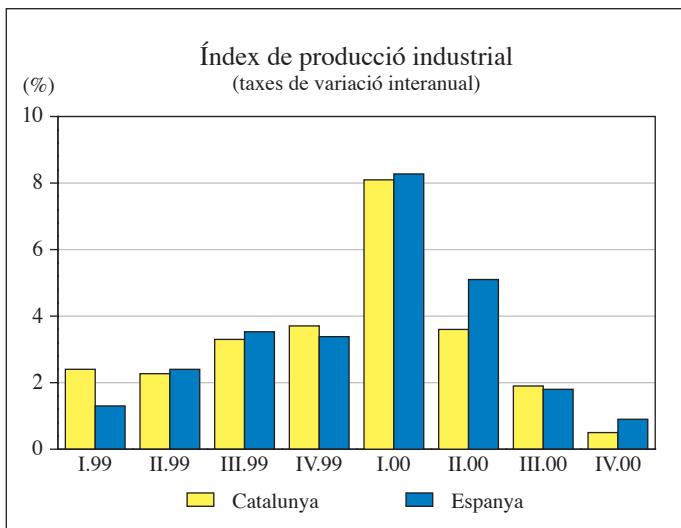
Després d'un primer trimestre en el que els índexos de producció industrial van assolir ritmes de creixement especialment elevats gràcies a les expectatives que oferia un euro notablement depreciat i una tendència a l'alça de l'activitat econòmica al conjunt de la UE, l'encariment del petroli i primeres matèries nominades en dòlars i el repunt dels tipus d'interès han acabat per alentir els ritmes de creixement de la producció industrial alhora que ha empitjorat l'evolució de l'indicador sintètica de l'activitat industrial basat en les opinions empresarials.

Nota: els valors grafiats corresponen a la mitjana dels saldo de les opinions empresarials referides a la cartera de comandes total, als estocs canviats de signe i a la tendència de la producció (mitjanes móbils de tres mesos).

Font: Direcció General d'Indústria de la Generalitat i Ministeri d'Indústria i Energia.

Deixant de banda la trajectòria d'anada i tornada que presenta l'indicador de clima industrial de Catalunya entre final de 1999 i tercer trimestre de 2000, la tendència a final d'any es pot definir de moderadament baixista, amb saldos especialment negatius en els subsectors de béns d'inversió i intermedis. Una evolució que s'explica per la revisió a la baixa de les expectatives de creixement que un nombre significatiu d'empreses han adoptat per tal d'ajustar el volum de producció a una demanda interna en procés de refredament. Es tracta en primera instància de frenar l'augment dels estocks de productes elaborats.

Possiblement l'aspecte més positiu que es desprèn de l'indicador de clima industrial sigui la relativa fortalesa que mostra a nivell europeu. Si es manté mínimament estable a curt termini pot permetre, via un saldo positiu de la cartera de comandes estrangera, una relativa estabilització dels nivells de producció industrial a Catalunya. Uns índexs que després d'un semestre de forta desacceleració del creixement de la producció industrial, han acabat l'any en la cota més baixa d'ençà el 1996.

Enquesta de conjuntura industrial

Evolució notablement expansiva de l'activitat industrial de l'àrea de Barcelona durant el darrer quadrimestre del 2000.

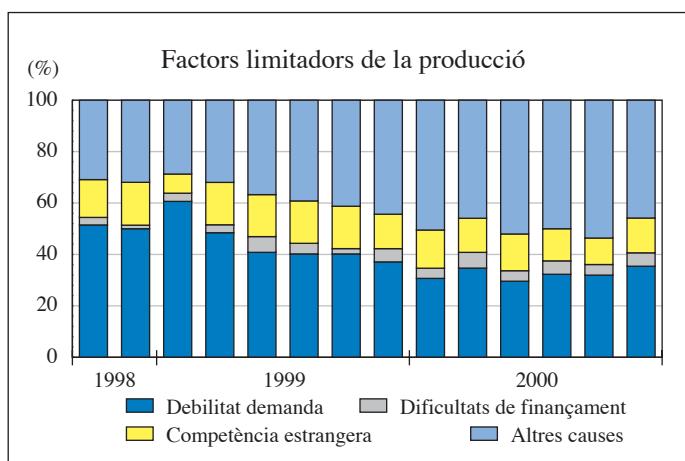
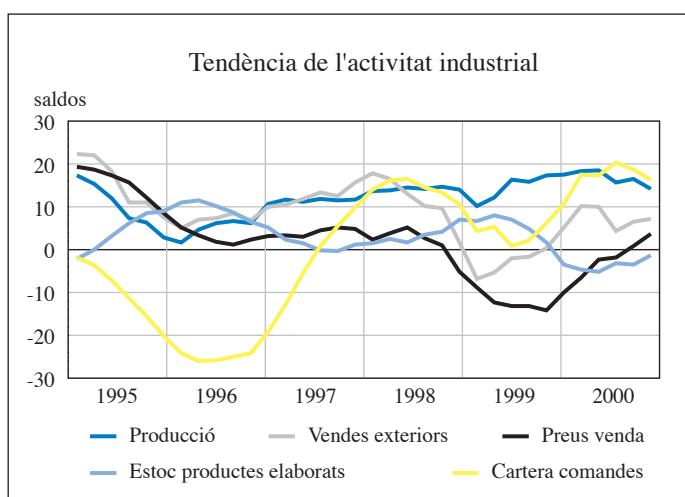
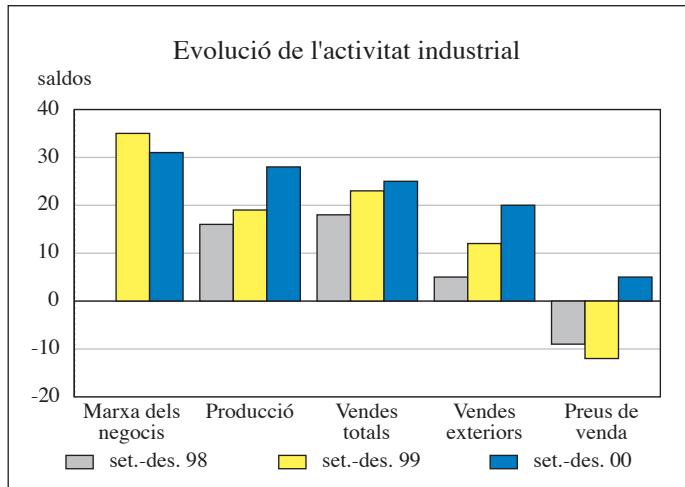
A diferència de les dades de clima industrial i de l'índex de producció industrial corresponents al conjunt de Catalunya, l'enquesta de conjuntura industrial corresponent a la província de Barcelona presenta unes dades pel darrer quadrimestre de l'any força més expansives que les del mateix període dels dos anys anteriors. Curiosament, aquests resultats semblen corregir, si més no en alguns aspectes molt concrets però determinants, els símptomes de desacceleració del creixement que es palesaven a mitjan d'any. Un alentiment molt gradual com posen de manifest les respostes a la pregunta de com valoren els empresaris la marxa dels seus negocis.

Si hom es limita als resultats del darrer bimestre de l'any, es fa més evident la moderació del creixement de l'activitat industrial, sobretot en termes de producció i vendes en el mercat interior. En aquests dos epígrafs augmenta el nombre d'empreses que declaren uns volums d'activitat més baixos que un any enrere. Aquesta resposta es veu perfectament reflectida en l'evolució de la tendència que defineixen les mitjanes móbils dels saldos dels darrers sis bimestres. En aquest gràfic s'observa que la trajectòria lleument descendenta de la producció és imitada per la cartera de comandes. Una variable que, després d'una primera meitat d'any molt expansiva, s'ha estabilitzat en nivells força més moderats però sense presentar saldos negatius.

L'augment de les exportacions de productes manufacturats com a conseqüència de la recuperació de les economies europees i la depreciació de l'euro ha afavorit un ritme de creixement del PIB industrial català més intens que el del conjunt de l'economia.

Els resultats de les enquestes de conjuntura mostren també que les exportacions han estat la vàlvula d'escapament per donar sortida a una producció que el mercat interior no podia absorbir en la seva totalitat. Això ha permès repercutir als preus de venda l'increment de costos derivat de l'encariment de les primeres matèries i dels productes energètics. Aquesta compensació entre una demanda interna que perdia empenta a mesura que avançava l'any i un augment sostingut de les exportacions pràcticament durant tot l'any ha estat cabdal per moderar l'alentiment del creixement del PIB català.

La lleu tendència a la baixa que les dades del conjunt de la indústria reflecteixen a final d'any pel que fa a creixement de la producció, vendes i cartera de comandes s'ha de matisar pel fet que es manté la càrrega de treball en un nivell semblant al d'un any abans mentre que el nivell d'utilització de la capacitat productiva instal·lada és fins i tot superior. En aquest entorn, les perspectives de cara al primer quadrimestre de 2001 són pitjors que les d'un any enrere, especialment quant a producció i nivells d'ocupació. La indefinició és notable quan s'interroga sobre les previsions de vendes i cartera de comandes.

II. Finances

Nombre d'oficines		(30 setembre 2000)		
Àmbit territorial	Total	Banca	Caixes d'estalvis	Cooper. de crèdit
Barcelona	2.125	803	1.295	27
Resta província	3.023	987	1.986	50
Resta Catalunya	2.037	708	1.307	22
Total Catalunya	7.185	2.498	4.588	99
Madrid	2.978	1.700	1.256	22
Resta província	1.758	822	924	12
Total Espanya	39.054	16.180	19.026	3.848

Font: (de totes les taules i gràfics d'aquest apartat): Banco de España. Boletín estadístico.

Variació (%)	Total	Banca	Caixes	Cooper.
30 set. 2000/30 set. 1999				
Barcelona	-3,2	-12,0	3,0	0,0
Catalunya	-1,3	-10,2	4,1	11,2
Espanya	0,3	-5,6	5,0	4,1
31 des. 1999/31 des. 1998				
Barcelona	-1,8	-6,5	1,7	8,0
Catalunya	-0,2	-5,3	2,9	25,0
Espanya	0,9	-3,1	4,3	3,8

Les dades del tercer trimestre confirmen el manteniment de la trajectòria descendent del nombre d'oficines bancàries d'atenció al públic.

Si centrem la nostra atenció en el cas concret del municipi de Barcelona, l'evolució del tercer trimestre de 2000 accentua els resultats a la baixa d'un any abans. El tancament d'oficines del sistema bancari pràcticament dobla el ritme de 1999. Un comportament que es repeteix a pràcticament tots els àmbits considerats, amb la particularitat lògica de que la reducció de punts d'atenció al client és menor en aquelles àrees amb una dotació més pobre de serveis financers, i en conseqüència on les entitats pateixen menys competència. Això explica les diferències de ritme entre la ciutat central, la resta de Catalunya i la resta d'Espanya.

Com ja és habitual, els grans col·lectius d'entitats continuen mantenint estratègies diferents i divergents. El sector de la banca, com a resultat de les grans fusions dels darrers anys, continua perdent quota de mercat pel que fa a presència al carrer. Un buit que parcialment aprofiten les caixes. L'estratègia que sembla que comença a canviar és la trajectòria, fins ara clarament expansiva, de les cooperatives de crèdit. El ritme de creixement, situat encara a l'entorn del deu per cent, s'ha moderat sensiblement al conjunt de Catalunya, mentre que a la resta d'Espanya manté la trajectòria moderadament ascendent d'un any abans.

Àmbit territorial	Dipòsits i crèdits (millions d'Euros)			
	31 des. 97	31 des. 98	31 des. 99	30 set. 2000
Dipòsits del sector privat en el sistema bancari				
Prov. Barcelona	64.693	64.986	68.356	68.113
Resta Catalunya	13.853	13.273	15.061	16.390
Total Catalunya	78.546	78.259	83.417	84.503
Prov. Madrid	100.453	99.168	99.384	114.618
Total Espanya	396.644	404.128	434.474	471.909
Crèdits del sistema bancari al sector privat				
Prov. Barcelona	51.843	61.344	71.302	78.798
Resta Catalunya	11.918	13.881	16.142	18.035
Total Catalunya	63.761	75.225	87.444	96.833
Prov. Madrid	87.760	105.192	113.219	123.188
Total Espanya	332.720	390.146	448.056	502.932

Variació (%)	30 set. 2000/	31 ds. 1999/	31 ds. 1998/
	30 set. 1999	31 ds. 1998	31 ds. 1997
Dipòsits			
Prov. Barcelona	1,6	5,2	0,5
Total Catalunya	3,7	6,6	-0,4
Total Espanya	12,2	7,5	1,9
Crèdits			
Prov. Barcelona	15,2	16,2	18,3
Total Catalunya	15,5	16,2	18,0
Total Espanya	16,0	14,8	17,3

Les operacions de concentració empresarial i la creixent implantació de les noves tecnologies han estat l'excusa per reduir plantilles via prejubilacions.

En concordança amb la reducció del nombre d'oficines, l'evolució de l'ocupació al sistema financer durant el 2000 presenta també un saldo clarament negatiu per segon any consecutiu. Segons les dades de la Seguretat Social, els poc més de 45.000 treballadors assalariats que treballen al sistema financer català és pràcticament el mateix nombre que ho feia quatre anys enrere. Un quadrienni de fort creixement tant dels volums de producció com dels nivells d'ocupació a la majoria d'activitats.

Atesa l'evolució del negoci tradicional dels bancs i caixes els darrers anys, la política de reduir oficines i ocupació no sembla una mesura prioritària. Per quart any consecutiu, el volum de crèdit bancari al sector privat ha crescut a l'entorn del 15 per cent. Ara per ara, i a diferència d'altres activitats industrials i de serveis, no es pot parlar de desacceleració de la xifra de negocis del sistema financer.

Crèdit del sistema bancari als sectors productius i a les famílies. Espanya.

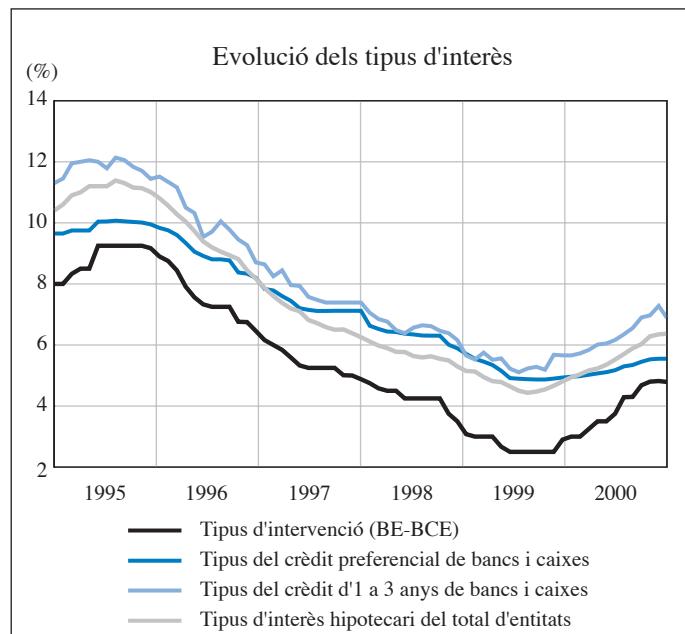
(Milions d'Euros)

Període	Sectors productius					Economies domèstiques			
	Total	Primari	Indústria	Construcció	Serveis	Total	Inversió immobiliària	Consum de béns duradors	Altres aplicacions
31 des. 88	86.888	4.694	38.711	10.253	33.230	33.404	15.001	6.088	12.315
31 des. 89	101.164	5.085	41.923	13.688	40.469	42.075	19.106	7.705	15.264
31 des. 90	112.662	5.666	44.838	16.993	45.165	47.275	23.938	8.600	14.737
31 des. 91	133.639	6.031	51.594	20.942	55.072	53.678	29.738	9.075	14.865
31 des. 92	142.746	7.038	53.687	23.918	58.103	60.815	35.610	8.528	16.677
31 des. 93	139.410	5.385	49.649	23.148	61.228	71.392	43.772	8.372	19.248
31 des. 94	142.455	5.505	48.208	21.461	67.282	88.342	61.057	8.847	18.438
31 des. 95	149.424	5.738	50.276	21.774	71.635	98.502	68.852	9.380	20.270
31 des. 96	157.821	6.193	47.937	22.498	81.192	109.267	78.216	9.941	21.110
31 des. 97	178.404	6.746	52.460	22.824	96.374	129.626	95.579	11.756	22.291
31 març 98	180.444	6.843	50.906	24.270	98.425	137.436	98.770	11.613	27.053
30 juny 98	187.794	7.197	55.422	25.871	99.303	146.540	106.818	14.353	25.369
30 set. 98	194.116	7.407	55.549	26.431	104.729	151.563	110.562	15.417	25.584
31 des. 98	204.942	7.587	58.094	26.673	112.589	156.868	113.447	16.064	27.357
31 març 99	205.929	7.819	56.496	27.122	114.491	162.698	118.090	16.518	28.090
30 juny 99	222.323	8.328	65.785	29.592	118.618	171.129	123.486	16.609	31.034
30 set. 99	225.503	8.415	64.096	30.411	122.581	177.118	128.349	17.164	31.605
31 des. 99	229.823	8.758	63.803	31.900	125.361	185.868	133.852	17.379	34.637
31 març 00	237.208	8.700	65.469	33.640	129.399	192.618	138.903	17.590	36.125
30 juny 00	249.516	9.083	65.235	35.704	139.495	201.754	146.083	18.161	37.510
30 set. 00	257.195	9.364	67.056	37.371	143.405	209.144	153.543	18.334	37.267

Variació (%)	set. 2000/ set. 1999	des.1999/ des.1998	des.1998/ des.1997
Total sectors productius	14,1	12,1	14,9
Indústria	4,6	9,8	10,7
Construcció	22,9	19,6	16,9
Serveis	17,0	11,3	16,8
Total famílies	18,1	18,5	21,0
Inversió immobiliària	19,6	18,0	18,7
Consum durador	6,8	8,2	36,6

Es manté l'espectacular creixement de la demanda de crèdit bancari per part del sector privat, aprofitant l'oportunitat que representen uns tipus d'interès reals en zona de mínims.

La inversió immobiliària, bàsicament via crèdits hipotecaris a les famílies però també, i de manera creixent, a través de les mateixes empreses del sector de la construcció, ha continuat sent el principal motor d'impuls de l'expansió del crèdit bancari en mans del sector privat. Ara per ara, el repunt que ha registrat el preu del diner al llarg del 2000 no sembla pas que hagi frenat la demanda de crèdit. Un comportament que en part es pot explicar per les pressions inflacionistes del període, que han situat els tipus d'interès reals en mínims dels darrers quinze anys.

Període	(millions d'Euros)							
	Renda variable		Renda fixa pública		Renda fixa privada		Total renda fixa i variable ¹	
	Barcelona	Madrid	Barcelona	Madrid	Barcelona	Madrid	Barcelona	Madrid
1992	2.564,5	21.491,0	65,3	2.914,8	175,4	2.626,3	2.805,2	27.032,1
1993	2.499,4	33.229,0	165,9	4.763,3	326,9	5.804,3	2.992,2	43.947,8
1994	5.017,0	43.935,6	417,7	22.117,1	235,9	4.856,0	5.670,6	71.189,6
1995	4.113,3	39.654,4	2.271,6	22.654,8	217,6	3.031,2	6.602,5	65.385,9
1996	7.497,6	60.700,9	8.521,3	53.848,2	232,1	2.404,8	16.251,0	116.979,8
1997	19.829,4	123.195,1	11.350,8	22.379,7	144,4	1.870,7	31.341,8	147.675,8
1998	29.095,2	198.159,1	23.615,6	1.301,8	98,1	519,9	52.992,1	201.006,0
1r.tr.	7.636,8	49.739,1	3.774,1	398,6	37,3	168,2	11.481,8	50.305,9
2n.tr.	9.333,9	53.031,7	4.523,0	141,1	9,1	118,3	13.974,9	53.291,1
3r.tr.	5.558,4	47.643,3	7.299,0	382,0	7,1	93,1	12.890,8	48.118,4
4t.tr.	6.566,1	47.745,0	8.019,5	380,2	44,6	140,3	14.644,6	48.265,5
1999	31.190,1	224.713,9	28.950,8	489,6	355,4	1.090,5	60.671,7	227.343,0
1r.tr.	6.380,2	55.252,2	6.544,1	131,1	14,1	500,2	12.974,2	56.165,5
2n.tr.	9.003,1	60.493,7	6.763,9	177,4	18,6	394,6	15.867,7	61.463,7
3r.tr.	7.368,7	47.067,5	7.314,1	46,5	274,5	94,5	14.967,9	47.256,1
4t.tr.	8.438,1	61.900,5	8.328,7	134,6	48,3	101,2	16.861,9	62.457,7
2000	51.052,7	391.540,6	30.761,9	335,5	171,0	373,9	82.127,0	393.185,6
1r.tr.	16.342,8	105.113,6	8.619,6	130,0	7,7	126,5	24.997,9	105.582,0
2n.tr.	12.870,2	88.291,1	8.422,9	60,4	26,2	57,1	21.350,1	88.638,3
3r.tr.	9.761,0	99.399,0	7.226,8	106,6	21,3	45,8	17.048,9	99.755,3
4t.tr.	12.078,7	98.736,9	6.492,6	38,5	115,8	144,5	18.730,1	99.210,0

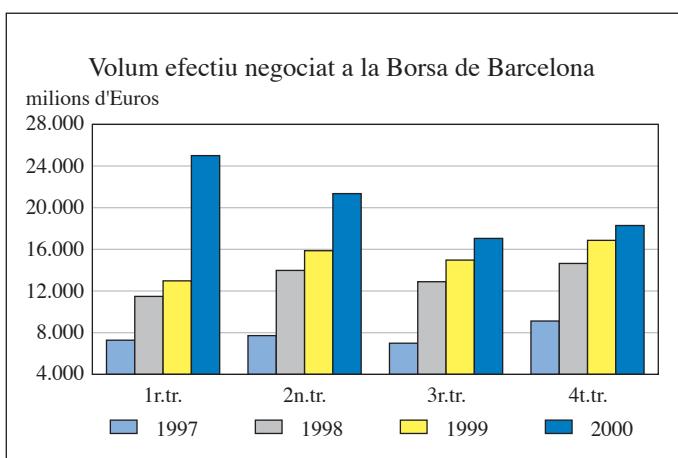
1. Inclou volum negociat de warrants i drets.

Font: Borsa de Barcelona. Dades facilitades pel Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona. Borsa de Madrid, revista mensual, diversos números.

Variació (%)	Total negociat	
	Barcelona	Madrid
4t.tr.2000/4t.tr.1999	11,1	58,8
2n.sem.2000/2n.sem.1999	12,4	81,3
2000/1999	35,4	72,9
1999/1998	14,5	13,1

Malgrat la pèssima evolució dels índexos borsaris, la borsa espanyola ha assolit nous màxims històrics de contractació.

És sabut que l'any 2000 no ha estat un any brillant, sinó tot el contrari, per a la majoria de les borses, inclosa l'espanyola, pel que fa a l'evolució de les cotitzacions. De fet, la borsa espanyola va tancar l'any amb una davallada a l'entorn del vint per cent, un dels pitjors resultats dels mercats occidentals, arrossegada bàsicament per la negativa evolució dels mercats llatino-americans i les cotitzacions dels valors tecnològics. Per contra, tot i la tendència baixista de les cotitzacions, les nombroses OPV i ampliacions de capital que s'han produït al llarg de l'exercici han afavorit un augment molt important dels volums negociats. Només cal veure que l'efectiu de renda variable negociat a la borsa de Madrid s'ha doblat i que el de Barcelona s'ha incrementat un 75 per cent en només dos anys.

La contractació al mercat borsari de Barcelona, tot i tancar l'any amb un espectacular creixement del 35 per cent, ha retrocedit lleument en la trajectòria dels darrers anys d'anar guanyant quota de mercat en el sistema borsari espanyol. El segment en el que sí que ha continuat guanyant protagonisme entre la resta de mercats espanyols ha estat el de la renda fixa pública, gràcies a la negociació del deute de la Generalitat.

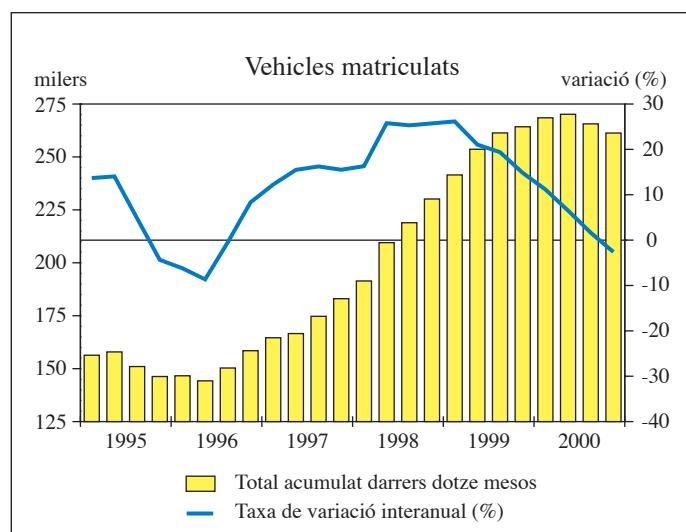
III. Consum, comerç i preus

Evolució del parc automobilístic* (prov. de Barcelona)

Període	Matriculacions	Baixes	Saldo
1988	215.631	78.322	137.309
1989	236.902	86.619	150.283
1990	204.151	64.695	139.456
1991	185.902	61.557	124.345
1992	192.843	79.213	113.630
1993	136.146	78.194	57.952
1994	152.956	88.085	64.904
1995	146.294	72.041	74.253
1996	158.475	64.536	93.939
1997	183.053	76.683	106.370
1998	230.146	77.727	152.419
1r.tr.	52.685	18.699	33.986
2n.tr.	59.972	17.439	42.533
3r.tr.	53.657	15.593	38.064
4t.tr.	63.832	25.996	37.836
1999	264.252	88.177	176.075
1r.tr.	64.042	21.211	42.831
2n.tr.	72.103	19.158	52.945
3r.tr.	61.364	18.026	43.338
4t.tr.	66.743	29.782	36.961
2000	257.437	106.555	150.882
1r.tr.	68.267	24.511	43.756
2n.tr.	73.778	27.375	46.403
3r.tr.	56.833	23.122	33.711
4t.tr.	58.559	31.547	27.012

* Exclosos ciclomotors

Font: Prefectura Provincial de Trànsit de Barcelona

Malgrat el canvi de tendència, els elevats volums de matriculació de vehicles nous del primer semestre permeten tancar l'any amb un dels acumulats anuals més elevats de la història.

Seguint la tendència dominant a tot el país, la compra de vehicles nous a la província de Barcelona –incloent motos però no ciclomotors– durant els darrers mesos de 2000 ha evolucionat clarament a la baixa. Les poc més de 257.000 unitats matriculades representen un descens inferior al tres per cent en relació amb la xifra de 1999. Una retallada escassament significativa al costat d'un creixement anual mitjà superior al 18 per cent del trienni anterior.

Per contra, el saldo entre matriculacions i baixes ha registrat un descens significatiu, superior al 14 per cent. La raó s'ha de buscar en l'augment ininterromput del volum de baixes, incentivades pel pla Prever i forçades per l'elevat volum de matriculacions de final dels vuitanta.

Buscar raons per explicar l'evolució a la baixa de la compra de vehicles nous no és especialment complicat en una conjuntura en la que han coincidit elements com ara l'encariment dels combustibles i del preu del diner, la desacceleració del creixement econòmic i la davallada de cotitzacions de la renda variable. Atès que no s'esperen millores significatives a curt termini en aquest escenari, és previsible que l'evolució a la baixa de les matriculacions es mantingui com a mínim durant la primera meitat d'enguany.

Les dades de matriculacions de vehicles del darrer trimestre de 2000 han confirmat la tendència descendent iniciada a començament d'estiu. La desacceleració del creixement iniciada a mitjan de 1999 s'ha transformat un any després, en una sensible reducció del nombre de matriculacions.

Preus de consum

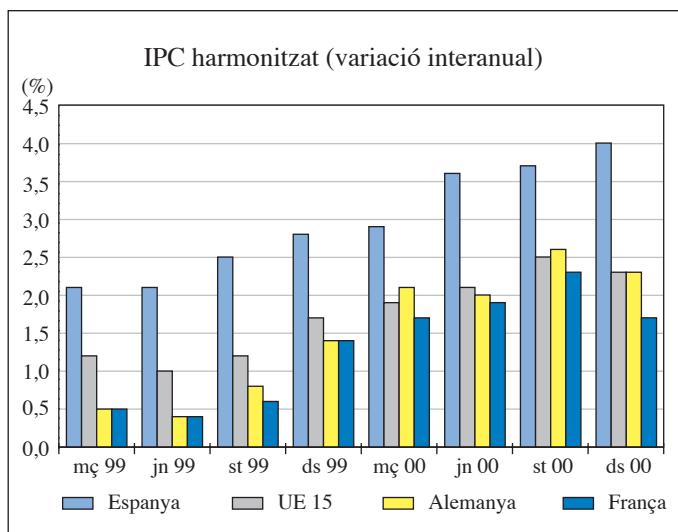
Índex general de preus de consum (1992=100)												(Prov. Barcelona/Espanya)
Any	Gener	Febrer	Març	Abril	Maig	Juny	Juliol	Agost	Set.	Oct.	Nov.	Des.
1993 B E	103,2 103,2	103,2 103,2	103,7 103,6	104,2 104,0	104,5 104,3	104,9 104,6	105,2 105,0	105,7 105,6	106,4 106,2	106,9 106,6	107,1 106,8	107,5 107,3
1994 B E	108,7 108,3	108,5 108,4	108,9 108,7	108,9 109,2	109,5 109,4	109,6 109,5	109,8 109,9	110,4 110,7	110,9 111,0	111,3 111,2	111,4 111,4	111,9 111,9
1995 B E	113,2 113,1	113,7 113,6	114,3 114,3	114,8 114,9	114,9 114,9	114,9 115,1	114,9 115,1	115,0 115,4	115,5 115,9	115,9 116,1	116,0 116,4	116,6 116,7
1996 B E	117,4 117,5	117,9 117,8	118,3 118,2	118,9 118,9	119,4 119,3	119,3 119,2	119,5 119,3	119,6 119,7	119,9 120,0	120,2 120,1	120,3 120,1	120,8 120,5
1997 B E	121,1 120,8	121,1 120,8	121,3 120,8	121,2 120,9	121,4 121,0	121,3 121,0	121,6 121,3	122,1 121,8	122,6 122,4	122,7 122,4	123,0 122,6	123,4 122,9
1998 B E	123,9 123,2	123,6 122,9	123,8 123,0	124,2 123,3	124,2 123,5	124,3 123,5	124,9 124,0	125,2 124,3	125,2 124,4	125,3 124,4	125,3 124,3	125,7 124,7
1999 B E	126,3 125,1	126,4 125,2	127,1 125,7	127,5 126,2	127,7 126,2	127,9 126,2	128,4 126,8	128,9 127,3	129,1 127,6	129,2 127,5	129,4 127,7	130,0 128,3
2000 B E	130,7 128,7	130,9 128,9	131,4 129,4	132,0 129,9	132,2 130,2	132,7 130,6	133,6 131,3	134,3 131,9	134,3 132,2	134,6 132,6	134,9 132,9	135,5 133,4

Nota: les dades dels tres últims mesos són provisionals. Font: INE.

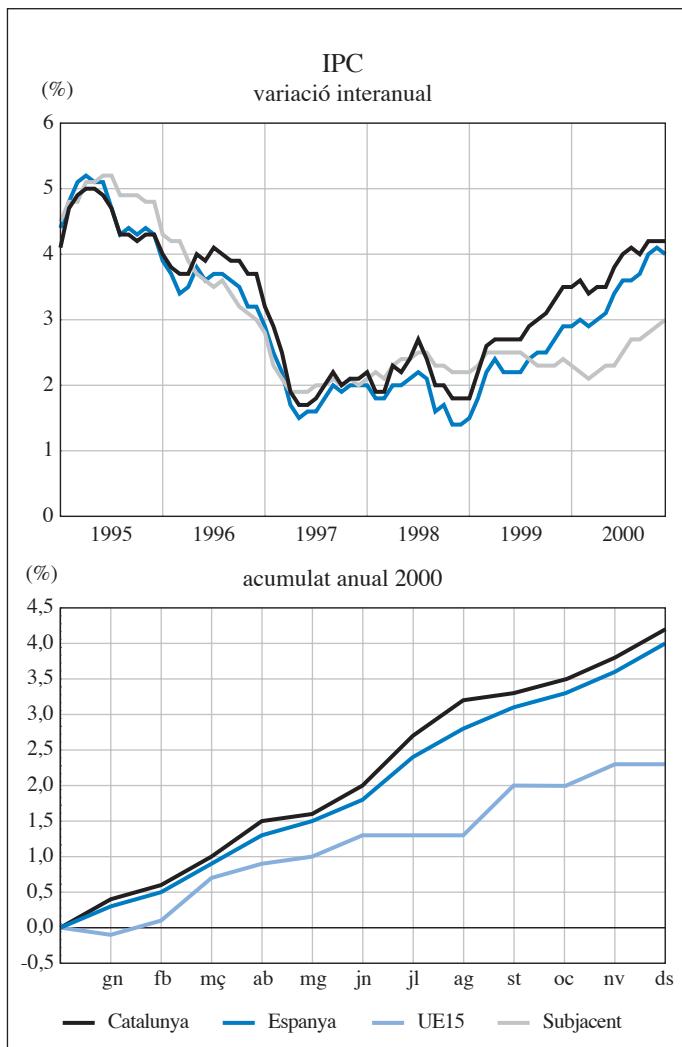
Variació (%)	des.00/des.99	des.99/des.98	des.98/des.97
Prov. Barcelona	4,2	3,4	1,9
Catalunya	4,2	3,5	1,8
Espanya	4,0	2,9	1,4
— subjacent	3,0	2,4	2,2
Prov. Madrid	3,9	2,8	1,1
UE harmonitzat	2,3	1,7	1,0

El manteniment durant el primer semestre d'unes elevades taxes de creixement de la demanda interna, juntament amb l'augment del preu del petroli, expliquen en part les tensions inflacionistes que ha patit l'economia espanyola durant el 2000.

Un any més, l'economia espanyola i en lloc destacat la catalana, presenten un comportament notablement més inflacionista que el de la resta d'Europa. Un diferencial que a mesura que avançava l'any s'ampliava com a conseqüència de que al llarg del 2000 l'increment de l'índex de preus harmonitzat a Espanya ha doblat el del conjunt de països de la UE. Un diferencial que fins a cert punt es pot justificar pel diferent ritme de creixement del PIB i especialment pel protagonisme de la demanda interna de consum en aquest creixement.

Un altre dels factors que ha incidit de manera notòria en el revisament de l'índex de preus de consum ha estat l'evolució a l'alça dels preus industrials. Després de gairebé quatre anys d'estabilitat de preus, amb variacions inferiors al dos per cent tant a l'alça com a la baixa, l'índex de preus industrials s'ha enfilat fins al llindar del 5,5 per cent de mitjana anual, impulsat per l'encariment dels productes energètics i dels inputs nominats en dòlars.

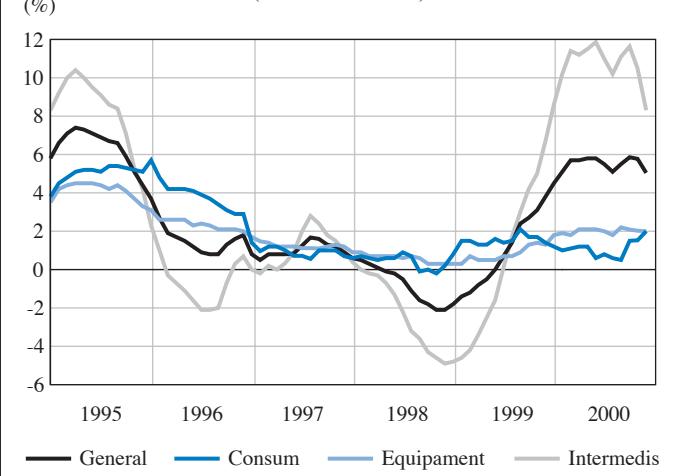
Una taxa d'inflació a l'entorn o superior al quatre per cent no s'assolia a Espanya d'ençà finals de 1995. Un increment que ha fet miques totes les previsions i que és especialment preocupant perquè va acompanyat d'una tendència igualment ascendent de la inflació subjacent. La interpretació d'aquest escenari sembla relativament diàfana: les tensions inflacionistes que amenacen la competitivitat de l'economia espanyola i que en un principi podien tenir un caràcter conjuntural i relativament puntual, tenen ja un elevat component estructural.

Una ullada a l'evolució per grups de despesa posa de manifest que, a banda de l'impacte que l'encariment dels carburants i productes energètics derivats del petroli ha tingut en el conjunt del transport –un impacte que a grans trets no hauria de diferir excessivament del que ha representat a la resta de la UE– l'augment de preus s'ha fet igualment palès a d'altres components importants de despesa com ara l'alimentació sense elaborar, l'habitatge i serveis associats i el turisme i hosteleria.

IPC per components

	des.00/des.99	des.99/des.98	des.98/des.97
Catalunya			
Alimentació	3,0	3,9	0,6
Vestit	3,4	3,2	3,1
Habitatge	5,7	2,9	1,3
Parament llar	3,4	2,7	2,5
Medicina	3,5	2,3	4,4
Transport	5,5	5,1	0,2
Cultura	3,8	1,9	2,4
Altres	4,7	3,1	3,8
Total	4,2	3,5	1,8
Espanya			
Alimentació	3,2	2,4	0,6
Vestit	2,3	2,0	2,3
Habitatge	4,6	2,9	0,8
Parament llar	3,0	1,8	2,2
Medicina	3,1	1,6	3,7
Transport	5,6	5,3	-0,3
Cultura	3,0	1,1	1,7
Altres	5,2	3,4	3,7
Total	4,0	2,9	1,4

Índex de preus industrials (variació interanual)

Consum d'energia i aigua

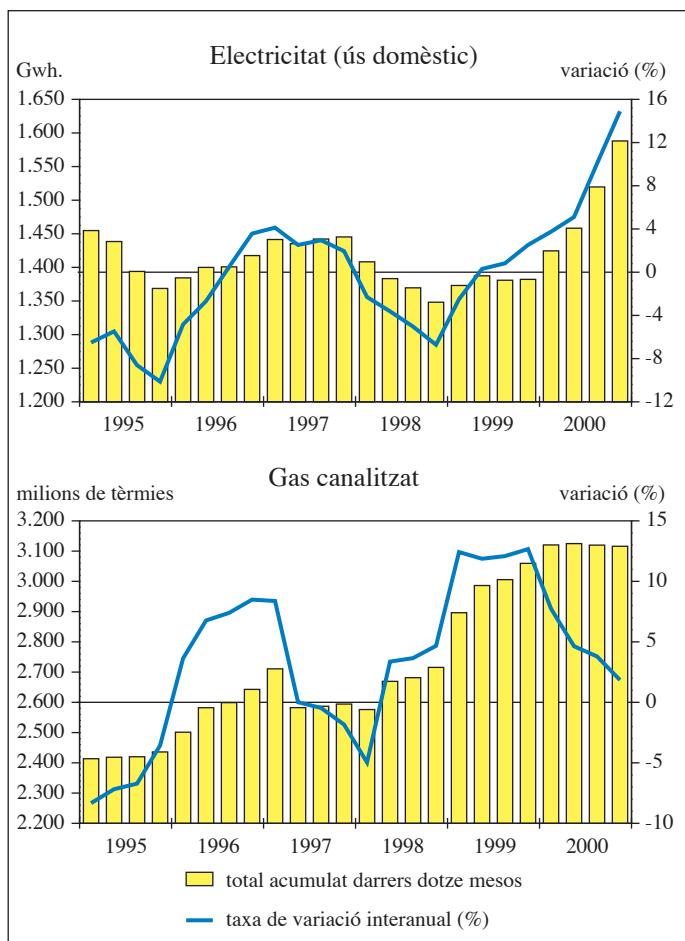
Consum d'electricitat

Període	Total		Estructura d'usos (Gwh)		
	Núm.índex 1988=100	Gwh	Domèstic	Comercial i industrial	Tracció
1988	100,0	4.174,9	1.262,6	2.776,4	135,9
1989	107,2	4.476,6	1.314,3	3.023,9	138,4
1990	108,2	4.516,0	1.273,5	3.093,3	149,2
1991	114,8	4.792,9	1.431,0	3.222,0	139,8
1992	123,6	5.158,1	1.524,2	3.480,8	153,0
1993	118,8	4.958,9	1.548,9	3.245,9	163,7
1994	117,9	4.922,7	1.522,9	3.241,0	158,8
1995	120,5	5.031,2	1.368,6	3.490,1	172,5
1996	124,3	5.189,3	1.417,6	3.603,3	168,4
1997	127,6	5.328,1	1.446,0	3.717,7	164,4
1998	129,0	5.384,8	1.348,2	3.917,1	119,6
1r.tr.	1.379,4	379,3	957,8	42,3	
2n.tr.	1.333,8	345,0	945,6	43,2	
3r.tr.	1.354,2	301,0	1.021,4	31,8	
4t.tr.	1.317,4	322,9	992,3	2,3	
1999	113,7	4.748,3	1.382,3	3.356,9	9,1
1r.tr.	1.304,6	404,2	899,1	1,4	
2n.tr.	1.173,1	359,4	811,3	2,4	
3r.tr.	1.143,4	294,4	845,0	3,9	
4t.tr.	1.127,2	324,2	801,5	1,4	
2000	109,8	4.583,1	1.588,1	2.994,6	0,4
1r.tr.	1.184,4	446,6	737,8	0,1	
2n.tr.	1.110,9	393,1	717,7	0,1	
3r.tr.	1.133,9	355,8	778,0	0,1	
4t.tr.	1.153,9	392,6	761,1	0,1	

Nota: La sèrie pel que fa a usos es trenca el 1995 i la del total a final de 1998, quan els grans consumidors passen al mercat lliure.

Font: Dades d'ENDESA i HECSA facilitades pel Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona. Elaboració pròpia.

Variació (%)	Consum total	Domèstic	Comercial i industrial
4t.tr.2000/4t.tr.1999	2,4	21,1	-5,0
2n.sem.2000/2n.sem.1999	0,8	21,0	-6,5
2000/1999	-3,5	14,9	-10,8
1999/1998	-11,8	2,5	-14,3

D'ençà que es va començar a liberalitzar el mercat elèctric, les dades disponibles de consum d'electricitat a la ciutat no recullen el consum total que s'hi realitza per a usos productius i de tracció. Aquest fet invalida la utilització d'aquesta variable com a indicador d'activitat econòmica. Resta, però, el consum a càrrec de les famílies, que encara no poden escollir subministrador. Les darreres dades d'aquest segment del mercat indiquen un increment del 21 per cent durant la segona meitat de 2000 i gairebé un 15 per cent pel conjunt de l'any. Un creixement que no es pot considerar real ja que recull l'efecte compensatori del descens del consum dels dos anys anteriors. L'augment del nombre de llars i la progressiva ampliació i millora del seu equipament d'electrodomèstics i d'aparells electrònics impliquen necessàriament un increment del consum d'electricitat. Un increment que es pot compensar parcialment gràcies a l'estalvi que es pot aconseguir modernitzant l'equipament més obsolet.

Consum de gas canalitzat (millions de tèrmies)			
Període	Total	Domèstic	Comercial
1988	2.047,1		
1989	2.141,9		
1990	2.188,9		
1991	2.525,4		
1992	2.626,0		
1993	2.602,5		
1994	2.526,1	1.746,6	779,5
1995	2.436,0	1.645,7	790,3
1996	2.642,9	1.806,1	836,7
1997	2.594,3	1.771,0	823,2
1998	2.715,6	1.854,2	861,4
1r.tr.	985,3	681,8	303,5
2n.tr.	719,3	516,4	202,9
3r.tr.	414,2	275,1	139,1
4t.tr.	596,7	380,8	215,9
1999	3.059,6	2.126,1	933,5
1r.tr.	1.166,0	821,6	344,4
2n.tr.	809,4	595,8	213,5
3r.tr.	433,7	288,7	145,0
4t.tr.	650,5	419,9	230,5
2000	3.115,9	2.184,0	931,9
1r.tr.	1.226,9	871,5	355,4
2n.tr.	813,7	596,1	217,5
3r.tr.	428,7	290,9	137,8
4t.tr.	646,7	425,4	221,3

Font: Gas Natural S.A. Dades recollides pel Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona. Elaboració pròpia.

Variació (%)	Total	Domèstic	Comercial
4t.tr.2000/4t.tr.1999	-0,6	1,3	-4,0
2n.sem.2000/2n.sem.1999	-0,8	1,1	-4,4
2000/1999	1,8	2,7	-0,2
1999/1998	12,7	14,7	8,4

L'evolució notablement dispar entre el creixement de l'activitat econòmica i el consum d'energia i aigua apunta a una eficiència creixent de les unitats productives pel que fa a output produït per unitat d'energia emprada.

Durant el 2000, el consum de gas natural ha registrat un augment molt moderat. El refredament del creixement econòmic i l'encariment que han registrat les tarifes per a usos productius d'aquesta energia, han reduït el consum de gas natural per a usos comercials. D'altra banda, uns hiverns relativament suaus i curts també han contribuït a moderar-ne el consum domèstic. Petites variacions conjunturals que no modifiquen substancialment la tendència alcista d'aquest tipus de consum.

Consum d'aigua					
Període	Total		Estructura d'usos (hm ³)		
	Núm.índex 1988=100	hm ³	Domèstic	Comercial i industrial	Altres
1988	100,0	140,50	82,00	46,00	12,50
1989	103,9	146,00	83,50	49,60	12,90
1990	98,9	138,98	81,40	46,00	11,59
1991	98,3	138,08	81,69	44,15	12,24
1992	93,8	131,84	79,95	40,85	11,05
1993	88,0	123,66	76,85	35,66	11,14
1994	86,1	120,91	76,15	34,55	10,21
1995	84,9	119,32	75,74	33,43	10,15
1996	82,4	115,72	74,33	32,67	8,71
1997	82,7	116,22	74,82	33,41	7,96
1998	82,8	116,35	74,52	33,48	8,36
1r.tr.		28,18	18,76	7,71	1,72
2n.tr.		29,64	19,34	8,21	2,09
3r.tr.		30,53	18,86	9,01	2,66
4t.tr.		28,00	17,56	8,55	1,89
1999	81,5	114,46	72,93	33,05	8,49
1r.tr.		28,56	18,77	7,65	2,15
2n.tr.		28,65	19,00	7,92	1,74
3r.tr.		30,09	18,49	9,05	2,55
4t.tr.		27,16	16,68	8,43	2,05
2000	81,9	115,13	74,04	32,97	8,11
1r.tr.		29,12	19,49	7,75	1,88
2n.tr.		28,88	18,85	8,10	1,93
3r.tr.		29,27	18,40	8,64	2,22
4t.tr.		27,86	17,29	8,47	2,09

Font: Societat General d'Aigües de Barcelona, SA. Dades recollides i facilitades pel Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona.

Variació (%)	Total	Domèstic	Comercial i industrial	Altres
4t.tr.2000/4t.tr.1999	2,6	3,7	0,5	2,0
2n.sem.2000/2n.sem.1999	-0,2	1,5	-2,1	-6,3
2000/1999	0,6	1,5	-0,2	-4,5
1999/1998	-1,6	-2,1	-1,3	1,6

Pel que fa al consum d'aigua, la contenció és la norma. Atès que ni la població efectiva de la ciutat, ni el nombre de persones que hi treballen ni el volum de visitants és menor avui que tres o quatre anys enrere, l'estancament del consum d'aigua possiblement s'ha d'imputar a una gestió més diligent de la xarxa de distribució i a la progressiva implantació d'uns hàbits de consum més respectuosos i estalviadors d'un recurs natural escàs.

IV. Transports, comunicacions i turisme

Tràfic de mercaderies pel port de Barcelona										(Milers de tones)	
Període	Total		Càrrega General		Líquids a doll		Sòlids a granel		Total		
	Sortida	Entrada	Sortida	Entrada	Sortida	Entrada	Sortida	Entrada	Exportacions	Importacions	
1988	6.136	11.828	3.819	2.649	400	6.339	1.917	2.840	3.600	8.025	
1989	6.247	11.896	3.902	3.073	417	6.676	1.928	2.147	3.334	7.579	
1990	5.367	12.662	3.627	2.817	447	6.991	1.293	2.855	2.809	8.945	
1991	5.253	13.059	3.761	2.988	417	7.209	1.075	2.862	2.607	9.917	
1992	5.330	13.008	4.258	3.343	388	7.140	684	2.525	3.089	10.241	
1993	5.217	12.466	3.969	2.947	361	7.298	887	2.222	3.575	10.296	
1994	6.975	13.415	5.065	3.473	225	7.810	1.685	2.132	4.796	11.130	
1995	7.949	14.782	5.428	3.973	284	7.931	2.237	2.878	5.832	13.080	
1996	8.803	14.769	5.949	4.146	235	8.112	2.619	2.512	6.573	12.725	
1997	9.398	15.489	6.723	5.042	281	7.764	2.394	2.683	6.762	13.629	
1998	9.073	15.652	7.137	5.943	293	6.946	1.644	2.763	6.148	13.633	
1r.tr.	2.224	3.953	1.653	1.352	68	1.872	503	729	1.557	3.402	
2n.tr.	2.367	3.976	1.860	1.571	84	1.723	424	682	1.614	3.499	
3r.tr.	2.299	3.521	1.778	1.484	73	1.354	449	683	1.511	3.098	
4t.tr.	2.182	4.202	1.846	1.536	68	1.997	268	669	1.466	3.634	
1999	9.783	18.093	8.258	7.065	280	8.219	1.245	2.809	6.431	16.001	
1r.tr.	2.258	4.530	1.840	1.650	66	2.229	352	652	1.472	3.999	
2n.tr.	2.541	4.461	2.202	1.892	63	1.806	276	762	1.687	3.925	
3r.tr.	2.506	4.278	2.100	1.721	87	1.912	318	644	1.620	3.764	
4t.tr.	2.478	4.824	2.116	1.802	64	2.272	299	751	1.652	4.313	
2000	11.015	18.790	9.611	7.974	378	8.588	1.027	2.227	7.503	16.761	
1r.tr.	2.499	4.719	2.142	1.819	76	2.353	281	548	1.676	4.244	
2n.tr.	2.720	4.912	2.460	2.125	96	2.198	165	589	1.829	4.357	
3r.tr.	2.993	4.345	2.540	2.043	130	1.778	323	524	1.989	3.864	
4r.tr.	2.803	4.813	2.469	1.987	76	2.260	258	566	2.009	4.297	

Nota: a partir de 1995, les dades es comptabilitzen segons data de trànsit de la mercaderia i no segons documents. Les dades dels darrers 12 mesos són provisionals.

Font (de totes les dades d'aquest apartat): Autoritat Portuària de Barcelona. Elaboració pròpia.

Variació (%)	Tràfic total	Sortides				Entrades					
		Total	Càrrega General	Líquids a doll	Sòlids a granel	Total	Càrrega General	Líquids a doll	Sòlids a granel		
2000/1999											
Total	6,9	12,6	16,4	34,8	-17,5	3,8	12,9	4,5	-20,7		
Cabotatge	1,8	4,8	14,1	42,8	-47,5	-3,1	20,1	-23,4	31,3		
Exterior	8,2	16,7	17,5	32,0	5,6	4,8	11,8	9,0	-22,3		
1999/1998											
Total	12,7	7,8	15,7	-4,3	-24,2	15,6	18,9	18,3	1,6		
Cabotatge	10,1	14,6	15,1	10,3	12,8	3,6	11,9	-0,1	-18,4		
Exterior	13,4	4,6	16,0	-8,4	-39,6	17,4	19,9	21,9	2,4		

Malgrat la notable desacceleració de les importacions a mesura que avançava l'any, el tràfic portuari de mercaderia ha crescut gairebé un set per cent en relació amb un any enrere.

Seguint la tendència de fons dels darrers anys –amb l'excepció de 1998– l'activitat al port de Barcelona durant el 2000 ha registrat un nou màxim històric pel que fa al total de càrrega manipulada. Però, a diferència de l'any 1999 quan el fort creixement fou protagonitzat bàsicament per les importacions, l'expansió de l'any passat es imputable majoritàriament a les exportacions.

La notable davallada de les importacions de ciment, cereals i llavors ha limitat a poc menys de dos milions de tones l'increment anual del tràfic de mercaderia. La combinació d'aquesta davallada del tràfic de sòlids a granel amb un augment de l'ordre del quinze per cent de la càrrega general i un increment del tràfic d'hidrocarburs i altres líquids a doll lleument inferior al del total, ha reforçat considerablement el pes relatiu i en conseqüència l'especialització del port, en el tràfic de càrrega general. El manteniment de la trajectòria a l'alça del tràfic de contingents així ho confirma.

Productes	Tones	variació (%)		(2000)
		2000/1999	s/total	
Gas natural	3.968.148	2,6	13,3	
Gasoil, gasolina i fuel	3.562.229	8,9	12,0	
Altres productes energètics	397.622	-7,5	1,3	
Productes siderúrgics	1.300.204	1,4	4,4	
Minerals i prod. metal.lúrgics	664.437	9,9	2,2	
Potasses i altres adobs	323.077	13,3	1,1	
Productes químics	2.738.643	13,9	9,2	
Ciment i clíinker	947.072	-20,9	3,2	
Altres materials de construcció	837.876	8,9	2,8	
Cereals, faves i farines	1.684.374	-19,1	5,7	
Begudes i derivats	709.411	12,7	2,4	
Olis i greixos	570.213	2,7	1,9	
Tabac, cafè i cacau	543.427	9,7	1,8	
Pinsos i farratges	360.379	4,7	1,2	
Resta de productes alimentaris	1.481.155	4,1	5,0	
Paper i pasta	691.789	13,2	2,3	
Maquinària i recanvis	975.117	12,5	3,3	
Automòbils i peces	1.078.574	17,7	3,6	
Resta de mercaderies	2.895.785	22,2	9,7	
Tares	4.075.359	17,5	13,7	
Total	29.804.891	6,9	100,0	

L'alimentació, la química i la indústria de l'automòbil han estat els sectors econòmics que han generat la major part del creixement del tràfic de mercaderia pel port.

A banda de la ja esmentada contracció del tràfic de ciment i clíinker –compensat parcialment per l'increment de la resta de materials de construcció– i del conjunt de cereals, farines i llavors, només s'han apuntat davallades significatives el tràfic de fuel i de ferralla. La immensa majoria de tipus de mercaderia ha aconseguit tancar el 2000 amb increments de volum força significatius. A banda de la gasolina, amb un augment superior al 50 per cent que obereix més a raons d'estratègia empresarial que no pas a la conjuntura econòmica, cal destacar l'augment generalitzat del tràfic de productes alimentaris, de productes siderúrgics, cotxes, recanvis i peces, maquinària, i especialment productes químics. En definitiva, mercaderia de càrrega general que en total ha registrat un increment anual de l'ordre del quinze per cent, amb una especial incidència entre la càrrega general convencional.

Tràfic de contenidors

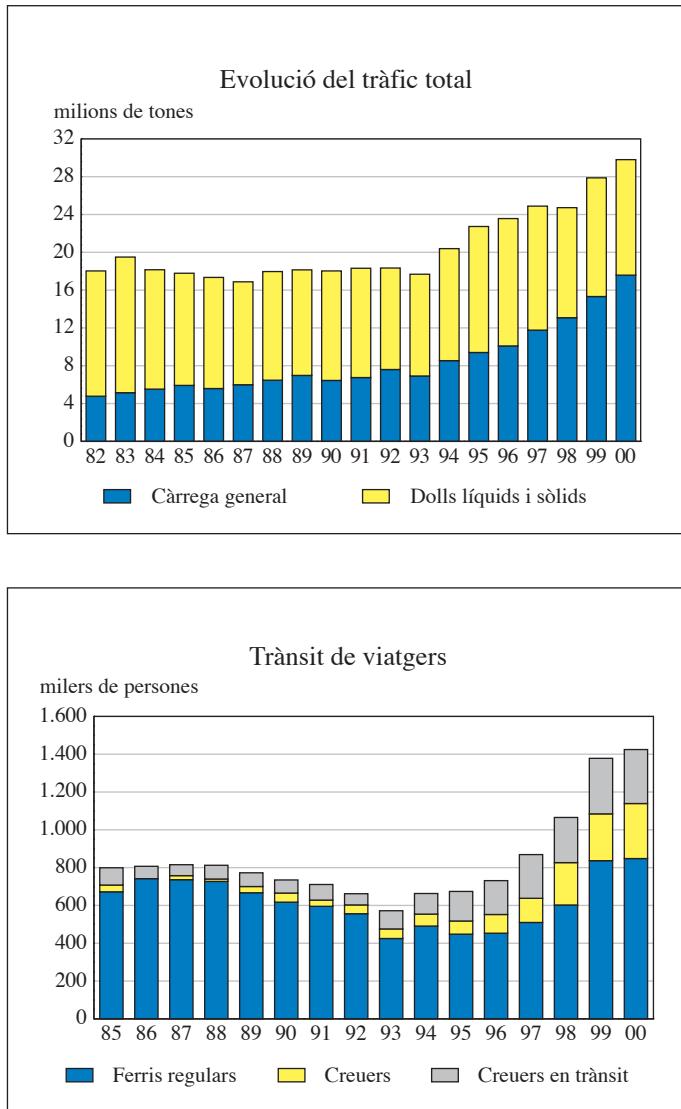
Període	Nombre de contenidors		Mercaderia conteneritzada	
	Teus	núm. índex	Milers tones	(%) ¹
1988	409.542	100,-	4.345	67,1
1989	439.969	107,4	4.862	70,8
1990	447.920	109,4	4.577	71,0
1991	488.917	119,4	5.001	74,1
1992	552.309	134,9	5.738	75,5
1993	501.146	122,4	5.411	74,4
1994	605.356	147,8	6.097	71,4
1995	689.324	168,3	6.981	74,3
1996	767.236	187,3	7.628	75,6
1997	971.921	237,3	9.071	77,1
1998	1.095.113	267,4	10.002	76,5
1r.tr.	253.193		2.353	
2n.tr.	283.572		2.574	
3r.tr.	278.647		2.511	
4t.tr.	279.701		2.563	
1999	1.234.987	301,6	11.532	75,3
1r.tr.	285.633		2.687	
2n.tr.	321.551		3.039	
3r.tr.	316.213		2.893	
4t.tr.	311.590		2.913	
2000	1.387.570	338,8	12.989	73,9
1r.tr.	312.791		2.959	
2n.tr.	351.246		3.325	
3r.tr.	367.174		3.397	
4t.tr.	356.359		3.308	

1. Pes de la conteneritzada sobre el total de la càrrega general.

Variació (%)	Teus	Tones
4t.tr.2000/4t.tr.1999	14,4	13,6
2n.sem.2000/2n.sem.1999	15,2	15,5
2000/1999	12,4	12,6
1999/1998	12,8	15,3

El tràfic de contenidors no para de créixer. En cinc anys s'ha doblat el nombre de contenidors manipulats a les instal·lacions del port.

La mercaderia conteneritzada, que després d'augmentar més d'un dotze per cent ja representa el 44 per cent del tràfic total del port, ha mobilitzat gairebé 1,4 milions de Teus, fet que confirma el port de Barcelona com el primer port espanyol de la Mediterrània en aquest tipus de transport.

Els 9.138 vaixells que han passat pel port comercial durant l'any passat representen un lleu descens –de l'ordre de l'u per cent– en relació amb el nombre d'escales d'un any abans. Una reducció concentrada bàsicament en el tràfic de cabotatge i, en menor mesura, entre els vaixells de passatgers. Tant el nombre de transbordadors com de creuers ha estat lleument inferior al de 1999. Un fet que s'ha traduït en una notable desacceleració del trànsit de passatgers.

Trànsit de passatgers

Període	Ferris regulars	Creuers	Creuers en trànsit	Total
1988	727.031	12.804	72.606	812.441
1989	667.045	32.971	72.639	772.655
1990	617.395	48.110	69.251	734.756
1991	595.298	32.869	82.555	710.722
1992	556.197	46.502	59.230	661.929
1993	425.025	50.619	96.297	571.941
1994	490.843	63.321	108.934	663.098
1995	448.170	69.563	156.374	674.107
1996	453.126	98.912	179.123	731.161
1997	509.944	127.894	231.096	868.934
1998	602.361	224.136	238.925	1.065.422
1r.tr.	67.978	492	8.844	77.314
2n.tr.	129.048	85.792	85.135	299.975
3r.tr.	301.831	105.326	102.467	509.624
4t.tr.	103.504	32.526	42.479	178.509
1999	836.656	247.758	293.838	1.378.252
1r.tr.	110.217	6.644	7.477	124.338
2n.tr.	196.347	84.252	85.441	366.040
3r.tr.	387.423	121.962	137.870	647.255
4t.tr.	142.669	34.900	63.050	240.619
2000	847.973	291.111	285.537	1.424.621
1r.tr.	112.645	12.204	11.186	136.035
2n.tr.	203.794	101.212	87.950	392.956
3r.tr.	429.876	126.743	127.842	684.461
4t.tr.	101.658	50.952	58.559	211.169

Variació (%)	4t.tr.2000/4t.tr.1999	2000/1999	1999/1998
Ferris regulars	-28,7	1,4	38,9
Creuers	46,0	17,5	10,5
Creuers en trànsit	-7,1	-2,8	23,0
Total	-12,2	3,4	29,4

A la llum de l'augment de poc més del tres per cent del total de passatgers, el 2000 s'ha de valorar com l'any de consolidació dels elevats volums de trànsit aconseguits durant el trienni anterior.

L'augment encara significatiu del nombre de passatgers de creuers ha estat cabdal per tancar l'any amb un increment del trànsit total moderat i alhora significatiu atesa la forta expansió de l'any anterior. En tot cas, el refredament de l'economia mundial i molt especialment la notable contracció del creixement econòmic dels Estats Units, planteja un canvi radical d'escenari per la consolidació d'aquest tipus de turisme a Barcelona.

Aeroport: passatgers i mercaderies

Trànsit de passatgers i tràfic de mercaderies per l'aeroport de Barcelona

Període	Avions			Passatgers (milers)				Mercaderies (tones)		
	Total ^l	Interior	Internacional	Total ^l	Interior	Internacional	Trànsit	Total ^l	Interior	Internacional
1988	96.263	61.427	34.836	7.539	4.752	2.482	305	55.622	30.575	25.047
1989	106.129	61.271	44.858	8.462	5.144	3.002	316	61.321	33.687	27.634
1990	125.193	59.955	57.776	9.205	5.654	3.388	366	66.622	34.942	31.557
1991	127.288	63.806	59.242	9.145	5.710	3.266	215	58.516	30.290	31.372
1992	141.678	68.053	68.028	10.196	6.123	3.913	284	72.054	34.202	38.180
1993	137.069	65.144	68.397	9.999	5.706	3.949	338	57.480	29.637	27.841
1994	145.583	73.863	68.929	10.647	6.094	4.202	346	58.891	27.840	31.051
1995	155.803	80.249	72.593	11.728	6.751	4.563	414	68.285	31.047	37.238
1996	180.462	91.868	85.810	13.435	7.562	5.357	516	80.077	32.452	47.625
1997	210.960	111.996	96.019	15.066	8.301	6.262	504	80.946	32.383	48.520
1998	217.553	113.140	104.413	16.195	8.673	7.073	449	80.011	31.798	48.213
1r.tr.	49.412	26.035	22.828	3.374	1.946	1.340	88	19.034	7.541	11.493
2n.tr.	55.367	28.409	26.290	4.250	2.247	1.881	122	19.072	7.510	11.562
3r.tr.	57.546	29.290	27.721	4.670	2.291	2.234	145	19.178	8.214	10.964
4t.tr.	55.213	28.425	26.064	3.903	2.190	1.618	94	22.748	8.537	14.211
1999	233.609	119.932	113.666	17.422	9.049	8.080	292	86.173	32.920	53.253
1r.tr.	53.513	27.874	25.019	3.662	2.031	1.555	75	18.497	6.928	11.569
2n.tr.	58.179	29.527	27.827	4.509	2.313	2.129	67	20.903	8.455	12.448
3r.tr.	62.645	31.369	30.480	5.033	2.407	2.546	80	22.474	9.007	13.468
4t.tr.	59.261	29.990	28.541	4.217	2.297	1.850	70	24.299	8.530	15.769
2000	256.884	122.311	131.532	19.809	10.146	9.351	311	88.765	32.996	55.768
1r.tr.	58.816	29.419	28.729	4.078	2.264	1.739	74	22.755	7.690	15.065
2n.tr.	64.992	30.647	33.462	5.253	2.659	2.512	81	21.411	8.069	13.342
3r.tr.	67.757	31.164	35.818	5.734	2.683	2.959	92	21.469	8.761	12.708
4t.tr.	65.319	31.081	33.523	4.744	2.540	2.140	63	23.128	8.476	14.652

1. Es comptabilitza la totalitat del tràfic, no només el comercial. Les dades trimestrals són provisionals.

Font: Aeroport de Barcelona

Variació (%)	Avions	Passatgers	Mercaderies
4t.tr.2000/4t.tr.1999			
Total	10,2	12,5	-4,8
Interior	3,6	10,6	-0,6
Internacional	17,5	15,7	-7,1
BCN-MDD	—	17,5	—
2000/1999			
Total	10,0	13,7	3,0
Interior	3,0	12,1	0,2
Internacional	17,6	15,7	4,7
BCN-MDD	—	17,9	—
1999/1998			
Total	7,4	7,6	7,7
Interior	5,9	4,3	3,5
Internacional	8,7	14,2	10,4
BCN-MDD	—	6,0	—

El trànsit internacional i el pont aeri amb Madrid han estat els segments més dinàmics de l'activitat aeroportuària durant el 2000.

Precisament en un moment en què està en discussió la conveniència o no d'interconectar la principal infraestructura aèria catalana amb la futura línia ferroviària d'alta velocitat, l'aeroport de Barcelona ha tancat el que possiblement hagi estat el millor exercici de la seva història recent. L'augment de l'oferta de vols i places que ha permès l'ampliació del nombre d'operacions d'enllaixament i aterratge per hora i l'entrada en funcionament de noves instal·lacions de facturació explica, malgrat l'impacte sobre les tarifes de l'encariment del petroli, l'augment de gairebé el 14 per cent del total de passatgers que han passat per l'aeroport durant el 2000.

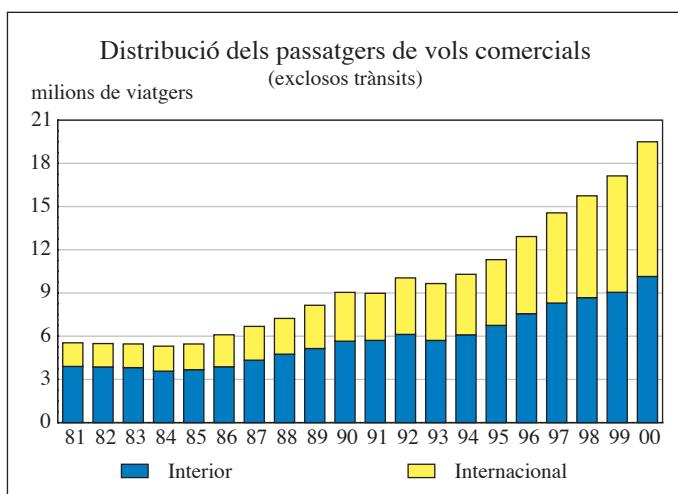
Per il·lustrar la magnitud de l'evolució recent dels nivells d'activitat de l'aeroport de Barcelona són suficients dues dades. En relació a cinc anys enrera, el nombre d'avions ha augmentat un 65 per cent i el de passatgers gairebé un 70 per cent. En termes absoluts, durant el 2000 l'aeroport ha acollit cent mil avions i vuit milions de passatgers més que l'any 1995.

Trànsit de passatgers als principals aeroports espanyols

(2000)

Aeroports	Interior			Internacional			Total		
	Total	Regular	No regular	Total	Regular	No regular	Absolut	Variació(%) interanual	(%) Internacional
Alacant	1.411.965	1.329.127	82.838	4.576.470	1.563.351	3.013.119	5.988.435	12,2	76,4
Barcelona	9.988.206	9.879.740	108.466	9.387.132	8.442.039	945.093	19.375.338	13,1	48,4
Bilbao	1.714.479	1.610.067	104.412	824.392	758.642	65.750	2.538.871	15,4	32,5
Eivissa	1.194.649	1.156.150	38.499	3.239.121	929.039	2.310.082	4.433.770	7,7	73,1
Fuerteventura	732.504	694.029	38.475	2.647.873	1.253.849	1.394.024	3.380.377	7,9	78,3
Gran Canària	2.884.181	2.865.356	18.825	6.220.820	1.909.689	4.311.131	9.105.001	1,1	68,3
Lanzarote	1.278.189	1.170.580	107.609	3.495.275	1.032.250	2.463.025	4.773.464	5,2	73,2
Madrid	16.517.059	16.417.106	99.953	16.049.007	15.394.407	654.600	32.566.066	18,0	49,3
Màlaga	2.199.148	2.119.849	79.299	7.222.796	3.277.117	3.945.679	9.421.944	9,1	76,7
Menorca	887.943	849.931	38.012	1.866.720	273.548	1.593.172	2.754.663	1,9	67,8
Palma de Mallorca	4.836.130	4.520.521	315.609	14.460.592	7.292.375	7.168.217	19.296.722	1,1	74,9
Santiago de Compost.	1.144.886	1.086.626	58.260	146.442	119.301	27.141	1.291.328	-1,9	11,3
Sevilla	1.664.858	1.577.821	87.037	372.495	282.688	89.807	2.037.353	20,7	18,3
Tenerife Nord	2.358.294	2.357.226	1.068	37.461	34.195	3.266	2.395.755	10,4	1,6
Tenerife Sud	1.402.040	1.061.378	340.662	7.302.873	1.855.428	5.447.445	8.704.913	1,9	83,9
València	1.544.228	1.494.257	49.971	693.042	613.173	79.869	2.237.270	13,8	31,0
Total Espanya	57.453.166	55.604.727	1.848.439	81.161.100	45.853.511	35.307.589	138.614.266	9,4	58,6

Font: Subsecretaría de Aviación Civil. Dades recollides pel Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona.

El gràfic adjunt posa de manifest, a més de la tendència expansiva del total, el creixent protagonisme dels fluxos internacionals de passatgers. L'evolució del darrer any no ha estat una excepció. Tot i l'espectacular creixement del nombre de viatgers que han utilitzat la línia Barcelona-Madrid –que concentra el 38 per cent dels passatgers de vols interiors de l'aeroport de Barcelona– el diferencial de creixement ha estat novament favorable al trànsit internacional. La creixent obertura a l'exterior de l'economia catalana i l'augment dels fluxos turístics –tant de destinació com d'origen– són dos dels factors bàsics a l'hora d'explicar el creixement sostingut dels fluxos de passatgers per via aèria.

Usuaris de la línia BCN-MDD (milers)					
Anys	1r.tr.	2n.tr.	3r.tr.	4t.tr.	Total
1989	379,6	456,3	352,4	472,1	1.660,4
1990	407,6	490,6	383,7	496,6	1.778,5
1991	421,4	493,9	377,0	561,6	1.853,9
1992	556,9	562,3	466,8	537,9	2.123,9
1993	547,7	563,1	430,6	546,4	2.087,8
1994	582,5	650,4	516,1	619,5	2.368,5
1995	636,4	684,4	548,2	675,9	2.544,9
1996	720,0	750,0	606,2	782,0	2.858,2
1997	739,8	811,3	631,9	787,8	2.970,8
1998	765,5	806,6	675,7	867,9	3.115,7
1999	802,1	876,1	711,6	913,4	3.303,1
2000	953,9	1.025,9	841,3	1.073,0	3.894,1

Font: Aeroport de Barcelona.

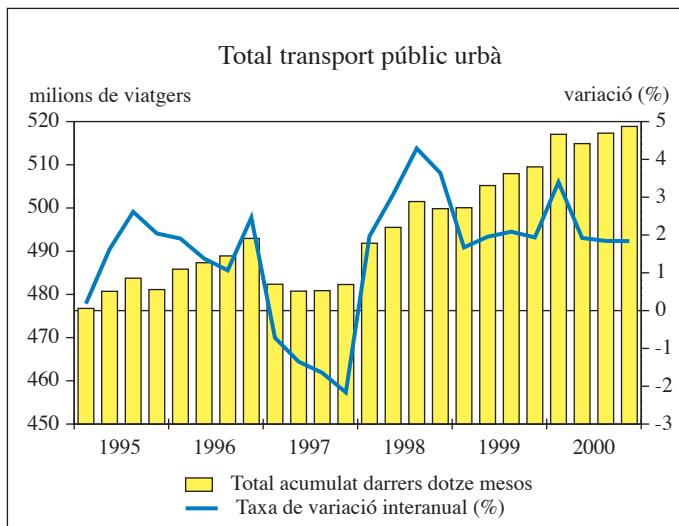
Per contra, el tràfic de mercaderies ha registrat un increment molt més moderat, de l'ordre del tres per cent. El progressiu alentiment del creixement econòmic a nivell mundial i del comerç exterior a mesura que avançava l'any ha迫çat un canvi radical de tendència. D'un creixement interanual de dos díigits del primer semestre s'ha passat a un descens de quasi el cinc per cent el segon semestre.

Transport públic col·lectiu a la regió metropolitana

Transport públic metropolità		(milers de viatgers)		Transport públic urbà		(milers de viatgers)		
Període	Ferroviari	Autobús	Total	Període	Xarxa Metro	Xarxa Autobusos	FGC	
1997	391.400	300.250	691.650	1988	264.350	214.583	18.159	497.092
1998	422.100	291.810	713.910	1989	263.863	201.892	19.102	484.857
1r.tr.	106.800	74.250	181.050	1990	279.563	202.533	19.838	501.934
2n.tr.	105.700	74.330	180.030	1991	280.638	199.559	19.844	500.041
3r.tr.	93.000	61.100	154.100	1992	271.413	200.106	19.907	491.426
4t.tr.	116.600	82.130	198.730	1993	264.241	196.923	18.219	479.383
1999	433.800	292.670	726.470	1994	253.142	201.047	17.312	471.501
1r.tr.	108.400	73.650	182.050	1995	261.910	201.961	17.251	481.122
2n.tr.	113.000	76.110	189.110	1996	268.061	206.902	17.992	492.955
3r.tr.	94.700	61.700	156.400	1997	258.347	205.923	18.022	482.292
4t.tr.	117.700	81.210	198.910	1998	280.324	198.564	20.955	499.843
2000				1r.tr.	73.135	51.520	5.456	130.111
1r.tr.	113.860	77.400	191.260	2n.tr.	71.831	51.602	5.327	128.760
2n.tr.	115.870	74.730	190.600	3r.tr.	60.509	40.865	3.919	105.293
3r.tr.	97.050	65.090	162.140	4t.tr.	74.849	54.577	6.253	135.679
4t.tr.				1999	285.943	200.311	23.263	509.517

Font: Autoritat del Transport Metropolità.

Variació (%)	3r.tr.2000/ 3r.tr.1999	gn.-set.2000/ gn.-set.1999	1999/1998
Ferroviari	2,5	3,4	2,8
Autobús	5,5	2,7	0,3
Total	3,7	3,1	1,8

Període	Xarxa Metro	Xarxa Autobusos	FGC	Total
1988	264.350	214.583	18.159	497.092
1989	263.863	201.892	19.102	484.857
1990	279.563	202.533	19.838	501.934
1991	280.638	199.559	19.844	500.041
1992	271.413	200.106	19.907	491.426
1993	264.241	196.923	18.219	479.383
1994	253.142	201.047	17.312	471.501
1995	261.910	201.961	17.251	481.122
1996	268.061	206.902	17.992	492.955
1997	258.347	205.923	18.022	482.292
1998	280.324	198.564	20.955	499.843
1r.tr.	73.135	51.520	5.456	130.111
2n.tr.	71.831	51.602	5.327	128.760
3r.tr.	60.509	40.865	3.919	105.293
4t.tr.	74.849	54.577	6.253	135.679
1999	285.943	200.311	23.263	509.517
1r.tr.	72.621	51.027	6.107	129.755
2n.tr.	77.176	52.530	6.139	135.845
3r.tr.	59.649	42.548	4.480	106.677
4t.tr.	76.497	54.206	6.537	137.240
2000	293.262	200.443	25.177	518.882
1r.tr.	76.344	54.192	6.754	137.290
2n.tr.	75.263	51.969	6.464	133.696
3r.tr.	62.595	41.769	4.729	109.093
4t.tr.	79.060	52.513	7.230	138.803

Font: Transports de Barcelona i Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

Nota: FCG: servei urbà de Barcelona.

Variació (%)	4t.tr.2000/ 4t.tr.1999	2000/1999	1999/1998
Metro	3,4	2,6	2,0
Autobús	-3,1	0,0	0,9
FGC	10,6	8,2	11,0
Total Urbà	1,1	1,8	1,9

L'augment de viatges realitzats en transport públic col·lectiu a l'àrea central durant el 2000 ha estat pràcticament igual al de l'any anterior. L'estancament del servei per carretera s'ha vist àmpliament compensat per l'augment del ferroviari.

A l'espera de comprovar l'impacte que sobre el nombre de passatgers tindrà l'extensió de la integració tarifària i la reestructuració de les tarifes per corones, l'any 2000 s'ha tancat amb un augment de gairebé el dos per cent i superant per primera vegada els dos milions de viatges diaris de mitjana. Una tendència moderadament expansiva, associada bàsicament a l'augment de l'ocupació i de la despesa privada. Les diferents actuacions encaminades a millorar i ampliar el servei de transport públic i també l'augment dels fluxos de mobilitat entre ciutat central i entorn metropolità són altres factors explicatius d'aquest augment de l'ús del transport públic metropolità.

Període	RENFE					FGC			(milers)
	C-1	C-2	C-3	C-4	Total	Línia Llobregat-Anoia	Metro Vallès	Total	
1989	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.	7.904	16.054	23.958	n.d.
1990	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.	7	17.059	17.066	n.d.
1991	19.713	23.345	3.360	17.554	63.972	8.864	17.363	26.227	90.199
1992	22.512	25.164	4.015	20.871	72.562	9.123	17.354	26.477	99.039
1993	22.671	24.938	3.841	18.973	70.423	8.410	16.764	25.174	95.597
1994	21.994	25.848	3.964	23.208	75.014	8.236	16.947	25.183	100.197
1995	24.110	26.725	4.161	24.869	79.865	8.418	16.933	25.351	105.216
1996	24.739	26.220	4.247	26.877	82.083	8.661	18.287	26.948	109.031
1997	24.036	27.521	4.985	28.941	85.483	9.044	19.777	28.821	114.304
1998	24.113	29.012	5.588	29.804	88.517	11.073	20.679	31.752	120.269
1r.tr.	5.722	7.074	1.343	7.390	21.529	2.718	5.005	7.723	29.252
2n.tr.	6.207	7.485	1.426	7.519	22.637	2.764	4.494	7.258	29.895
3r.tr.	5.955	6.831	1.351	6.894	21.031	2.421	4.583	7.004	28.035
4t.tr.	6.229	7.622	1.468	8.001	23.320	3.170	6.597	9.767	33.087
1999	24.333	29.770	5.716	30.309	90.128	12.597	21.100	33.697	123.825
1r.tr.	5.805	7.173	1.355	7.232	21.565	3.106	4.964	8.070	29.635
2n.tr.	6.334	7.893	1.521	7.969	23.717	3.267	4.796	8.063	31.780
3r.tr.	5.898	7.037	1.371	7.206	21.512	2.808	4.877	7.685	29.197
4t.tr.	6.296	7.667	1.469	7.902	23.334	3.417	6.463	9.880	33.214
2000	25.541	30.807	5.944	31.783	94.075	13.681	21.889	35.569	129.644
1r.tr.	6.018	7.304	1.393	7.606	22.321	3.495	5.364	8.859	31.180
2n.tr.	6.531	7.861	1.518	8.137	24.047	3.452	4.770	8.221	32.268
3r.tr.	6.229	7.417	1.449	7.570	22.665	2.984	4.962	7.946	30.611
4t.tr.	6.763	8.225	1.584	8.470	25.042	3.750	6.793	10.543	35.585

RENFE. C1: Maçanet-Mataró-Barcelona-Aeroport/l'Hospitalet; C2: Sant Vicenç-Vilanova-Barcelona-Granollers-Maçanet; C3: Vic-Barcelona-l'Hospitalet;

C4: Manresa-Terrassa-Barcelona-Vilafranca-Sant Vicenç. FGC. Línia Llobregat-Anoia: Barcelona-Igualada/Manresa; Metro Vallès: Barcelona-Terrassa/Sabadell.

Font: Elaboració pròpria a partir de les dades facilitades per RENFE i pels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

Variació (%)	4t.tr.2000/ 4t.tr.1999	2000/1999	1999/1998
RENFE	7,3	4,4	1,8
C1	7,4	5,0	0,9
C2	7,3	3,5	2,6
C3	7,8	4,0	2,3
C4	7,2	4,9	1,7
FGC	6,7	5,6	6,1
Llobregat-Anoia	9,7	8,6	13,8
Metro Vallès	5,1	3,7	2,0
Total Rodalia	7,1	4,7	3,0

Com ja és habitual, el transport ferroviari aconsegueix creixements clarament superiors als del transport per carretera. Si l'any 1999 el diferencial de creixement entre els dos sistemes es va limitar a 2,5 punts percentuals, el 2000 ha superat el tres per cent. Una diferència que s'explica bàsicament per la congestió que pateixen els accessos viaris de superfície als principals nuclis metropolitans.

Durant el 2000 també s'ha reproduït, i fins i tot s'ha accentuat, el diferent ritme de creixement entre el total d'usuaris del metro i el dels autobusos urbans. Mentre el transport col·lectiu de superfície a la ciutat central no aconsegueix superar la xifra de 200 milions de viatges anuals, la suma de metro i servei urbà dels FGC assoleix nous màxims any rere any. En conjunt i descomptat l'efecte de calendari, el transport públic urbà de Barcelona ha registrat un augment de l'ordre de 1,5 per cent, en la línia habitual dels darrers anys.

En el cas de la ciutat central, a banda dels factors explicatius relacionats amb el mercat de treball, la conjuntura econòmica, l'encariment dels carburants i la creixent congestió de vies urbanes i interurbanes per l'augment del parc de vehicles, s'ha de valorar l'impacte generat per l'augment del nombre de visitants –bàsicament turistes– que han passat i pernoctat a la ciutat. Un augment que s'ha fet notar especialment en el servei del bus turístic. Un segment d'usuaris que, tot sigui dit, valora positivament l'oferta de transport públic de la ciutat.

Activitat turística

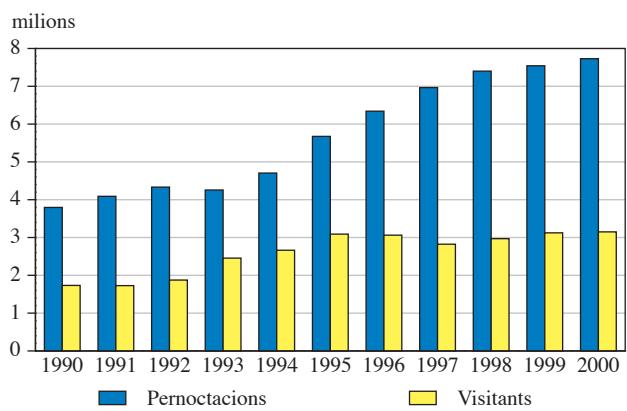
Visitants i pernoctacions als hotels de Barcelona

Període	Pernoctacions	Visitants	Estada mitjana*
1990	3.795.522	1.732.902	2,2
1991	4.089.510	1.727.610	2,4
1992	4.333.420	1.874.734	2,3
1993	4.256.524	2.455.249	1,7
1994	4.704.681	2.663.887	1,8
1995	5.674.580	3.089.974	1,8
1996	6.341.380	3.061.994	2,1
1997	6.965.391	2.823.391	2,5
1998	7.400.337	2.969.490	2,5
gn-fb	973.874	322.580	3,0
mc-ab	1.290.158	522.945	2,5
mg-jn	1.294.718	571.316	2,2
jl-ag	1.424.809	621.102	2,3
st-oc	1.364.666	501.515	2,7
nv-ds	1.052.112	430.032	2,4
1999	7.542.115	3.123.476	2,4
gn-fb	940.105	466.946	2,0
mc-ab	1.321.111	505.100	2,6
mg-jn	1.344.897	581.566	2,3
jl-ag	1.399.223	490.476	2,9
st-oc	1.429.368	581.807	2,3
nv-ds	1.107.411	497.581	2,3
2000	7.729.479	3.149.002	2,5
gn-fb	973.957	442.378	2,3
mc-ab	1.364.135	571.528	2,3
mg-jn	1.443.587	563.688	2,6
jl-ag	1.460.065	593.396	2,9
st-oc	1.437.900	567.108	2,5
nv-ds	1.129.827	403.064	2,8

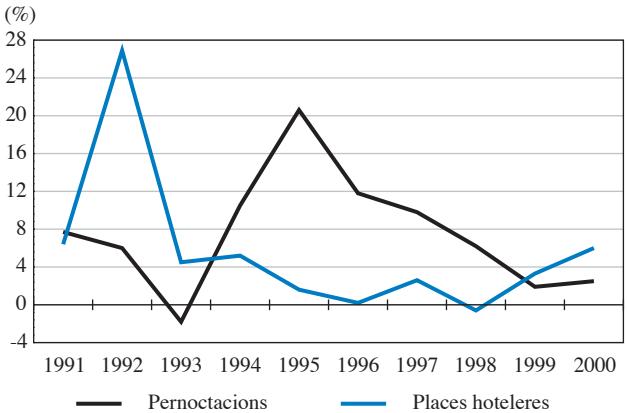
* Dades expressades en nits.

Font: Tots els quadres i gràfics d'aquesta secció són d'elaboració pròpia a partir de l'enquesta d'activitat turística de Turisme de Barcelona.

Pernoctacions i visitants als hotels de Barcelona

Evolució de les pernoctacions i l'oferta hotelera

L'augment i el volum assolit de pernoctacions hoteleres durant el 2000 s'han de valorar bàsicament pel que representen de consolidació dels volums d'activitat del sector de serveis d'accòlida de visitants.

Segons les dades de Turisme de Barcelona, l'evolució de l'activitat hotelera durant el 2000 ofereix una doble lectura. D'una banda, els poc més de dos milions i mig de pernoctacions hoteleres facturades als 970.000 visitants que varen passar pels hotels de la ciutat durant el darrer quadrimestre de l'any passat han permès tancar l'any amb un nou màxim absolut –més de 7,7 milions de pernoctacions– i registrar un increment lleument superior al de 1999, suficient per frenar la desacceleració de les taxes de creixement de les pernoctacions durant la segona meitat dels noranta.

Activitat hotelera segons categoria

Categoria	Nivell d'ocupació (%)		Nombre de pernoctacions	Nombre de visitants
	En places	En habitacions		
(novembre-desembre 2000)				
H 5*	61,8	87,0	113.880	56.050
H 4*	56,3	72,4	510.416	174.000
H 3*	66,4	77,0	353.617	122.911
H 2*	59,1	66,4	100.241	33.101
H 1*	56,1	62,3	51.133	17.002
Total	60,6	74,0	1.129.287	403.064
(gener-desembre 2000)				
H 5*	68,6	86,6	612.296	262.762
H 4*	74,8	85,3	3.574.175	1.539.915
H 3*	79,7	84,1	2.376.477	926.747
H 2*	79,2	80,4	780.306	297.339
H 1*	72,9	77,1	386.225	122.239
Total	76,3	84,0	7.729.479	3.149.002

Evolució de l'oferta hotelera

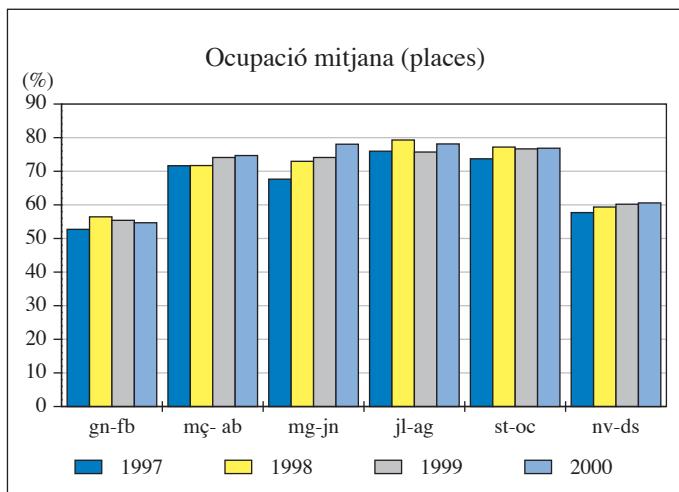
Any	Establiments	Habitacions	Places	Variació (%)
1990	118	10.265	18.569	—
1991	128	10.812	19.749	6,4
1992	148	13.352	25.055	26,9
1993	155	13.906	26.191	4,5
1994	158	14.830	27.542	5,2
1995	160	15.076	27.988	1,6
1996	162	15.090	28.040	0,2
1997	165	15.273	28.770	2,6
1998	166	15.157	28.607	-0,6
1999	174	15.656	29.559	3,3
2000	187	16.561	31.338	6,0

L'estada mitjana dels visitants repunta lleument i es manté per quart any consecutiu a l'entorn de les 2,5 nits. Una evolució lògica atès l'estancament del nombre de visitants però que no es correspon amb el notable augment del nombre de visitants per motius professionals i de negocis que acostumen a fer estades més curtes. Es possible que aquestes dades indiquin que va en augment el nombre de visitants que aprofitant el seu viatge de negocis per fer una mínima visita turística.

Segons les dades del sector hoteler, durant el 2000 s'han registrat nous màxims històrics pel que fa a pernoctacions i nivells d'ocupació. Una evolució expansiva que ha coincidit amb un notable creixement de l'oferta de places.

Un altre dels aspectes a destacar de l'activitat hotelera del 2000 segons les dades de Turisme de Barcelona ha estat l'augment del grau d'ocupació. Després de dos anys d'estancament de l'ocupació (en habitacions) a l'entorn del vuitanta per cent, l'any 2000 s'ha passat a una ocupació mitjana de gairebé el 84 per cent en termes homogenis. Una evolució fins a cert punt sorprenent atès que l'oferta hotelera ha crescut aquest darrer any un sis per cent i les pernoctacions només un 2,5 per cent.

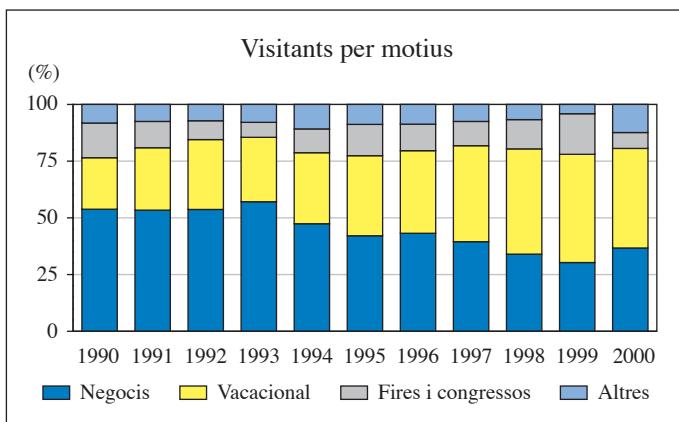
L'augment de l'oferta materialitzat durant l'any passat, afegit a les gairebé 7.500 noves places que segons previsions del sector s'incorporaran d'aquí al 2004, permetrà que el sector hoteler operi els propers anys sense la pressió i la restricció que implica no tenir places disponibles durant períodes cada cop més llargs i freqüents. L'anàlisi en un mateix pla de les evolucions del nombre de pernoctacions i del nombre de places hoteleres durant la segona meitat dels noranta fa encara més evident que el creixement futur de l'activitat hotelera de la ciutat passa necessàriament per un augment sostingut de l'oferta.

Per contra, l'evolució del nombre de visitants que han fet estada als hotels de la ciutat durant el darrer terç de l'any mostra uns registres més baixos que els d'un any abans, que havien estat força excepcionals. La davallada –estimada en un deu per cent pel conjunt del quadrimestre– ha estat especialment intensa durant els darrers dos mesos de 2000. Un descens que s'ha compensat amb la notable afluència de turistes durant la temporada d'estiu i que ha reduït l'augment del conjunt de l'any a un valor purament testimonial.

Enquesta d'activitat turística a Barcelona. Sèrie homogènia de visitants

	nv-ds 99	gn-fb 00	mç-ab 00	mg-jn 00	jl-ag 00	st-oc 00	nv-ds 00	1999	2000
Sexe (%)									
Homes	65,9	66,9	57,3	57,2	51,7	54,1	70,5	59,9	59,5
Dones	34,1	33,1	42,7	42,8	48,3	45,9	29,5	40,1	40,5
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Edat (%)									
Menys de 18 anys	1,1	1,6	2,3	1,9	2,5	0,9	0,7	0,6	1,7
18-24	4,6	7,4	8,0	5,2	15,1	7,9	5,7	6,2	8,2
25-34	25,6	20,2	26,1	23,8	31,3	24,0	20,3	20,3	24,1
35-49	38,8	40,8	37,4	39,2	28,2	37,2	42,9	50,1	37,7
50-64	26,7	26,7	23,5	23,3	17,4	24,2	24,3	18,7	23,4
65 i més	3,2	3,4	2,6	6,6	5,5	5,8	6,0	4,1	4,9
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Nacionalitat (%)									
Espanyola	44,1	39,4	30,8	26,6	21,8	19,8	39,7	41,1	29,1
Madrid	10,5	8,7	8,2	0,4	8,2	5,5	14,6	12,6	9,4
País Basc	1,9	3,2	2,0	1,1	2,0	1,7	4,6	1,8	2,5
Andalusia	2,4	5,6	4,3	3,2	2,4	2,8	4,7	4,5	4,1
País Valencià	8,6	6,0	3,4	1,9	2,5	2,7	7,5	5,7	4,2
Altres	20,7	15,9	12,9	11,0	6,7	7,1	8,3	16,5	8,9
Estrangera	55,9	60,6	69,2	73,4	78,2	80,2	60,3	58,9	70,9
Francesa	3,9	4,8	4,7	5,7	7,7	4,3	5,9	7,6	5,3
Britànica	9,9	10,6	12,6	10,1	11,5	10,8	12,9	13,3	11,2
Italiana	7,8	9,0	6,6	3,2	7,0	7,7	4,9	9,2	6,3
Alemanya	3,3	5,8	6,1	4,8	5,1	7,3	7,1	3,1	5,8
Nord-americana	6,4	8,4	10,3	17,4	21,0	17,0	8,4	7,9	13,5
Japonesa	0,4	1,5	1,1	2,3	1,8	2,9	2,4	0,7	2,0
Altres	24,2	20,5	27,8	29,9	24,1	30,2	18,7	17,1	26,8
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Professió de l'enquestat (%)									
Professional liberal	4,2	5,7	14,3	22,2	8,2	18,0	19,4	10,5	14,3
Alt directiu	9,9	8,6	10,7	16,9	11,9	13,8	18,5	15,0	13,0
Quadres intermedis	6,3	7,0	13,9	13,5	15,4	15,2	9,4	5,2	12,3
Empleat	11,7	12,4	20,8	20,5	32,7	22,2	16,5	21,1	20,5
Tècnic superior	8,9	10,8	10,3	4,3	0,7	2,6	12,0	9,1	6,8
Estudiant	4,9	7,6	7,7	5,3	16,4	7,7	6,0	6,6	8,3
Mestressa de casa	6,1	3,7	4,6	4,1	4,3	6,5	4,3	6,9	4,5
Altres	48,0	44,2	17,7	13,2	10,4	14,0	13,9	25,6	20,3
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

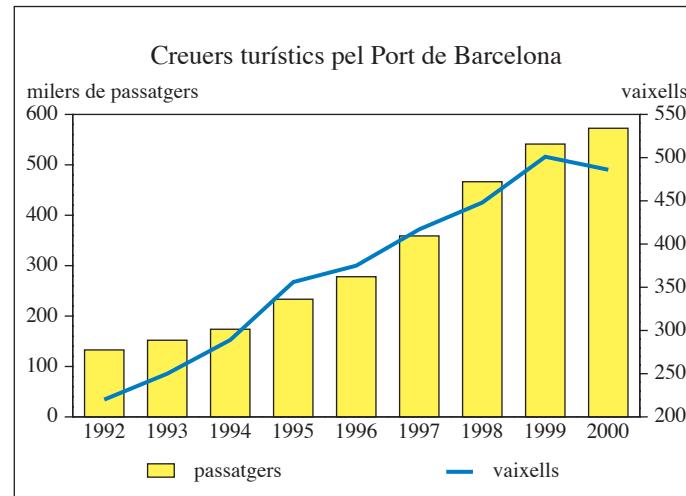
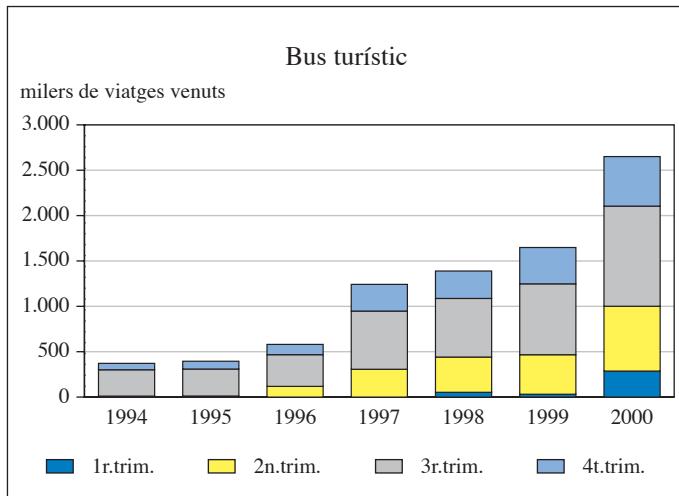

El saldo positiu de l'activitat hotelera de l'any passat possiblement no hauria estat possible sense l'espectacular augment del turisme no europeu.

Reprendent l'anàlisi més conjuntural de les dades d'activitat turística de l'any 2000 a partir de l'Enquesta de clients d'hotels, destaca, en relació amb l'any anterior, una sensible reducció dels visitants que provenen de la resta d'Espanya. Una davallada de gairebé deu punts percentuals en relació amb la mitjana del quadrienni 1996-1999. Un forat que ha estat ocupat per visitants estrangers no europeus, amb un important creixement del turisme nord-americà, aprofitant la revalorització del dòlar enfront de la pesseta. No és aliè al creixement d'aquest tipus de turisme la consolidació de Barcelona com una de les capitals de referència del mercat de creuers d'Europa.

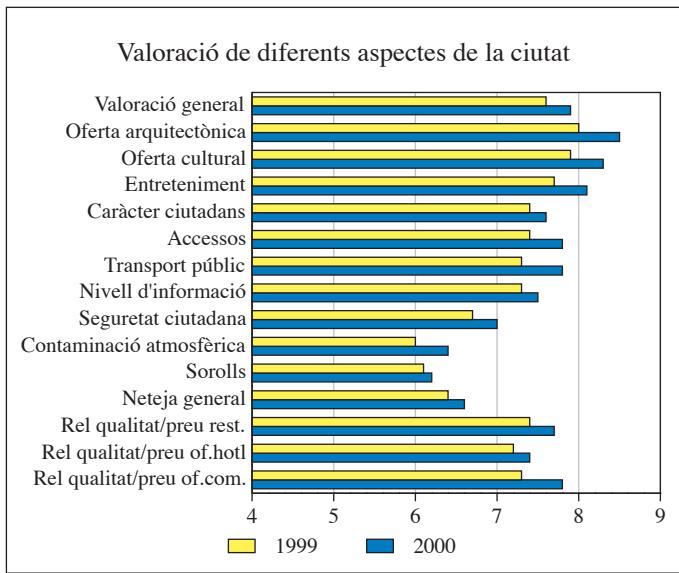
Enquesta d'activitat turística a Barcelona. Sèrie homogènia de visitants (continuació)

	nv-ds 99	gn-fb 00	mç-ab 00	mg-jn 00	jl-ag 00	st-oc 00	nv-ds 00	1999	2000
Motiu de la visita (%)									
Comercial/Negocis/Professionals	45,3	46,6	36,6	32,0	27,4	35,8	41,0	30,3	36,7
Turisme	37,0	35,8	45,0	44,5	57,0	38,5	45,0	47,7	43,9
Fires	5,4	2,0	4,4	0,5	2,5	2,3	4,3	7,5	2,7
Congressos	6,7	3,9	4,5	7,2	1,0	4,5	3,9	10,4	4,2
Etapa viatge	0,7	0,5	1,4	2,2	0,3	9,1	2,8	1,5	2,7
Motius familiars i accompanyants	0,3	0,0	1,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,3	0,3
Altres	4,6	11,2	7,1	13,6	11,8	9,8	3,0	2,3	9,5
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Repetitivitat de la visita (%)									
No cap vegada	31,2	34,7	41,6	45,3	50,1	28,6	28,6	41,5	42,2
Una vegada o més	68,8	65,3	58,4	54,7	49,9	71,4	71,4	58,5	57,8
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Mitjà de transport utilitzat (%)									
Avió	70,2	65,5	67,8	76,9	66,3	65,6	65,6	63,9	68,4
Cotxe	17,6	16,9	16,4	8,1	16,1	17,1	17,1	21,4	15,0
Autocar/Autobús	1,9	4,2	4,6	3,6	3,1	3,3	3,3	5,3	3,8
Tren	9,6	10,3	10,6	8,6	10,8	11,9	11,9	8,1	10,5
Altres	0,7	3,1	0,6	2,8	3,7	2,1	2,1	1,3	2,3
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Durada de l'estada mitjana a la ciutat									
Dies	3,1	3,2	3,4	3,5	3,4	3,5	3,7	3,1	3,4
Nits	2,2	2,2	2,4	2,6	2,5	2,5	2,8	2,4	2,5
Acompanyat per (%)									
Sol	26,6	31,3	19,7	15,3	23,1	24,8	29,0	28,0	22,7
Amic/companys	31,4	28,9	37,7	36,0	35,2	39,8	36,3	26,3	35,1
Amb la família	32,1	29,2	31,4	35,6	41,3	33,0	31,0	40,7	33,0
Amb fills	6,1	10,7	11,7	4,7	9,2	3,8	7,0	5,3	7,8
Sense fills	26,0	18,5	19,7	30,9	32,1	29,2	24,0	35,4	25,2
Grup organitzat	3,8	10,6	11,2	13,1	0,4	5,7	3,5	3,1	7,5
Altres	6,1	0,0	0,0	0,0	0,0	2,1	0,2	1,9	1,7

Enquesta d'activitat turística a Barcelona. Sèrie homogènia de visitants (continuació)

	nv-ds 99	gn-fb 00	mç-ab 00	mg-jn 00	jl-ag 00	st-oc 00	nv-ds 00	1999	2000
Distribució de la despesa extrahotelera (%)									
Menjar/beguda	61,0	61,0	57,0	55,0	48,0	53,0	49,9	58,0	54,0
Compres	17,0	15,0	16,0	14,0	16,0	11,0	20,0	19,0	15,0
Entreteniment	7,0	9,0	14,0	15,0	19,0	19,0	13,0	10,0	15,0
Transport intern	13,0	11,0	9,0	11,0	17,0	16,0	16,0	11,0	13,0
Altres	2,0	4,0	4,0	5,0	0,0	1,0	2,0	2,0	3,0
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Valoració dels enquestats sobre els següents punts									
(Mitjana sobre la base d'una valoració de l'1 al 10)									
Oferta arquitectònica	8,4	8,2	8,2	8,4	8,8	9,0	8,7	8,0	8,5
Oferta cultural	8,1	8,1	8,1	8,1	8,4	8,7	8,2	7,9	8,3
Entreteniment	8,0	7,9	7,9	7,9	8,3	8,5	7,9	7,7	8,1
Caràcter/amabilitat dels ciutadans	8,0	7,8	7,8	7,5	7,6	7,7	7,2	7,4	7,6
Accessos	7,8	7,9	7,9	7,7	7,9	7,7	7,6	7,4	7,8
Transport públic	7,6	8,0	8,0	7,7	7,6	7,9	7,6	7,3	7,8
Nivell d'informació	7,4	7,4	7,4	7,0	7,6	7,6	7,6	7,3	7,5
Seguretat ciutadana	6,2	7,3	7,3	7,0	7,1	7,1	7,0	6,7	7,0
Contaminació atmosfèrica	5,7	6,4	6,4	6,2	6,6	6,9	6,7	6,0	6,4
Sorolls	5,7	6,3	6,3	6,0	6,5	6,5	6,5	6,1	6,2
Neteja general de la ciutat	6,7	6,6	6,6	6,3	6,9	6,7	6,8	6,4	6,6
Relació qualitat/preu oferta restauració	7,6	7,7	7,7	7,7	7,9	8,0	7,5	7,4	7,7
Relació qualitat/preu oferta hotelera	7,1	7,2	7,2	7,3	7,9	7,9	7,4	7,2	7,4
Relació qualitat/preu oferta comercial	7,7	8,0	8,0	8,0	7,9	7,9	7,5	7,3	7,8

A banda del seu origen, el perfil del visitant mitjà que el 2000 va pernoctar als hotels de la ciutat es podria definir com un híbrid derivat de la combinació del típic turista urbà amb el visitant per negocis o motius professionals. El resultat d'aquesta barreja és un predomini dels homes de mitjana edat, tot i que van a l'alça les franges de més edat, amb una qualificació professional alta i que ja coneix la ciutat. La motivació de la visita es reparteix força per igual entre el plaer i la feina. Un tret destacable de les dades del 2000 ha estat l'augment del turisme en grups organitzats i en conseqüència, un descens dels que viatgen en família.

L'enquesta posa de relleu una sensible recuperació de la valoració que als visitants els mereixen determinats aspectes de la ciutat. Les ofertes arquitectònica, cultural i d'entreteniment continuen mereixen valoracions molt notables, igual que la relació qualitat/preu de l'oferta comercial. L'oferta hotelera i de restauració continua sent força ben valorada. Els aspectes de la ciutat que menys agraden als visitants són l'excessiva contaminació acústica i atmosfèrica, encara que en aquest darrer cas la valoració sembla millorar lentament. El mateix que la neteja general de la ciutat.

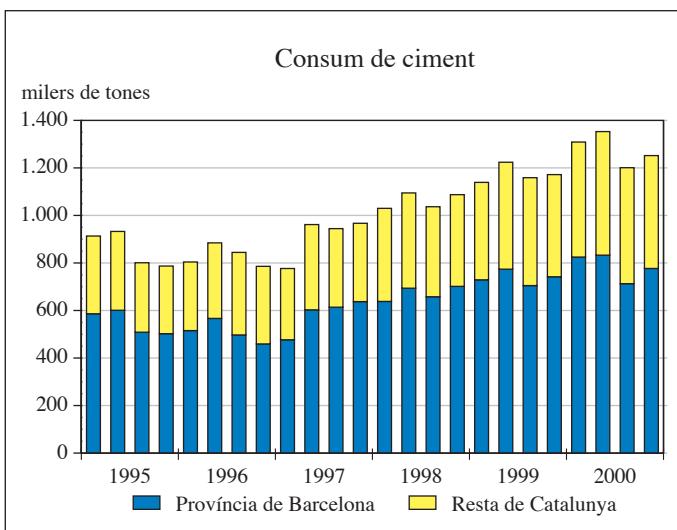
En la mateixa línia d'estancament del nombre de visitants, l'any 2000 ha registrat un lleu descens del nombre d'assistents als congressos, convencions i viatges d'incentius que han tingut lloc a Barcelona. Analitzant aquestes dades amb una mínima perspectiva, els 270.000 assistents de l'any passat representen la consolidació del fort creixement registrat durant el trienni 1996-1998. Si hom compara aquesta evolució amb la de la taxa d'ocupació, hom pot deduir que la manca de places hoteleres en moments concrets ha frenat el creixement de l'activitat del sector de congressos, convencions i reunions d'empreses.

V. Construcció i mercat immobiliari

	Consum aparent de ciment		Catalunya	
	Tones	/Cat (%)	Tones	/Esp (%)
1990	2.613.640	68,9	3.793.304	13,3
1991	2.532.335	69,3	3.652.683	12,7
1992	2.502.844	66,8	3.745.209	14,4
1993	2.145.106	68,2	3.143.324	13,8
1994	2.171.980	67,8	3.202.300	13,3
1995	2.198.691	64,0	3.434.545	13,5
1996	2.039.171	61,7	3.306.759	13,4
1997	2.331.280	63,9	3.650.359	13,6
1998	2.691.974	63,4	4.249.189	13,7
1r.tr.	638.317	62,0	1.029.957	15,0
2n.tr.	693.982	63,4	1.094.873	14,0
3r.tr.	657.989	63,5	1.036.751	12,4
4t.tr.	701.686	64,5	1.087.608	13,6
1999	2.949.427	62,8	4.692.973	13,6
1r.tr.	729.223	64,0	1.138.935	13,9
2n.tr.	773.938	63,2	1.223.678	13,4
3r.tr.	704.758	60,8	1.158.937	13,1
4t.tr.	741.508	63,3	1.171.423	14,0
2000	3.147.039	61,5	5.115.341	13,3
1r.tr.	825.353	63,0	1.309.757	14,0
2n.tr.	832.520	61,5	1.352.619	13,8
3r.tr.	712.641	59,3	1.201.406	12,1
4t.tr.	776.525	62,0	1.251.559	13,3

Nota: Les dades dels darrers dotze mesos són provisionals.

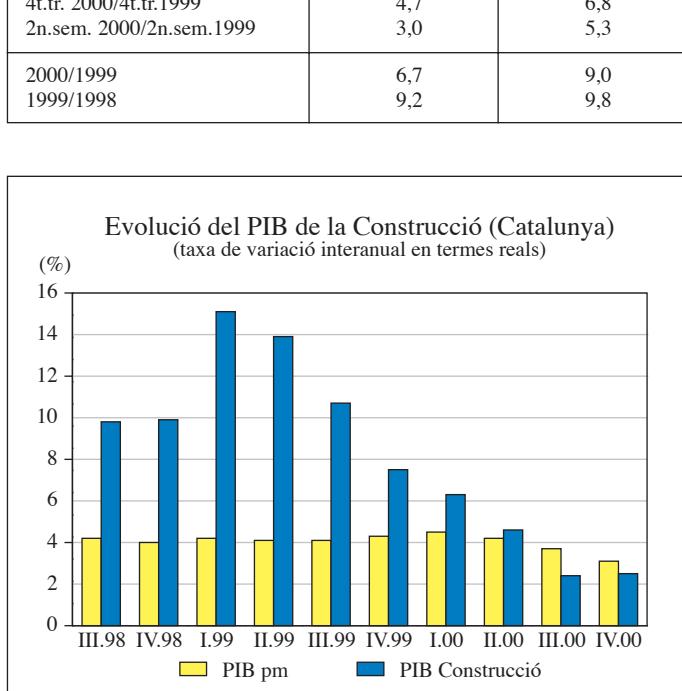
Font: Elaboració pròpria a partir de les dades facilitades per Oficemen.

El repunt del darrer trimestre de l'any suavitza la desacceleració que ha registrat el consum de ciment durant el segon semestre de 2000.

La sensible desacceleració del creixement que segons l'estimació del PIB ha caracteritzat l'evolució del sector de la construcció al llarg de la segona meitat de l'any passat, ha tingut el corresponent reflex en el consum de ciment. De fet, l'evolució d'aquest tipus de consum ja portava dos anys de moderació de la tendència expansiva després d'assolir el 1998 el màxim creixement tant a la regió metropolitana com a la resta de Catalunya.

Si l'evolució en el temps d'aquest tipus de consum es pot interpretar fins a cert punt com un indicador avançat de l'evolució de l'activitat al sector de la construcció, el nivell de consum dels darrers mesos sembla anunciar que la trajectòria descendent que ha seguit el creixement del sector constructor tendrà a estabilitzar-se de manera força immediata. És possible però, que aquest comportament relativament més expansiu del consum de ciment que no pas del creixement del PIB sectorial obereixi a un transvasament de producció cap a segments de producte amb un major pes relatiu del ciment com a matèria primera o producte intermedi. Abona aquesta idea el fet que la construcció residencial sembla que ha alentit el seu creixement a favor de l'edificació de sostre per a usos productius, grans equipaments i obra pública en general

Construcció d'habitatges

Construcció d'habitatges

Període	Barcelona		Resta RMB		Regió Metropolitana		Resta Catalunya		Catalunya	
	Iniciats	Acabats	Iniciats	Acabats	Iniciats	Acabats	Iniciats	Acabats	Iniciats	Acabats
1988	3.480	3.302	21.756	13.221	25.236	16.523	35.632	19.214	60.868	35.737
1989	4.720	3.218	22.532	17.373	27.252	20.591	36.398	25.010	63.650	45.601
1990	2.724	2.431	14.841	15.988	17.565	18.419	19.797	24.105	37.362	42.524
1991	2.157	2.503	14.725	14.403	16.882	16.906	16.468	20.488	33.350	37.394
1992	2.819	4.103	15.217	12.189	18.036	16.292	16.265	14.688	34.301	30.980
1993	2.336	2.708	18.953	15.114	21.289	17.822	14.678	15.857	35.967	33.679
1994	2.756	2.130	22.876	16.720	25.632	18.850	16.810	13.964	42.442	32.814
1995	3.109	2.641	22.161	19.299	25.270	21.940	17.926	14.607	43.196	36.547
1996	4.088	2.540	25.580	22.316	29.668	24.856	17.179	14.956	46.847	39.812
1997	5.314	3.740	32.445	21.817	37.759	25.557	20.542	14.933	58.301	40.490
1998	6.458	3.918	36.280	25.711	42.738	29.629	29.038	17.820	71.776	47.449
1r. tr.	1.181	686	9.185	5.530	10.366	6.216	5.994	3.892	16.360	10.108
2n.tr.	1.490	1.190	8.569	7.046	10.059	8.236	7.541	4.551	17.600	12.787
3r.tr.	2.263	827	10.233	5.887	12.496	6.714	8.387	4.143	20.883	10.857
4t.tr.	1.524	1.215	8.293	7.248	9.817	8.463	7.116	5.234	16.933	13.697
1999	6.558	3.696	33.717	24.548	40.275	28.244	37.993	21.631	78.268	49.875
1r. tr.	2.054	954	8.614	5.505	10.668	6.459	9.636	3.781	20.304	10.240
2n.tr.	1.616	1.308	9.494	6.902	11.110	8.210	11.458	6.240	22.568	14.450
3r.tr.	1.428	825	7.427	5.495	8.855	6.320	7.801	6.075	16.656	12.395
4t.tr.	1.460	609	8.182	6.646	9.642	7.255	9.098	5.535	18.740	12.790
2000	4.745	4.543	32.205	23.966	36.950	28.509	37.675	25.715	74.625	54.224
1r. tr.	1.362	1.372	9.570	5.198	10.932	6.570	10.431	6.405	21.363	12.975
2n.tr.	1.196	980	9.788	7.263	10.984	8.243	11.388	7.686	22.372	15.929
3r.tr.	983	886	5.189	5.170	6.172	6.056	7.355	5.820	13.527	11.876
4t.tr.	1.204	1.305	7.658	6.335	8.862	7.640	8.501	5.804	17.363	13.444

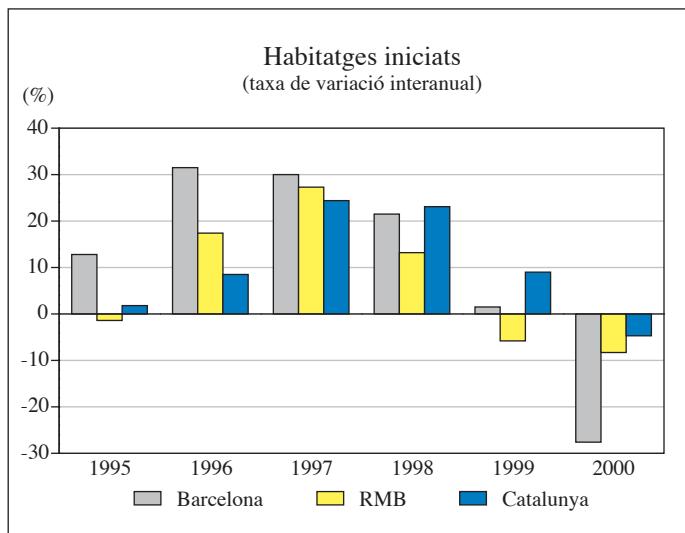
Notes: fins a 1994 les dades inclouen reformes i ampliacions. No es comptabilitzen els habitatges públics en la seva totalitat.

Font: Explotació dels visats d'obra residencial i dels certificats finals d'obra dels Col·legis d'Aparelladors de Catalunya. Direcció General d'Actuacions Concertades, Arquitectura i Habitatge. Generalitat de Catalunya. Elaboració pròpia.

Variació (%)	Barcelona		Resta RMB	
	Iniciats	Acabats	Iniciats	Acabats
4t.tr.2000/4t.tr.1999	-17,5	114,3	-6,4	-4,7
2n.sem.2000/2n.sem.1999	-24,3	52,8	-17,7	-5,2
2000/1999	-27,6	22,9	-4,5	-2,4
1999/1998	1,5	-5,7	-7,1	-4,5

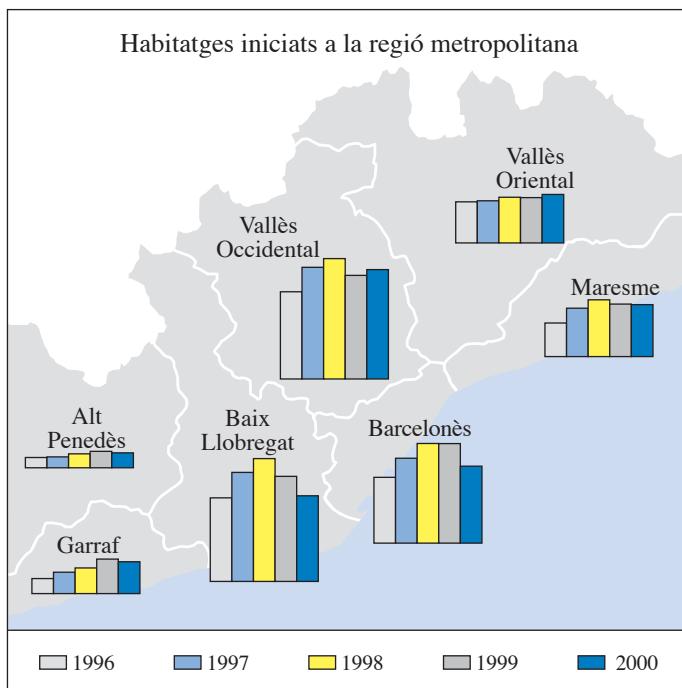
El 2000 es tanca amb un notable i fins a cert punt previsible retrocés del nombre d'habitacles iniciats. Una variació significativa en termes relatius tant a Barcelona com al conjunt de la regió metropolitana.

Seguint la tendència dels primers nou mesos, el nombre d'habitacles de nova construcció iniciats durant el darrer trimestre de 2000 ha estat inferior al d'un any abans. Aquest és un resultat extensible a tots els àmbits territorials contemplats. I si hom amplia l'observació al conjunt del segon semestre, la variació és igualment homogènia a tot el país i a la baixa. Així, hom pot situar a l'estiu de l'any passat el moment en què comença a accentuar-se el canvi de tendència en l'evolució del nivell d'activitat de la construcció residencial. La trajectòria fortament expansiva iniciada a mitjan dels noranta comença a desaccelerar-se a partir de la segona meitat de 1998 i dos anys després canvia de signe. Una evolució congruent i fins a cert punt avançada a la seguida pel PIB del sector constructor a Catalunya.

Abans d'entrar a recordar amb una certa exhaustivitat la diversitat de factors que s'han combinat per provocar aquest notable canvi de tendència, cal insistir en dues qüestions bàsiques que relativitzen aquestes dades. D'una banda, malgrat el notable descens que en termes relatius ha patit aquest segment d'activitat a Barcelona, el total d'habitacles iniciats a la ciutat durant el 2000 es comparable a la mitjana anual del quinquenni anterior. El mateix es pot dir del conjunt de la regió metropolitana.

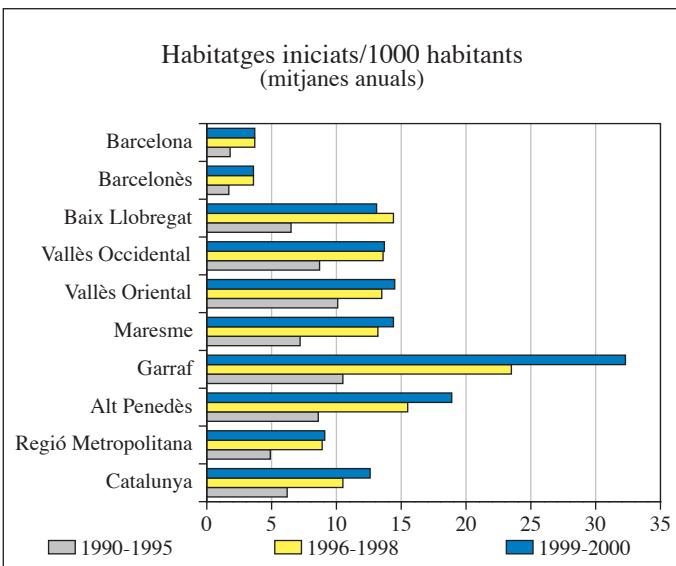
	1998	1999	2000
Alt Penedès	1.228	1.447	1.316
Baix Llobregat	10.827	9.262	7.550
Barcelonès	8.783	8.775	6.783
Garraf	2.258	3.040	2.807
Maresme	5.005	4.626	4.579
Vallès Occidental	10.610	9.130	9.641
Vallès Oriental	4.027	3.995	4.274

D'altra banda, la incidència directa d'aquest canvi de tendència sobre el volum d'activitat del sector constructor ha estat, ara per ara, pràcticament inapreciable. Bàsicament perquè el nombre d'habitatges en construcció s'ha mantingut durant tot l'any en nivells extraordinàriament alts com a conseqüència dels elevats volums d'iniciats el trienni anterior. I també perquè l'activitat s'ha desplaçat en part cap a d'altres segments del sector de la construcció.

Un cop esgotat el recorregut a la baixa del preu del dinar i després d'acumular importants augmentos de preus, la promoció residencial perd atractiu en front d'altres segments del mercat.

Quins són els factors que poden explicar el canvi de tendència que ha patit la construcció residencial, no només a la ciutat central i a l'entorn metropolità, sinó també a la resta de Catalunya? Hom pot diferenciar diversos factors que alhora de la veritat incideixen sobre aquest mercat per dues vies: el cost de l'accésibilitat a un habitatge en propietat i les expectatives econòmiques a mitjà i llarg termini. Després d'esgotar l'impuls favorable a l'augment de la demanda, les dues vies es mouen ara en un entorn notablement menys favorable que dos anys enrere.

El repunt dels tipus d'interès a partir de la segona meitat de 1999, el procés sostingut d'encariment del producte i la negativa evolució dels actius financers durant el 2000 ha estat una combinació que ha perjudicat notablement la demanda efectiva de sostre residencial. Les ràtios que mesuren l'esforç econòmic que mensualment ha de fer una família per comprar un habitatge han continuat empitjorant durant el 2000 i el marge disponible perquè la tendència s'inverteixi durant el primer semestre d'enguany és més aviat escàs. No obstant, les previsions a curt termini són d'estancament per la relativa estabilitat que ha mantingut el preu del dinar d'ençà la tardor de l'any passat i per la contenció que s'espera dels preus de venda.

Encara que finalment es confirmi aquesta tímida millora de les condicions econòmico-financeres d'accessibilitat a un habitatge en propietat, els seus efectes sobre la recuperació de la demanda de sostre residencial seran inapreciables a curt termini atès que haurà coincidit amb una conjuntura marcada per la revisió a la baixa de les expectatives de creixement econòmic i també de les d'ocupació. Tot plegat ha generat una notable desconfiança en segments quantitativament importants de la demanda, i en conseqüència ha disminuït la pressió sobre l'oferta. El resultat de tot aquest procés comença a ser una major diversificació de la producció del sector constructor i un alentiment del ritme d'execució dels projectes residencials.

Habitatges iniciats als municipis de més de 50.000 habitants de la RMB

	1999	2000	Variació (%) ¹
Barcelona	6.558	4.745	-27,6
l'Hospitalet de Llobregat	676	499	-26,2
Badalona	1.139	1.138	-0,1
Sabadell	1.637	1.476	-9,8
Terrassa	2.391	2.285	-4,4
Santa Coloma de Gramenet	223	291	30,5
Mataró	1.001	1.029	2,8
Cornellà de Llobregat	339	450	32,7
Sant Boi de Llobregat	681	459	-32,6
el Prat de Llobregat	276	211	-23,6
Rubí	990	1.145	15,7
Viladecans	727	494	-32,0
Granollers	395	346	-12,4
Cerdanyola del Vallès	479	456	-4,8
Total municipis >50.000	17.512	15.024	-14,2
Total RMB	40.275	36.950	-8,3
Total Catalunya	78.268	74.625	-4,7

1. Variació interanual dels darrers dotze mesos.

Font: Direcció General d'Actuacions Concertades, Arquitectura i Habitatge. Generalitat de Catalunya. Elaboració pròpia.

Projectes d'habitatges visats

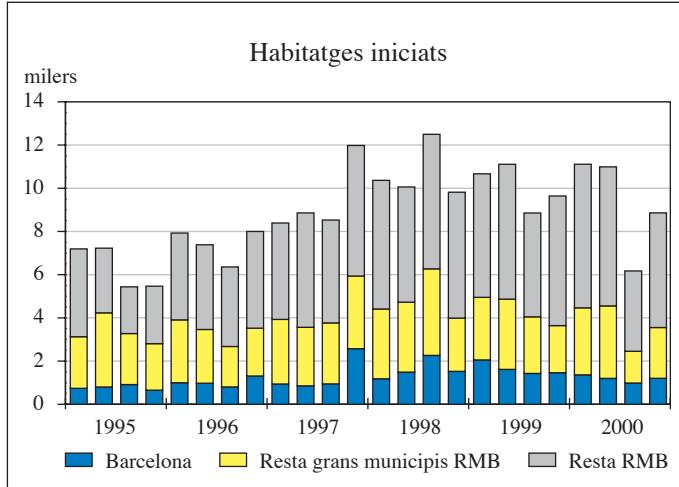
pel Col·legi d'Arquitectes

(Província de Barcelona)

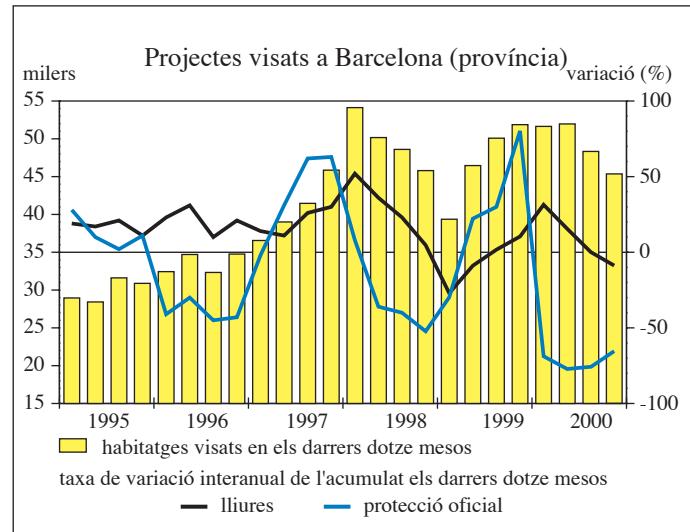
Any	1r.trim	2n.trim	3r.trim	4t.trim	Total
1989	7.835	11.753	6.280	7.074	32.942
1990	6.104	5.482	5.059	3.844	20.489
1991	5.521	5.558	4.728	5.763	21.570
1992	5.652	6.150	5.936	4.130	21.868
1993	4.959	6.826	4.803	6.142	22.730
1994	6.337	7.329	6.970	7.108	27.744
1995	7.547	6.801	10.154	6.382	30.884
1996	9.099	9.066	7.780	8.813	34.758
1997	10.894	11.518	10.238	13.205	45.855
1998	19.164	7.558	8.671	10.404	45.797
1999	12.731	14.656	12.290	12.195	51.872
2000	12.500	14.984	8.654	9.221	45.359

Font: Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. Elaboració pròpia.

Variació (%)	Total	Lliures	Protecció oficial
4t.tr.2000/4t.tr.1999	-24,4	-24,8	-15,8
2n.sem.2000/2n.sem.1999	-27,0	-26,0	-45,8
2000/1999	-12,6	-8,9	-65,4
1999/1998	13,3	10,4	80,2

Una ullada a les dades disponibles posa de manifest la contundència de la correcció de la tendència a partir de l'estiu de l'any passat. A la davallada registrada pel nombre d'habitacles iniciats –més intensa a les grans àrees urbanes que no pas a la resta de la regió metropolitana– s'hi ha afegit una reducció igualment significativa del nombre de projectes visats al conjunt de la província de Barcelona.

Si hom relativitza la construcció residencial en funció de la població resident a cada àmbit territorial, la davallada del 2000 es veu compensada per l'augment de 1999. Amb l'excepció del Baix Llobregat, a la resta de comarques de la regió metropolitana la dotació mitjana anual d'habitacles nous/1.000 habitants –estimada en 9,1 habitatges pel bienni 1999-2000 al conjunt de la RMB– és igual o superior a la mitjana del trienni anterior, 1996-1998. Una situació que canviaria a pitjor si enguany es manté la trajectòria descendent de la construcció de nous habitatges.

Sostre previst a les llicències d'obres aprovades

(m²)

	Sostre nou							Reforma i Ampliació	Total ¹
	Residencial	Aparcament	L.comercials	Oficines	Equip.i hotels	Indús.i altres	Total nou		
1990	451.787	629.003	241.413	267.339	301.827	111.789	2.003.158	202.625	2.205.783
1991	252.847	435.874	122.016	202.940	127.512	55.567	1.196.756	147.425	1.344.181
1992	192.105	278.695	110.557	86.292	82.541	50.917	801.107	194.087	995.194
1993	286.341	507.874	119.905	105.890	106.016	57.222	1.183.248	375.741	1.558.989
1994	230.622	355.673	70.140	14.975	58.245	30.403	760.058	243.554	1.003.612
1995	337.926	430.047	193.079	11.795	56.219	37.633	1.066.699	304.241	1.370.940
1996	298.914	202.588	86.594	19.358	39.660	16.612	663.726	325.598	1.080.468
1997	555.174	437.184	230.673	22.627	56.765	108.859	1.411.282	325.985	1.737.267
1998	579.302	281.106	102.442	16.277	91.198	73.465	1.143.790	422.608	1.566.398
1999	629.971	337.405	114.534	19.021	89.231	171.061	1.361.223	414.364	1.775.587
1r.tr.	109.005	119.264	21.724	861	39.571	38.182	328.607	80.567	409.174
2n.tr.	161.634	76.933	34.446	2.390	18.326	8.517	302.246	107.155	409.401
3r.tr.	100.340	39.711	18.051	434	25.184	49.824	233.544	96.504	330.048
4t.tr.	258.992	101.497	40.313	15.336	6.150	74.538	496.826	130.138	626.964
2000	475.622	273.148	102.670	19.227	119.069	147.632	1.137.368	413.722	1.551.090
1r.tr.	176.377	91.855	36.772	9.895	5.257	17.589	337.745	123.944	461.689
2n.tr.	114.028	70.085	29.865	1.173	27.786	60.111	303.048	95.087	398.135
3r.tr.	80.723	46.892	14.228	6.982	21.824	35.594	206.243	102.110	308.353
4t.tr.	104.494	64.316	21.805	1.177	64.202	34.338	290.332	92.581	382.913

1. A partir de 1996 canvia la classificació per usos i en els diferents epígrafs es comptabilitzen els usos assignats per plantes. El total recull la resta d'usos i per això pot ser superior al sostre nou més el de reforma i ampliació.

Les dades dels darrers dotze mesos de tots els quadres d'aquest apartat són provisionals.

Font (de totes les dades d'aquest apartat): Direcció d'Actuació Urbanística de l'Ajuntament de Barcelona. Elaboració pròpia.

Habitatges i places d'aparcament

	Habitatges			Places d'aparcament
	Nous	Amp. i reforma	Total	
1992	1.815	98	1.913	11.499
1993	2.761	689	3.450	19.609
1994	2.483	349	2.832	14.202
1995	3.978	927	4.905	15.642
1996	3.348	1.053	4.401	6.521
1997	5.795	874	6.669	15.199
1998	6.112	1.297	7.409	10.336
1999	6.663	944	7.607	11.682
1r.tr.	1.061	165	1.226	3.558
2n.tr.	1.712	215	1.927	2.586
3r.tr.	1.268	299	1.567	2.098
4t.tr.	2.622	265	2.887	3.440
2000	5.005	899	5.904	10.676
1r.tr.	1.815	160	1.975	2.934
2n.tr.	1.121	157	1.278	2.925
3r.tr.	1.009	252	1.261	2.017
4t.tr.	1.060	330	1.390	2.800

L'evolució de la superfície prevista a les llicències d'obres aprovades durant la segona meitat de 2000 sembla indicar que s'ha entrat en una fase d'estancament o fins i tot de moderat retrocés de l'activitat del sector de la construcció.

Per quart any consecutiu la superfície prevista a les llicències d'obres de nova construcció, reforma i ampliació aprovades per l'Ajuntament de Barcelona ha superat el milió i mig de m². Un volum que s'ajusta perfectament a l'evolució en forma de dents de serra que caracteritza aquesta variable com a conseqüència bàsicament de que la majoria dels projectes tenen un període d'execució superior a un any.

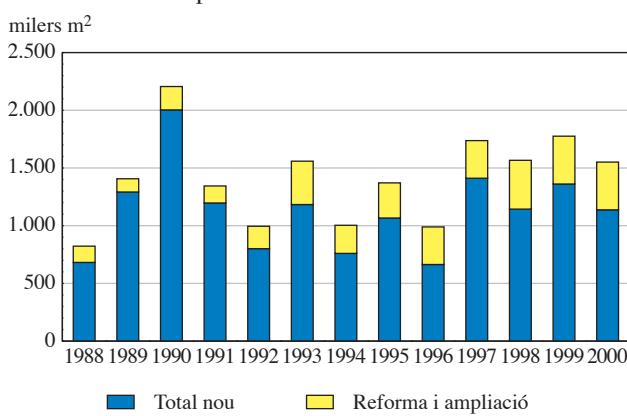
Una simple ullada al gràfic adjunt permet observar que l'evolució temporal d'aquesta variable admet interpretacions diferents i divergents entre sí segons on es posi més èmfasi. Si del que es tracta és d'esbrinar quina tendència defineixen les darreres dades, el descens del 12,6 per cent de l'any passat apunta a una situació d'estancament en zona de màxims de la dècada. Una evolució congruent amb una conjuntura econòmica que s'enfosquia a mesura que avançava el 2000.

Sostre total previst a les llicències d'obres per districtes (2000)

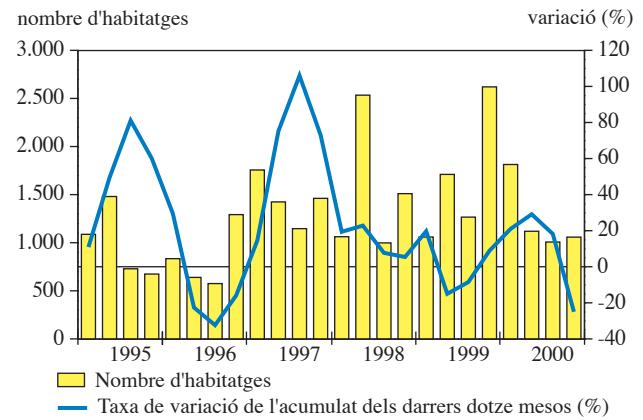
(m²)

	Residencial	Aparcament	Comercial	Oficines	Equipaments	hotels	Ind. i altres	Total
1. Ciutat Vella	37.121	8.595	7.074	11.510	17.703	5.412	5.921	93.336
2. Eixample	57.844	28.076	17.795	10.041	3.564	27.570	6.352	151.242
3. Sants-Montjuïc	36.775	12.987	8.839	9.344	19.947	1.108	107.120	196.120
4. Les Corts	11.480	18.076	1.908	10.972	16.576	24.350	3.769	87.131
5. Sarrià-Sant Gervasi	61.629	63.356	9.665	18.807	29.087	10.590	7.672	200.806
6. Gràcia	30.150	11.642	3.266	589	7.825	0	14.916	68.388
7. Horta-guinardó	47.936	23.757	4.255	419	33.315	3.701	3.337	116.720
8. Nou Barris	18.525	24.742	5.114	0	8.835	0	1.715	58.931
9. Sant Andreu	142.382	69.962	55.036	3.721	6.661	0	29.965	307.727
10. Sant Martí	146.968	59.683	23.494	1.649	5.214	12.550	21.131	270.689
Barcelona	590.810	320.876	136.446	67.052	148.727	85.281	201.898	1.551.090

Sostre previst a les llicències d'obres

Habitatges de nova planta aprovats

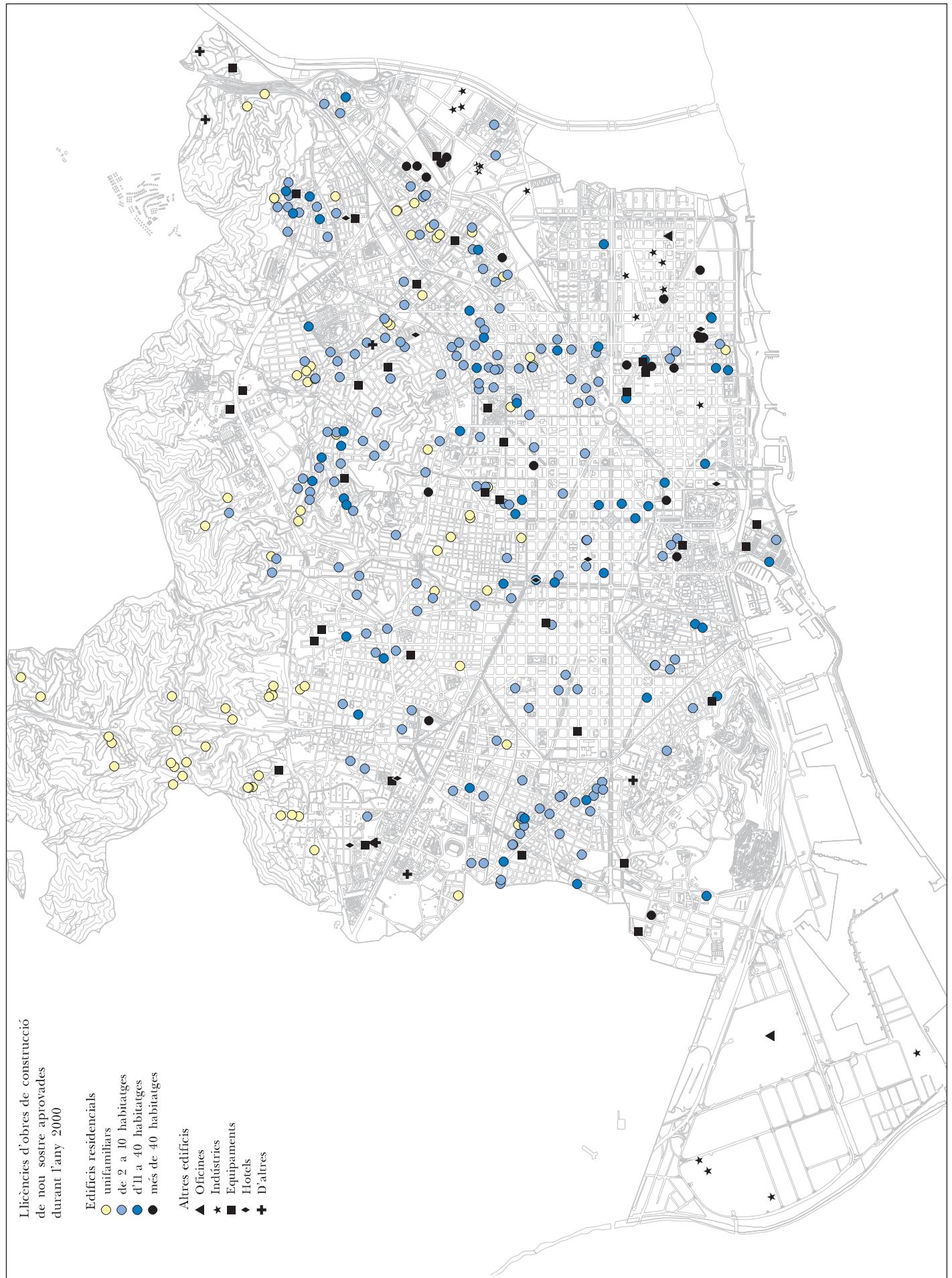

Si se l'impacte combinat de l'augment dels tipus d'interès i del preu dels derivats del petroli, a més del repunt inflacionista i la davallada dels actius financers sobre la capacitat de despesa i d'endeutament dels familiars i del sector privat en general ja s'ha començat a fer sentir en el mercat immobiliari residencial, els efectes en forma d'alentiment dels nous projectes, previsiblement seran més acusats al llarg d'enguany.

Reprenent l'anàlisi de les magnituds de l'any 2000, sembla que es pot parlar d'un cert transvasament d'activitat des del segment residencial –que havia assolit un gran protagonisme durant el trienni anterior– cap a la construcció i reforma d'edificis i instal·lacions associats a usos productius, especialment hotels i altres equipaments. Amb tot, el sostre estrictament residencial encara ha concentrat el 40 per cent del total previst a les llicències de nova construcció. Un percentatge que tot just dos anys enrere vorejava el 50 per cent.

Aquests primers indicis d'alentiment del ritme de creixement de la producció de sostre residencial tenen el seu reflex –atès que la grandària mitjana dels habitatges s'ha mantingut molt estable els darrers quatre anys a l'entorn de 95 m² construïts– en l'evolució del nombre d'habitacions previstes. Incloent els sotmesos a obres d'ampliació i reforma, els gairebé sis mil habitatges de l'any 2000 representen poc més del 80 per cent de la mitjana anual del trienni anterior.

Pel que fa a la distribució territorial del sostre previst a les llicències d'obres aprovades, s'observa una assignació gairebé tan desequilibrada com la d'un any enrere, quan la meitat dels districtes van concentrar gairebé el 73 per cent del sostre previst. Durant el 2000 però, Sant Andreu, amb un impuls força repartit entre la superfície per a usos residencials, comercials i industrials, ha relegat a un segon lloc el de Sant Martí. Dos districtes en els que es desenvolupen nombroses actuacions a remolc de les grans operacions de transformació urbanística actualment en curs a la ciutat. Dels tres restants, mentre Sarrià-Sant Gervasi i Sants-Montjuïc mantenen un volum de construcció prevista relativament estable a l'entorn dels 200.000 m² de sostre/any, la posició capdavantera de Nou Barris durant el 1999 no ha tingut continuïtat.

Preus al mercat immobiliari: habitatges i places d'aparcament

Evolució dels preus al mercat immobiliari residencial

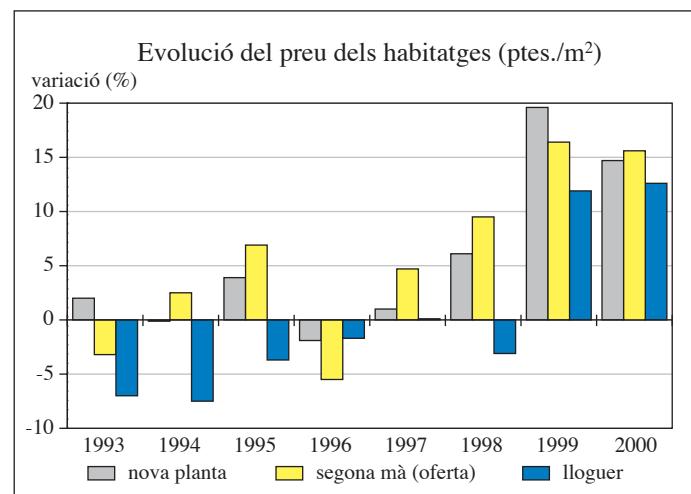
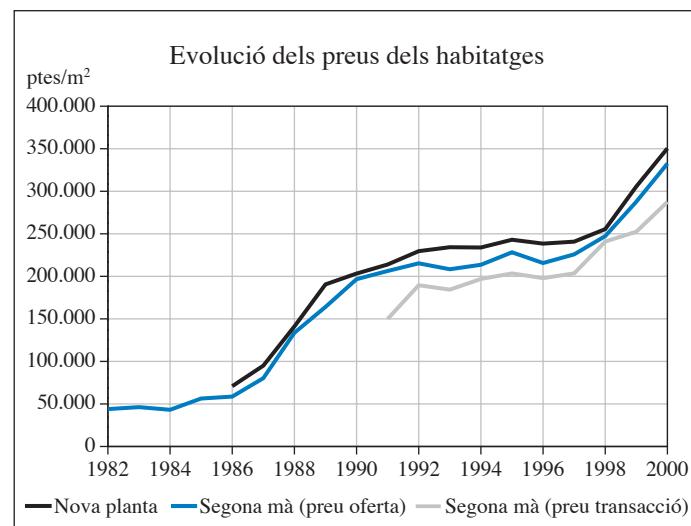
Període	Preu de venda (ptes/m ²)			Preu de lloguer (ptes./m ² /mes)	
	Nova planta	Segona mà			
		Preu d'oferta	Preu transacció		
1986	70.852	57.814		315	
1987	94.994	79.456		356	
1988	141.090	132.815		468	
1989	190.543	163.205		653	
1990	203.274	195.829		822	
1991	213.920	205.465	150.554	1.005	
1992	229.614	214.459	190.107	1.109	
1993	234.238	207.501	184.900	1.031	
1994	233.907	212.757	197.475	954	
1995	243.027	227.409	203.962	919	
1996	238.474	214.826	198.462	903	
1997	240.787	224.982	204.012	904	
1998	255.508	246.440	241.462	876	
1999	305.614	286.904	253.257	980	
2000	350.403	331.700	288.089	1.103	

Nota: Les dades de venda de segona mà són estimacions provisionals.

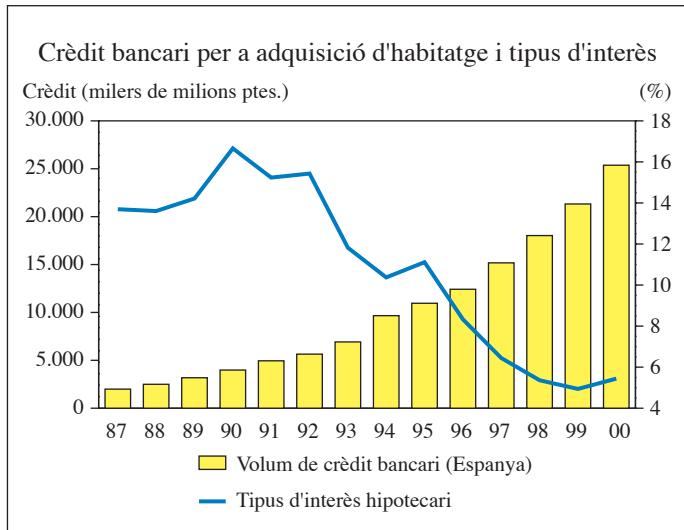
Font: Tecnigrama, Departament d'Estudis Fiscals de l'Ajuntament de Barcelona, Forcadell, A.Jover-Cambra de la Propietat Urbana i elaboració pròpia.

Amb taxes de creixement dels preus de venda a l'entorn del quinze per cent, els senyals de lleu desacceleració resten en un segon pla.

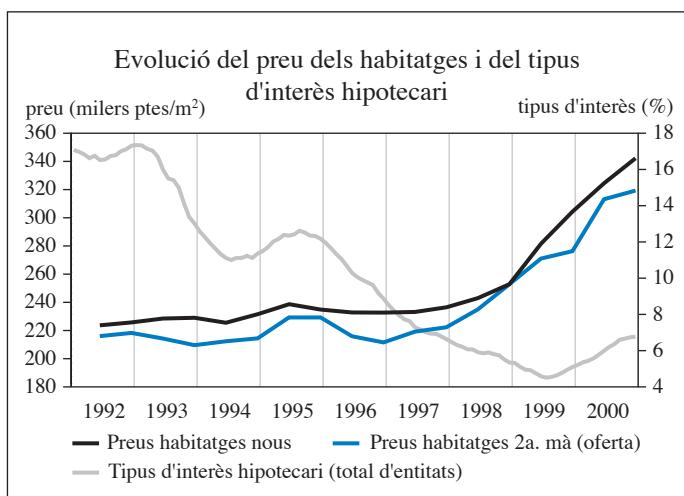
Les darreres dades disponibles, algunes d'elles encara provisionals, confirmen que els preus de venda del mercat residencial de la ciutat han tancat el 2000 immersos en un procés d'alentiment del creixement. Una desacceleració d'altra banda molt moderada, atès que la mitjana dels preus de venda de l'oferta disponible de sostre nou a final d'anys representava un augment del tretze per cent en relació amb la mitjana de preus d'un any enrere. L'increment en termes de mitjana anual és lògicament superior, a l'entorn del quinze per cent. El gràfic adjunt il·lustra perfectament la magnitud del creixement acumulat en les darrers tres anys –a l'entorn d'un 45 per cent– i també la seva similitud –semebla una rèplica a menor escala– amb el procés alcista de final dels vuitanta. Igual que ara fa deu anys, i atès el canvi de tendència que s'insinua, hom pot pensar que el procés expansiu dels preus és a prop de l'esgotament. Hi ha un cert consens entre els agents més actius del mercat d'esperar per enguany un augment mitjà dels preus a l'entorn del cinc/set per cent, aproximadament la meitat o menys del que es va assolir el 2000.

Aquesta previsió sobre el comportament dels preus de venda està condicionada a l'evolució de l'oferta de sostre nou –previ-siblement a la baixa donada la reducció del nombre d'habitacions iniciats durant la segona meitat de l'any passat– i a una situació de relativa estabilitat o variacions mínimes dels tipus d'interès. Un altre element a considerar per la seva singularitat pot ser l'efecte psicològic derivat de la proximitat de la implantació efectiva de l'euro. S'obre un interrogant sobre si convé més avançar-se a aquesta implantació per defugir l'augment de preus que es tem vagi associat al canvi de moneda, o bé s'ha d'ajornar tota decisió d'inversió fins a familiaritzar-se amb l'euro.

Nota: Saldos a final de període. Tipus d'interès hipotecari del conjunt d'entitats.
Font: Banco de España i elaboració pròpria.

Font: Banco de España, Tecnígrama, Departament d'Estudis Fiscals de l'Ajuntament de Barcelona i elaboració pròpria.

Sembla que el repunt dels tipus d'interès al llarg del 2000 ha acabat incident negativament sobre els ritmes de vendes del mercat residencial.

Reprenent l'anàlisi del que ha estat l'evolució dels darrers trimestres, les dades d'hipoteques formalitzades fins a final d'any no reflecteixen cap canvi significatiu de tendència en el mercat residencial de la província de Barcelona. El total d'habitacions hipotecades durant el 2000 ha estat lleument superior al d'un any abans, gràcies a l'impuls d'un primer semestre molt expansiu. Per contra, durant la segona meitat de l'any s'aprecien símptomes força clars d'estancament. D'altra banda, l'evolució de l'import mitjà de les hipoteques reflecteix parcialment la desacceleració dels preus de venda.

Habitacions hipotecades en finques urbanes

	BCN (prov.)	Catalunya	Espanya
Nombre			
1994	69.381	94.434	331.200
1995	60.529	82.560	403.600
1996	67.965	91.853	412.982
1997	83.917	113.387	479.237
1998	76.021	105.626	423.427
1999	78.557	111.331	452.482
1r.trim.	20.387	28.251	111.751
2n.trim.	19.669	27.896	120.024
3r.trim.	19.365	27.862	110.939
4t.trim.	19.136	27.322	109.768
2000	79.650	112.542	480.895
1r.trim.	21.313	30.387	132.195
2n.trim.	20.769	29.757	127.396
3r.trim.	19.328	26.618	111.411
4t.trim.	18.240	25.780	109.893
Import mitjà (millions pessetes)			
1994	8,0	7,7	7,4
1995	8,3	7,9	7,4
1996	9,1	8,7	7,9
1997	9,9	9,5	8,5
1998	10,9	10,2	9,2
1999	12,2	11,5	10,3
1r.trim.	11,6	10,9	9,8
2n.trim.	11,8	11,1	10,0
3r.trim.	12,9	12,0	10,5
4t.trim.	12,7	11,9	10,8
2000	13,7	12,8	11,3
1r.trim.	13,1	12,4	11,0
2n.trim.	13,3	12,4	10,7
3r.trim.	13,8	13,1	11,7
4t.trim.	14,5	13,3	11,8

Font: Elaboració pròpria a partir de dades de l'INE.

Si centrem l'anàlisi en el mercat de primera mà –del qual es disposa d'informació sistemàtica i detallada– el primer que cal destacar és el notable descens que ha registrat l'oferta disponible d'habitacions a la venda durant el 2000. Si el nombre d'habitacions en oferta durant els primers mesos de l'any era aproximadament un cinc per cent superior al d'un any abans, sis mesos més tard aquest augment s'havia transformat en una reducció del vuit per cent. Una mostra de la capacitat d'absorció de la demanda –i potser de la incapacitat de les empreses d'incrementar l'oferta– plenament congruent amb l'evolució del volum d'hipoteques formalitzades. El nombre de promocions amb habitacions a la venda ha continuat a la baixa per quart semestre consecutiu.

Evolució de l'oferta d'habitatges de nova planta¹

Districte	1995	1996	1997	1998	1999	2000
1. Ciutat Vella	191	340	284	340	184	150
2. L'Eixample	929	1.105	1.602	2.310	532	361
3. Sants-Montjuïc	674	908	1.020	1.354	207	192
4. Les Corts	461	470	450	491	30	58
5. Sarrià-Sant Gervasi	489	601	665	983	364	244
6. Gràcia	249	268	293	344	211	238
7. Horta-Guinardó	559	561	372	511	299	97
8. Nou Barris	124	322	343	498	73	138
9. Sant Andreu	253	428	563	971	198	334
10. Sant Martí	3.047	1.238	1.570	2.394	1.302	1.312
Barcelona	6.976	6.241	7.162	10.196	3.400	3.124
Hab/promoció	29,7	20,1	19,5	19,7	23,1	22,5

1 Oferta referida al segon semestre de cada any.

Font: Tecnígrama i elaboració pròpria.

Preu de lloguer dels habitatges a Barcelona

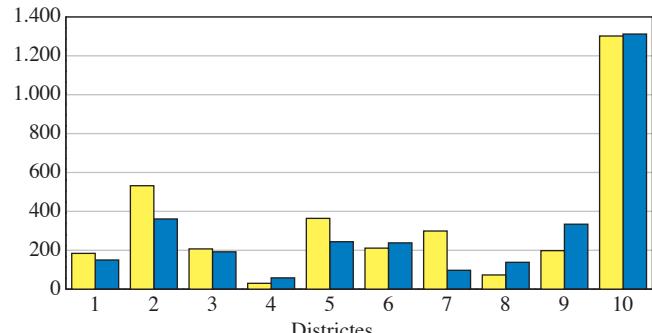
Districte	(ptes/m ² /mes)				Var. (%) 2000/ 1999
	1997	1998	1999	2000	
1. Ciutat Vella	807	809	897	1.016	13,3
2. L'Eixample	876	855	947	1.036	9,4
3. Sants-Montjuïc	869	855	955	1.095	14,7
4. Les Corts	1.053	1.053	1.260	1.551	23,1
5. Sarrià-Sant Gervasi	1.094	1.041	1.219	1.361	11,6
6. Gràcia	938	905	972	1.140	17,3
7. Horta-Guinardó	875	831	917	1.060	15,6
8. Nou Barris	971	826	994	1.069	7,5
9. Sant Andreu	834	784	888	981	10,5
10. Sant Martí	877	840	928	1.059	14,1
Barcelona					
Lloguer /m ²	904	876	980	1.103	12,6
Lloguer mitjà contractual (ptes)	59.633	58.354	67.106	74.630	11,2
Superfície mitjana m ²	70	71	71	71	0,0

Font: Agustí Jover, DGACAH i Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona.

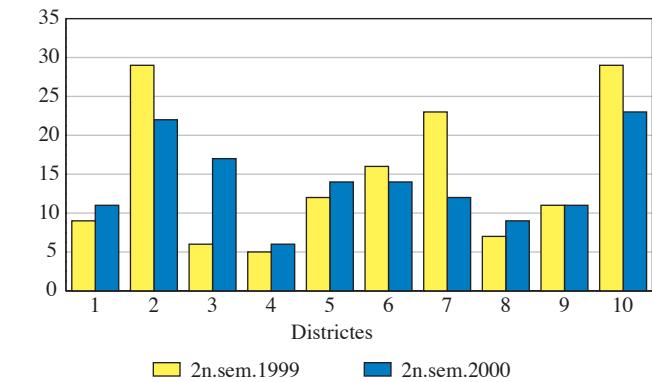
El detall per districtes situa novament i per segon any consecutiu la major part de l'oferta de nova construcció –aproximadament un 40 per cent del total– a Sant Martí. Un fet que, no cal insistir-hi, s'explica per la munió de projectes immobiliaris que s'han desenvolupat en algunes zones d'aquest districte a partir de la construcció de la Vila Olímpica i a l'empara de posteriors actuacions urbanístiques com ara l'obertura de la Diagonal, el Front Litoral i Diagonal Mar entre les més emblemàtiques.

Localització de l'oferta de nova planta per districtes

Habitatges

Promocions

Aquesta polarització de l'oferta en realitat no es tan acusada com es pot deduir de la distribució força més homogènia de les promocions per districtes. La grandària d'una bona part de les promocions residencials de Sant Martí provoca que l'oferta d'aquest districte estigui molt més ben representada en els estudis de mercat que no pas la d'altres zones de la ciutat on abunden les promocions petites, amb menys de deu locals per edifici.

La reducció que al llarg del 2000 ha registrat l'oferta de sostre residencial de primera mà a la ciutat no és massa representativa de l'evolució per districtes.

Una de les característiques de l'oferta existent a final del 2000 era l'elevat percentatge d'habitacles venuts sobre el total de l'oferta. Pràcticament set de cada deu habitatges de les promocions en fase de venda –la majoria encara en construcció– ja estaven venuts en el moment de fer el treball de camp. Un percentatge extraordinàriament alt que va estretament associat a l'escassetat de l'oferta disponible.

Preu dels habitatges de nova planta

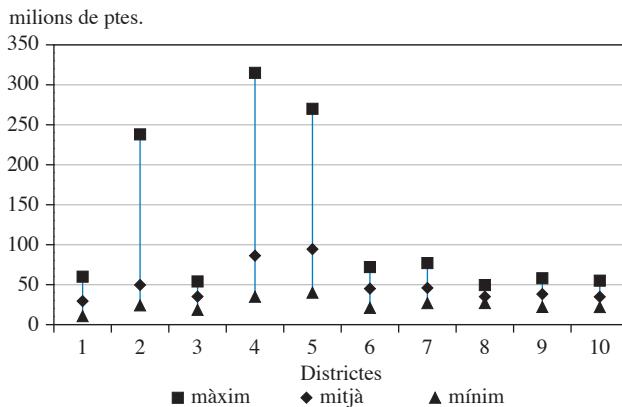
(2n. semestre 2000)

Districte	Superfícies mitjana (m ² construïts)	Preu mitjà de venda			Preu de venda dels habitatges (millions ptes.)		
		ptes./m ²	variació ¹ (%)	variació ² (%)	mínim	mitjà	màxim
1. Ciutat Vella	99,4	289.296	6,2	19,9	10,6	29,4	60,0
2. L'Eixample	117,6	404.621	13,1	27,6	24,1	49,6	238,0
3. Sants-Montjuïc	112,7	313.525	20,0	28,9	18,5	35,1	54,0
4. Les Corts	162,6	451.420	-13,3	13,5	34,9	86,2	315,0
5. Sarrià-Sant Gervasi	188,5	490.885	21,0	10,2	40,0	94,4	270,0
6. Gràcia	118,2	376.165	20,8	14,2	21,0	45,0	72,0
7. Horta-Guinardó	116,7	395.298	46,7	25,1	26,9	45,9	77,0
8. Nou Barris	124,1	283.095	-8,9	8,3	27,0	35,0	49,5
9. Sant Andreu	121,2	316.769	7,2	22,4	22,1	38,2	58,0
10. Sant Martí	113,7	306.189	6,7	12,5	22,0	34,8	55,0
Barcelona	124,7	360.283	13,2	16,3	10,6	47,2	315,0

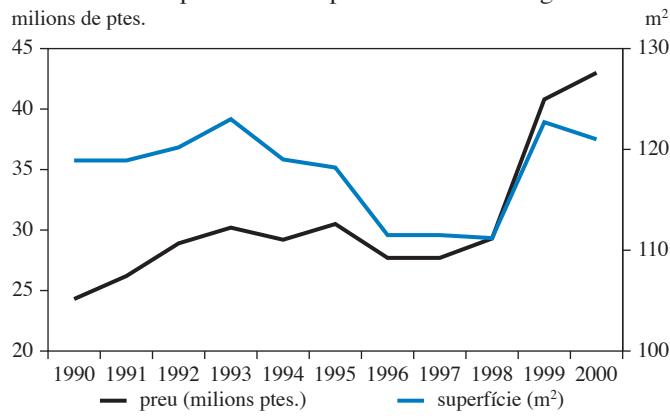
1. Variació (2n. sem. 00/2n. sem. 99). 2. Variació (1r. sem. 00/1r. sem. 99).

Font: Tecnígrama i elaboració pròpria.

Preus dels habitatges nous per districtes

Evolució del preu i de la superfície dels habitatges nous

La superfície mitjana construïda dels habitatges nous a la venda s'acosta als 125 m², un valor superior al del primer semestre però semblant a la mitjana d'un any abans. Amb l'excepció de Ciutat Vella, on la superfície mitjana construïda dels habitatges s'acosta als cent m², els de la resta de districtes superen àmpliament els 110 m². Com és habitual, Les Corts i Sarrià-Sant Gervasi impulsen la mitjana de la ciutat a l'alça. Aquest fet, afegit a l'augment del preu per m², situa el preu mitjà d'un habitatge en un nou màxim de 47 milions. Una xifra molt allunyada del que és el valor més freqüent –habitatges de 35 milions– i també del que es podria considerar la mitjana ponderada i corregida dels valors extrems, aproximadament 39,5 milions.

El lloguer d'habitatges ha viscut un any –el segon consecutiu– de recuperació dels preus i d'increment moderat del nombre d'operacions.

Per primer cop d'ençà el 1992 s'han assolit novament les 1.100 pta./m² de mitjana de lloguer mensual pel conjunt de la ciutat i que pràcticament tots els districtes superin les mil pta./m² de lloguer mensual mitjà. Aquesta recuperació dels preus en termes monetaris –en termes reals encara no s'ha assolit el nivell de l'any 1990– es deu a la pressió de la demanda sobre una oferta disponible i en condicions força escassa. Una demanda recolzada en el dinamisme econòmic de la ciutat i les possibilitats d'ocupació que ofereix i que s'ha traduït en un augment espectacular del nombre de residents estrangers.

Preu de les places d'aparcament en edificis residencials de nova planta.

(2n. semestre 2000)

Districte	Preu mitjà		Tipologia de l'oferta (%) ¹			
	millions ptes.	variació (%) ²	sense oferta	inclosa en el preu	opcional	Total
1. Ciutat Vella	2,9	21,7	63,6	0,0	36,4	100,-
2. L'Eixample	3,2	3,9	31,8	13,6	54,6	100,-
3. Sants-Montjuïc	2,6	-8,9	38,9	16,7	44,4	100,-
4. Les Corts	3,2	n.d.	16,7	16,7	66,7	100,-
5. Sarrià-Sant Gervasi	3,1	-5,5	14,3	42,9	42,9	100,-
6. Gràcia	2,9	-5,9	21,4	21,4	57,1	100,-
7. Horta-Guinardó	2,7	2,7	8,3	25,0	66,7	100,-
8. Nou Barris	2,7	3,4	11,1	0,0	88,9	100,-
9. Sant Andreu	2,8	6,0	27,3	9,1	63,6	100,-
10. Sant Martí	2,6	7,1	26,1	8,7	65,2	100,-
Barcelona	2,8	2,5	27,0	15,8	57,6	100,-

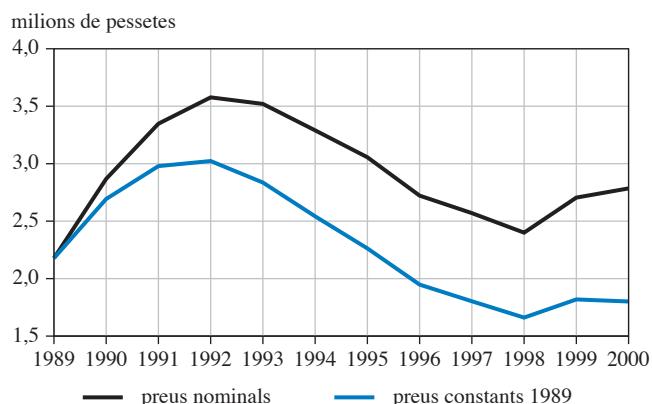
¹ La distribució de les places d'aparcament en tres categories fa referència a si les promocions residencials disposen o no de places d'aparcament i al règim de venda.² Variació (2n. sem. 00/2n. sem. 99)

Font: Tecnígrama i elaboració pròpria.

L'àmplia oferta de places d'aparcament en edificis de nova construcció al districte de Sant Martí i la relativa contenció dels preus a la majoria de districtes, frenen l'increment del preu mitjà de la ciutat.

Pel que fa a la tipologia de l'oferta de places d'aparcament en edificis residencials de nova construcció, la mostra del segon semestre identifica un descens del nombre de promocions que no disposen d'aquest tipus d'oferta i un lleu augment del nombre de promocions en les que les places d'aparcament van incorporades en el preu de l'habitatge. Un tret que explica una part de l'augment del preu mitjà dels habitatges. Per contra, el preu de venda de les places d'aparcament registra variacions notablement divergents a nivell de districtes que en conjunt mantenen el preu mitjà de la ciutat pràcticament estancat en termes reals.

Evolució del preu de les places d'aparcament en edificis residencials de nova planta

Preu mitjà declarat dels locals d'oficines					
	1996	1997	1998	1999	2000
(ptes/m ² /mes)					
1. Ciutat Vella	896	908	915	997	1.333
2. l'Eixample	992	1.026	1.141	1.162	1.391
3. Sants-Montjuïc	878	964	877	973	1.147
4. Les Corts	1.017	1.127	1.354	1.178	1.414
5. Sarrià-Sant Gervasi	1.076	1.081	1.119	1.165	1.469
6. Gràcia	860	889	936	1.089	1.420
7. Horta-Guinardó	746	893	928	1.019	1.482
8. Nou Barris	897	1.108	1.068	1.087	1.159
9. Sant Andreu	965	870	921	968	1.132
10. Sant Martí	858	659	940	834	997
Barcelona	982	976	1.064	1.108	1.350
Preu màxim de les oficines a l'Eix Central de Negocis	2.200	2.300	2.400	3.400	

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades facilitades per la Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona.

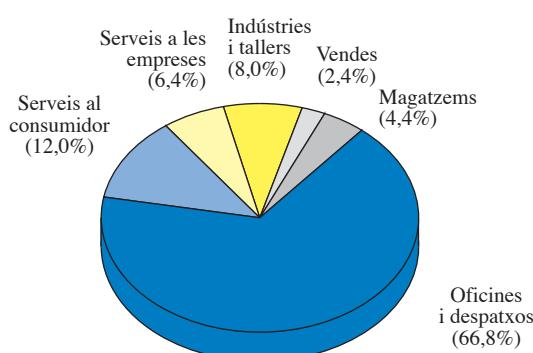
Superfície mitjana dels locals d'oficines					
	1996	1997	1998	1999	2000
(m ²)					
1. Ciutat Vella	122	125	106	67	64
2. l'Eixample	129	128	128	120	128
3. Sants-Montjuïc	110	118	103	71	90
4. Les Corts	118	139	122	124	157
5. Sarrià-Sant Gervasi	121	104	123	114	149
6. Gràcia	97	112	103	72	150
7. Horta-Guinardó	173	75	123	77	60
8. Nou Barris	89	72	84	115	75
9. Sant Andreu	111	97	76	104	97
10. Sant Martí	121	195	132	160	147
Barcelona	123	127	120	110	123

L'escassetat de l'oferta disponible en edificis d'ús exclusiu i a la ciutat central ha acabat per impulsar els preus de lloguer a l'alça.

Amb un cert retard en relació amb el comportament de la resta del mercat immobiliari, els preus de lloguer del sostre d'oficines a la ciutat de Barcelona han acabat l'any amb un increment mitjà de l'ordre del vint per cent. Un augment que en termes absoluts equival a recuperar els nivells màxims de l'anterior cicle expansiu de començament dels noranta. Una recuperació que si bé no és tal en termes reals, presenta una distribució de preus als diferents districtes notablement més homogènia que la resultant el 1992. Pel que fa a la superfície mitjana dels locals llogats, dels contractes formalitzats durant el 2000 en resulta un augment de la grandària mitjana fins a recuperar els valors típics d'abans del 1999.

En paral·lel a l'increment dels preus de lloguer es detecta una notable reducció del nombre d'operacions tancades i la tradicional concentració als districtes centrals de la ciutat, amb l'excepció del de Sant Martí, que acull gairebé el deu per cent dels locals d'oficines llogats l'any passat.

Principals activitats a desenvolupar als locals d'oficines i similars llogats a Barcelona (2n. sem. 2000)

Lloguer de locals comercials i per a serveis personals

Preu mitjà de lloguer dels locals comercials

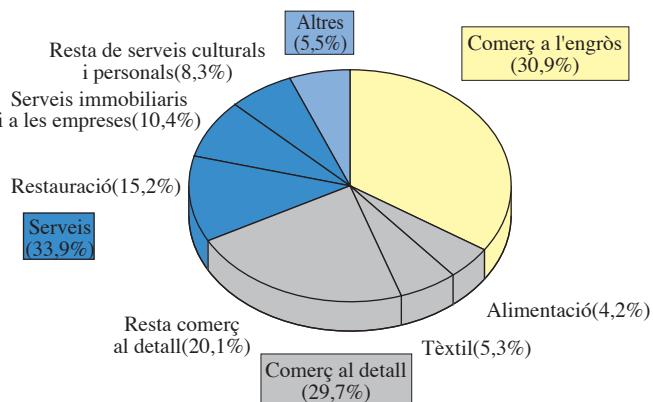
	1996	1997	1998	1999	2000
	(ptes/m ² /mes)				
1. Ciutat Vella	979	971	1.113	1.283	1.306
2. l'Eixample	1.196	1.093	1.314	1.397	1.313
3. Sants-Montjuïc	989	952	1.115	1.159	1.259
4. Les Corts	1.113	1.183	1.269	1.321	1.314
5. Sarrià-Sant Gervasi	1.244	1.115	1.140	1.314	1.355
6. Gràcia	998	1.026	1.031	1.155	1.207
7. Horta-Guinardó	1.017	978	1.009	1.145	1.261
8. Nou Barris	1.066	1.025	1.085	1.144	1.162
9. Sant Andreu	1.053	913	1.117	1.146	1.172
10. Sant Martí	953	815	931	1.022	982
Barcelona	1.081	1.009	1.120	1.225	1.255

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades facilitades per la Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona.

Superfície mitjana dels locals comercials llogats

	1996	1997	1998	1999	2000
	(m ²)				
1. Ciutat Vella	106	104	75	90	104
2. l'Eixample	137	143	139	147	182
3. Sants-Montjuïc	101	102	89	90	90
4. Les Corts	115	127	89	138	109
5. Sarrià-Sant Gervasi	100	117	113	124	131
6. Gràcia	110	98	75	77	112
7. Horta-Guinardó	77	87	64	74	78
8. Nou Barris	82	78	84	100	85
9. Sant Andreu	92	122	93	123	118
10. Sant Martí	115	158	101	122	152
Barcelona	110	120	98	112	126

Activitats a desenvolupar als locals llogats (%)
(2n. semestre 2000)

L'estancament dels preus de lloguer de locals comercials en plantes baixes al llarg del 2000 sembla obeir bàsicament a l'existència d'una oferta disponible relativament àmplia a la majoria dels districtes de la ciutat.

Després d'un seguit d'anys en el que els preus de lloguer de les plantes baixes destinades a activitats productives s'havien mantingut estancats en termes de mitjana, el creixement del consum privat afavoreix un cert creixement dels preus de lloguer –especialment significatiu en les àrees comercials per excel·lència– durant el bienni 1998-1999. L'ampliació de l'oferta de sostre comercial, tant en edificis d'ús exclusiu com en les plantes baixes d'una bona part dels nous edificis residencials ha afavorit l'estancament dels preus de lloguer que reflecteixen les dades dels contractes signats al llarg del 2000. Un estancament del preu per m² afavorit també per l'augment de la superfície mitjana dels locals llogats.

D'altra banda, l'aparició dels primers símptomes de desacceleració de la demanda de consum i la revisió a la baixa de les expectatives de creixement de l'economia, ha contribuït a frenar la contractació de nous espais. Un fet que també ha incidit en la contenció dels preus de lloguer.

VI. Ocupació, oferta d'activitat econòmica i salaris

Estimació de la població activa i ocupada

Període	Població Activa						Residents ocupats		
	Barcelona			Regió Metropolitana			Catalunya	Barcelona	RMB
	Total	Homes	Dones	Total	Homes	Dones	Total	Total	Total
31 des. 92	703.983	408.313	295.670	1.745.789	1.078.796	666.993	2.492.300	634.492	1.540.611
31 des. 93	695.445	392.369	303.076	1.832.178	1.100.148	732.030	2.573.700	609.109	1.572.425
31 des. 94	686.907	393.837	293.070	1.850.809	1.103.738	747.071	2.617.400	599.989	1.603.232
31 des. 95	678.369	376.385	301.984	1.871.244	1.104.763	766.481	2.663.500	602.301	1.650.361
31 des. 96	679.737	377.372	302.365	1.896.387	1.119.434	776.953	2.696.600	613.112	1.693.393
31 des. 97	676.063	369.574	306.489	1.881.223	1.110.390	770.833	2.691.000	617.199	1.703.854
31 març. 98	673.642	368.899	304.743	1.871.082	1.094.860	776.222	2.680.900	615.506	1.699.979
30 juny 98	674.104	376.560	297.544	1.873.001	1.093.528	779.473	2.701.200	620.231	1.717.626
30 set. 98	677.031	377.012	300.019	1.885.151	1.102.534	782.617	2.729.700	624.342	1.731.758
31 des. 98	672.146	370.998	301.148	1.864.870	1.090.018	774.852	2.692.300	622.206	1.719.079
31 març. 99	671.838	375.181	296.657	1.863.592	1.085.086	778.506	2.686.400	622.735	1.722.359
30 juny 99	665.640	368.921	296.719	1.849.700	1.081.424	768.276	2.670.000	619.895	1.719.170
30 set. 99	665.766	367.669	298.097	1.848.140	1.084.051	764.089	2.691.200	620.639	1.718.995
31 des. 99	670.120	364.476	305.644	1.856.450	1.073.253	783.197	2.686.700	625.950	1.729.280
31 març 00	670.110	370.210	299.900	1.861.200	1.072.560	788.640	2.689.900	626.345	1.735.605
30 juny 00	671.400	372.950	298.450	1.861.860	1.067.140	794.720	2.704.100	629.638	1.743.080
30 set. 00	672.780	372.070	300.710	1.867.520	1.069.560	797.960	2.738.600	630.690	1.746.400
31 des.00	677.050	371.550	305.500	1.885.240	1.079.420	805.820	2.731.400	636.160	1.765.772

Nota: Les dades dels últims quatre trimestres són provisionals.

Font: Estimació pròpia a partir de les dades censals, de l'Enquesta de Població Activa per a Barcelona i província, i de les dades d'atur registrat.

Variació	31 des. 2000/ 31 des. 1999	31 des. 1999/ 31 des.1998	31 des. 1998/ 31 des.1997
Barcelona			
Total actius	1,0	-0,3	-0,6
Homes	1,9	-1,8	0,4
Dones	0,0	1,5	-1,7
RMB			
Total actius	1,6	-0,5	-0,9
Homes	0,6	-1,5	-1,8
Dones	2,9	1,1	0,5

Els resultats de tancament d'anys dels principals indicadors del mercat de treball metropolità no s'han vist gaire afectats per la desacceleració que ha caracteritzat el creixement econòmic durant la segona meitat d'anys.

A nivell de grans magnituds, el 2000 presenta un balanç especialment positiu i equilibrat entre les diferents variables que conformen l'evolució de l'oferta i la demanda de treball a l'àrea de Barcelona. A diferència del que ha estat habitual en períodes anteriors, l'any passat, a més de reduir-se notablement les xifres d'atur, es va tancar amb un augment, moderat, de la població activa i un increment força més significatiu del nombre d'ocupats. Augments que han impulsat a l'alça les corresponents taxes d'activitat i d'ocupació.

Període	Taxes d'activitat i d'ocupació (Barcelona)		
	Total	Homes	Dones
Taxa d'activitat			
1996 (padró)	66,7	77,7	56,3
4t.tr.1998	68,5	79,7	58,5
1r.tr.1999	67,1	78,7	56,6
2n.tr.1999	67,0	77,6	57,3
3r.tr.1999	66,4	76,9	56,8
4t.tr.1999	68,7	78,1	60,1
1r.tr.2000	67,9	77,4	59,1
2n.tr.2000	68,2	78,4	58,7
3r.tr.2000	69,1	79,1	59,8
4t.tr.2000	69,5	79,5	60,3
Taxa d'ocupació			
1996 (padró)	52,9	64,3	42,2
4t.tr 1998	57,7	70,7	46,1
1r.tr.1999	57,8	70,6	46,3
2n.tr.1999	58,6	71,0	47,3
3r.tr.1999	58,6	69,8	48,4
4t.tr.1999	59,5	70,2	49,7
1r.tr.2000	59,8	69,5	50,7
2n.tr.2000	60,7	70,6	51,6
3r.tr.2000	61,8	71,3	52,9
4t.tr.2000	62,3	72,4	53,1

Nota: Taxes referides a la població de 16 a 64 anys.

Font: Departament d'Estadística. Ajuntament de Barcelona.

Evolució de l'atur registrat a Barcelona i a la Regió Metropolitana

Període	Total	Masculí	Femení	<25 anys	45 i més	Indústria	Construcció	Serveis	S.o.a.
	Barcelona								
31 des. 1992	69.491	32.795	36.696	14.029	19.055	23.785	4.461	37.193	3.956
31 des. 1993	86.336	44.246	42.090	18.432	23.765	28.785	5.567	46.312	5.529
31 des. 1994	86.918	45.129	41.789	16.806	27.639	28.922	5.183	45.611	7.016
31 des. 1995	76.068	38.808	37.260	11.121	27.890	23.658	4.535	40.906	6.793
31 des. 1996	66.625	33.273	33.352	9.255	26.114	18.554	3.946	36.435	7.511
31 des. 1997	58.864	28.026	30.838	7.584	23.037	14.196	3.259	34.114	7.105
31 des. 1998	49.940	22.837	27.103	5.113	21.292	11.859	2.590	29.793	5.501
31 març 1999	49.103	22.136	26.967	4.899	21.048	11.343	2.451	29.576	5.520
30 juny 1999	45.745	20.483	25.262	3.991	20.393	10.636	2.393	27.533	4.956
30 set. 1999	45.127	20.108	25.019	4.011	20.124	10.390	2.401	27.208	4.891
31 des. 1999	44.171	19.944	24.227	3.488	20.542	10.032	2.330	27.103	4.503
31 març 2000	43.765	19.633	24.132	3.621	20.280	9.568	2.252	27.254	4.520
30 juny 2000	41.782	18.201	23.581	3.191	19.770	8.925	2.162	26.338	4.211
30 set. 2000	42.097	18.104	23.993	3.301	19.510	8.770	2.255	26.917	4.001
31 des. 2000	40.889	18.024	22.865	2.993	19.163	8.571	2.231	26.199	3.744
	Regió Metropolitana								
31 des. 1992	205.248	94.980	110.268	55.186	43.936	87.125	19.395	84.296	13.813
31 des. 1993	259.753	132.910	126.843	73.260	61.738	105.867	24.933	108.209	19.869
31 des. 1994	247.577	125.478	122.099	61.345	63.764	96.656	21.921	104.999	23.032
31 des. 1995	220.883	109.646	111.237	44.857	66.167	80.441	19.440	97.275	22.807
31 des. 1996	202.994	99.511	103.483	38.954	66.000	67.857	17.991	92.253	24.018
31 des. 1997	177.369	82.619	94.750	30.720	59.740	54.737	14.641	86.387	20.641
31 des. 1998	145.791	64.634	81.157	20.294	54.506	45.563	10.684	74.018	14.735
31 març 1999	140.715	60.758	79.957	18.601	53.385	43.283	9.781	72.695	14.281
30 juny 1999	130.530	55.374	75.156	15.509	51.672	39.904	9.271	67.536	13.145
30 set. 1999	129.145	54.929	74.216	15.537	51.026	39.042	9.601	67.420	12.419
31 des. 1999	127.162	54.890	72.272	13.256	52.126	38.184	9.425	67.401	11.512
31 març 2000	125.595	53.138	72.457	14.402	51.348	36.146	8.975	68.303	11.569
30 juny 2000	118.780	48.573	70.207	12.538	49.727	34.121	8.411	64.761	10.998
30 set. 2000	121.118	49.646	71.472	13.321	49.367	34.320	9.207	66.641	10.463
31 des. 2000	119.470	50.426	69.044	12.647	48.957	34.216	9.217	65.996	9.558
	Catalunya								
31 des. 1999	174.175	72.233	101.942	20.705	69.895	50.889	13.375	93.950	14.583
31 des. 2000	166.994	67.930	99.064	19.186	67.711	46.578	13.162	93.662	12.438

Font: Dades facilitades pel Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona i pel Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya.

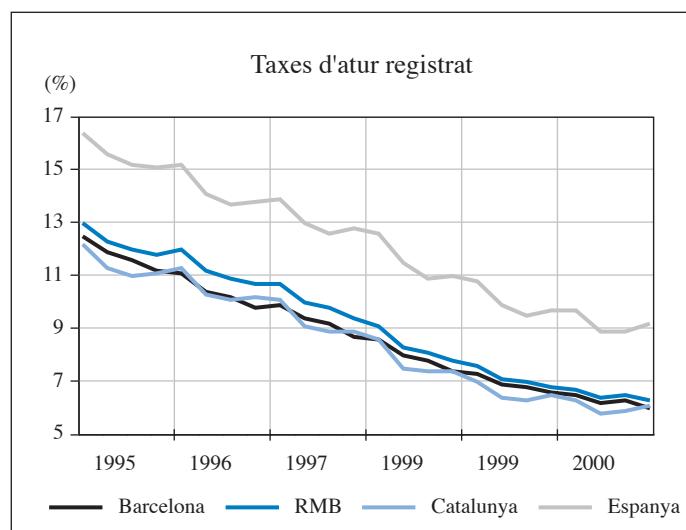
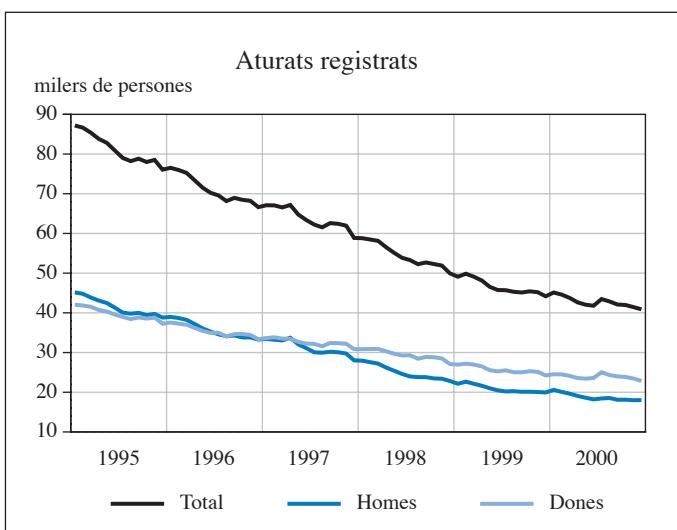
Variació (%)	Barcelona		RMB	
	des. 2000/ des. 1999	des. 1999/ des. 1998	des. 2000/ des. 1999	des. 1999/ des. 1998
Total	-7,4	-11,6	-6,0	-12,8
Masculí	-9,6	-12,7	-8,1	-15,1
Femení	-5,6	-10,6	-4,5	-10,9
<25 anys	-14,2	-31,8	-4,6	-34,7
45 i més	-6,7	-3,5	-6,1	-4,4
Agr.,ram.i pesca	-29,1	3,0	-43,8	-19,1
Indústria	-14,6	-15,4	-10,4	-16,2
Construcció	-4,2	-10,0	-2,2	-11,8
Serveis	-3,3	-9,0	-2,1	-8,9
S.o.a.	-16,9	-18,1	-17,0	-21,9

L'increment de la població activa durant el 2000 al conjunt de la regió metropolitana s'estima en un 1,6 per cent, impulsat bàsicament per l'augment de la mà d'obra femenina, que de mica en mica guanya protagonisme. Actualment representa prop del 43 per cent de la població activa metropolitana, gairebé tres punts més que a començament de l'actual fase alcista. En el cas del municipi de Barcelona, l'augment de la població activa ha estat més moderat i puntualment ha estat protagonitzat pel segment masculí, com a reacció tècnica al descens de l'any anterior. A banda de les fluctuacions erràtiques i poc significatives del curt termini, en els darrers quatre anys la taxa d'activitat entre els homes en edat de treballar ha augmentat gairebé dos punts percentuals, mentre que la de les dones ha crescut el doble. Han calgut quatre anys de fort creixement econòmic per reduir mínimament el diferencial entre les taxes d'activitat masculina i femenina.

Taxes d'atur registrat

Període	Barcelona			RMB			Catalunya			Espanya
	Total	Homes	Dones	Total	Homes	Dones	Total	Homes	Dones	Total
31 des. 1991	9,3	6,6	13,3	11,1	7,0	17,8	11,0	6,8	17,1	15,6
31 des. 1992	9,9	8,0	12,4	11,8	8,8	16,5	11,2	8,2	15,9	15,4
31 des. 1993	12,4	11,3	13,9	14,2	12,1	17,3	13,8	11,6	17,2	17,6
31 des. 1994	12,7	11,5	14,3	13,4	11,4	16,3	12,6	10,4	15,9	16,5
31 des. 1995	11,3	10,3	12,3	11,8	9,9	14,5	11,1	9,1	14,1	15,1
31 des. 1996	9,8	8,8	11,0	10,7	8,9	13,3	10,2	8,3	13,1	13,8
31 des. 1997	8,7	7,6	10,1	9,4	7,4	12,3	8,9	6,9	12,0	12,8
31 des. 1998	7,4	6,2	9,0	7,8	5,9	10,5	7,4	5,4	10,1	11,0
31 març 1999	7,3	5,9	9,1	7,6	5,6	10,3	7,0	5,0	9,9	10,8
30 juny 1999	6,9	5,6	8,5	7,1	5,1	9,8	6,4	4,5	9,2	9,9
30 set. 1999	6,8	5,5	8,4	7,0	5,1	9,7	6,3	4,4	9,0	9,5
31 des. 1999	6,6	5,5	7,9	6,8	5,1	9,2	6,5	4,7	9,0	9,7
31 març 2000	6,5	5,3	8,0	6,7	5,0	9,2	6,3	4,5	8,9	9,7
30 juny 2000	6,2	4,9	7,9	6,4	4,6	8,8	5,8	4,0	8,3	8,9
30 set. 2000	6,3	4,9	8,0	6,5	4,6	9,0	5,9	4,1	8,3	8,9
31 des. 2000	6,0	4,9	7,5	6,3	4,7	8,6	6,1	4,3	8,5	9,2

Font: Elaboració pròpria amb dades de les OTG, INEM i EPA.

Els poc més de 40.000 aturats inscrits a les oficines d'ocupació de Barcelona a final d'any són majoritàriament dones de mitjana edat. Una radiografia de l'atur que amb pocs retocs serveix també per a la resta de Catalunya.

En relació amb l'atur registrat, l'any 2000 s'ha caracteritzat per dos trets determinants. D'una banda, s'han assolit, en diferents moments de l'any segons l'àmbit territorial, els nivells més baixos del nombre de desocupats d'ençà que es disposa de manera sistemàtica d'aquestes dades. Els anteriors mínims d'ara fa deu anys tenien pel cap baix un cinquanta per cent més d'efectius que els actuals. El segon tret característic és el notable i generalitzat alentiment que ha registrat la trajectòria descendent d'aquestes xifres. La reducció interanual de l'atur a final d'any ha estat la més minsa d'ençà que es va iniciar l'actual cicle expansiu de l'ocupació, a mitjan dels noranta.

Que en pocs mesos el ritme de descens de l'atur es redueixi a la meitat o a només una tercera part com ha succeït a la regió metropolitana i a Catalunya respectivament, de ben segur que obedeix a més d'una raó. En primer lloc s'ha de pensar en un efecte directe del refredament del creixement econòmic. En conseqüència, a una correcció a la baixa de les expectatives empresarials li corresindrà una menor creació de llocs de treball. També s'ha de valorar com un procés lògic que segueix a un quinquenni de retallades successives i molt notables dels nivells de desocupació.

Distribució dels contractes registrats

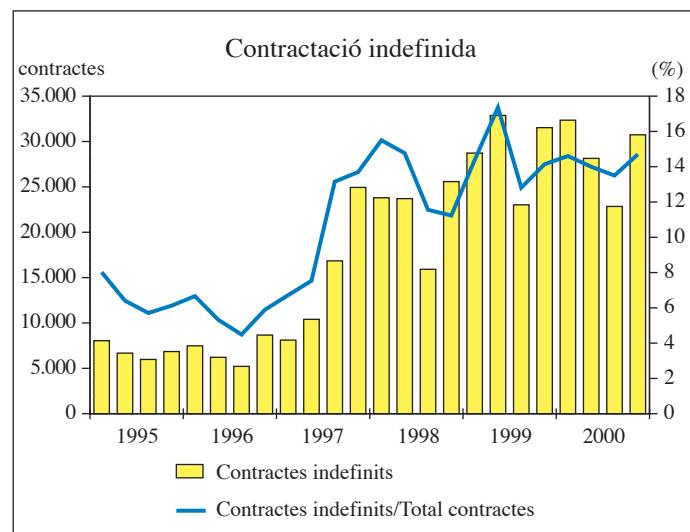
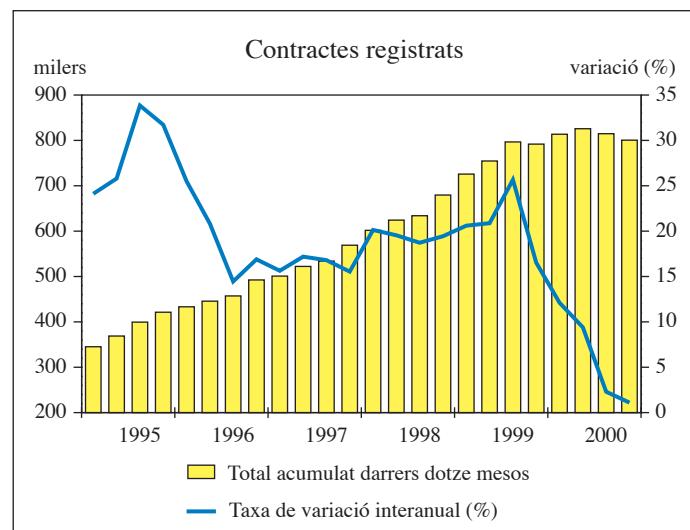
Període	Total	Temporals	Indefinits
1991	379.209	—	—
1992	368.500	—	—
1993	268.898	—	—
1994	319.814	299.179	20.635
1995	421.277	393.713	27.564
1996	492.431	464.842	27.589
1997	568.954	508.653	60.301
1998	679.546	590.539	89.007
1r.tr.	153.555	129.755	23.800
2n.tr.	160.535	136.828	23.707
3r.tr.	137.718	121.801	15.917
4t.tr.	227.738	202.155	25.583
1999	791.822	675.673	116.149
1r.tr.	199.731	171.006	28.725
2n.tr.	189.411	156.540	32.871
3r.tr.	179.737	156.712	23.025
4t.tr.	222.943	191.415	31.528
2000	800.509	686.434	114.075
1r.tr.	221.494	189.144	32.350
2n.tr.	201.568	173.427	28.141
3r.tr.	168.735	145.891	22.844
4t.tr.	208.712	177.972	30.740

Font: Dades facilitades pel Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona.

Variació	4t.tr.2000/ 4t.tr.1999	2000/1999	1999/1998
Total contractes	-6,4	1,1	16,5
Temporals	-7,0	1,6	14,4
Indefinits	-2,5	-1,8	30,5

Les taxes d'atur registrat, considerant exclusivament les xifres oficials, han assolit cotes notablement baixes que en alguns sectors d'activitat actuen com a veritables colls d'amolla a l'hora de cobrir nous llocs de treball.

A més d'aquestes dues raons que valoren el fenomen com a purament conjuntural, s'ha de prendre en consideració que les taxes d'atur s'han situat en mínims "històrics" i en conseqüència, amb uns marges de reducció cada cop més escassos. També s'ha de començar a considerar que tot i que la pressió sobre el mercat de treball de les noves generacions que s'incorporen com a demandants d'ocupació és molt baixa –fet que afavoreix un descens estructural de l'atur– l'augment del nombre d'immigrants comporta un increment d'actius, ocupats o no, que les estadístiques i registres oficials encara no recullen en tota la seva magnitud.

Una simple ullada a l'evolució de l'atur durant el 2000 a Barcelona i àmbit metropolità posa de manifest que l'alentiment de la trajectòria descendent no ha afectat tots els segments de l'atur. D'entrada s'observa un comportament dispar en funció de les edats. Mentre el col·lectiu dels més joves, amb una taxa d'atur inferior a la del total, ha patit una sensible desacceleració en la tendència descendent –especialment a l'entorn metropolità–, el col·lectiu d'aturats de més de 44 anys ha millorat la seva evolució relativa, ja sigui per un augment dels que han passat directament de l'atur a la jubilació, ja sigui perquè l'experiència laboral es torna a valorar o simplement perquè ja no es troba prou mà d'obra jove disposada a desenvolupar determinades feines.

Contractes segons tipologia i sexe		(2000)	
Contractes	Total	Homes	Dones
Indefinitis	114.075	61.264	52.811
— a temps parcial	21.408	8.709	12.699
— ordinaris	35.646	21.561	14.085
— minusvàlids	918	563	355
— incentivats	37.484	20.459	17.025
— convertits en indef.	18.619	9.972	8.647
Temporals	686.434	328.494	357.940
— pràctiques	8.293	3.795	4.498
— temps parcial	177.529	64.712	112.817
— bonificats	381	245	136
— minusvàlids	1.292	807	485
— obra o servei	201.287	121.340	79.947
— eventuals	207.423	109.059	98.364
— interinitat	69.660	18.251	51.409
— formació	3.839	2.482	1.357
— resta	16.730	7.803	8.927

Contractes temporals segons durada (mesos)					
Període	<1	1-6	6-18	>18	Indetermin.
1998	181.707	185.769	18.842	575	203.646
1r.tr.	36.766	40.273	4.013	188	48.515
2n.tr.	42.403	44.458	3.258	136	46.573
3r.tr.	39.929	40.149	4.025	103	37.595
4t.tr.	62.609	60.889	7.546	148	70.963
1999	181.463	212.914	22.130	641	258.525
1r.tr.	51.078	50.802	4.758	184	64.184
2n.tr.	41.655	49.551	3.922	134	61.278
3r.tr.	41.303	51.050	5.587	164	58.608
4t.tr.	47.427	61.511	7.863	159	74.455
2000	157.060	224.495	24.034	630	280.215
1r.tr.	38.905	56.405	6.167	181	87.486
2n.tr.	41.394	56.783	4.704	95	70.451
3r.tr.	37.066	50.645	4.925	160	53.095
4t.tr.	39.695	60.662	8.238	194	69.183

Variació (%)	Homes		Dones	
	Indefinitis	Temporals	Indefinitis	Temporals
4t.tr.2000/4t.tr.1999	-3,8	-7,5	-1,1	-6,5
2000/1999	-2,3	0,0	-1,2	3,1
1999/1998	22,6	12,1	41,2	16,7

Un tret que es manté inalterable malgrat el canvi d'impuls ha estat que el col·lectiu masculí s'ha continuat beneficiant d'un major ritme de descens en comparació amb el femení. Un fet imputable tant al notable dinamisme del sector industrial com a la creixent incorporació de la dona al mercat de treball regulat. Una incorporació que es canalitza de manera preferent mitjançant una feina, bàsicament temporal, en el sector terciari. Això pot explicar que tot i l'important augment d'ocupació que ha registrat aquest sector l'any passat segons els registres de la Seguretat Social, el col·lectiu d'aturats que menys s'ha reduït hagi estat precisament el d'ex-treballadors dels serveis.

En termes anuals, l'augment del nombre de contractes laborals signats a Barcelona ha estat purament testimonial.

En línia amb l'alentiment de la trajectòria descendent de les xifres d'atur, la contractació laboral ha evolucionat també de més a menys a mesura que l'any avançava. En termes anuals, l'augment del nombre de contractes ha estat purament testimonial i fins i tot ha registrat un lleu retrocés en el segment dels indefinitis. Cal relativitzar aquesta evolució recordant que en només tres anys (1996-1999) s'ha passat d'una mitjana anual de gairebé seixanta contractes per cent treballadors ocupats a vuitanta cinc. Un augment insostenible de la precarització del mercat de treball que al llarg del 2000 s'ha començat a corregir gràcies a la reducció del nombre de contractes de durada inferior al mes.

Tot i la disminució del nombre de contractes més precaris, la contractació temporal ha registrat un lleu augment de la mà dels contractes per obra o servei, de durada indeterminada i també dels d'interinitat, formalitzats majoritàriament per dones. La combinació d'aquest increment de la contractació temporal juntament amb la reducció testimonial de la contractació indefinida ha estroncat la tendència ascendent que d'ençà el 1997 mostava la ràtio que mesura el grau d'estabilitat de l'ocupació.

Els grans trets que defineixen la distribució per sexes dels contractes laborals signats a Barcelona durant el 2000 es poden resumir en dos. Pel que fa a la contractació indefinida, en resulta una distribució desigual en termes absoluts però equivalent al diferent pes relatiu que cadascun dels sexes té en el mercat laboral. Una distribució relativament equilibrada a nivell global que s'aconsegueix gràcies al predomini incontestable de les dones en la contractació a temps parcial. El segon tret continua sent el protagonisme de les dones en la majoria de modalitats de contractes temporals. En relació al 1999, tot l'augment de la contractació temporal ha estat absorbit pel col·lectiu femení.

Oferta d'activitat econòmica

Treballadors afiliats a la Seguretat Social

Període	Règim General			Autònoms			Total afiliats		
	Barcelona	RMB	Catalunya	Barcelona	RMB	Catalunya	Barcelona	RMB	Catalunya
31 des. 1991	767.767	1.362.510	1.804.920				930.000	1.730.720	2.354.200
31 des. 1992	735.427	1.318.814	1.753.094				423.000	901.000	1.717.270
31 des. 1993	680.265	1.223.867	1.631.986				422.700	839.000	2.341.300
31 des. 1994	659.431	1.232.726	1.660.670				433.800	833.100	2.234.300
31 des. 1995	663.865	1.263.463	1.705.443				442.280	827.500	2.195.000
31 des. 1996	674.151	1.300.405	1.756.657	113.356	296.760	448.400	836.000	1.658.930	2.295.200
31 des. 1997	706.616	1.375.197	1.857.480	112.956	298.540	449.000	864.000	1.729.200	2.394.130
31 març 1998	721.099	1.413.250	1.916.256	113.878	298.700	449.460	878.100	1.762.440	2.451.000
30 juny 1998	734.492	1.449.956	1.984.912	115.544	303.898	459.070	893.900	1.800.010	2.527.300
30 set. 1998	732.439	1.449.244	1.980.238	116.209	306.280	463.008	893.400	1.800.120	2.523.600
31 des. 1998	745.462	1.469.393	1.981.904	117.395	309.770	465.938	902.000	1.826.050	2.527.500
31 març 1999	751.652	1.488.329	2.020.932	117.647	311.361	468.967	911.300	1.845.730	2.569.100
30 juny 1999	769.568	1.531.496	2.098.329	117.897	312.645	473.288	925.700	1.886.200	2.650.600
30 set. 1999	774.230	1.539.375	2.097.625	117.461	312.002	473.449	926.000	1.894.190	2.650.100
31 des. 1999	780.195	1.560.326	2.116.196	114.784	314.113	472.666	927.500	1.917.040	2.674.400
31 març 2000	793.728	1.593.962	2.156.043	114.634	315.375	474.546	943.150	1.954.300	2.720.300
30 juny 2000	804.603	1.628.898	2.229.286	115.152	318.294	481.543	953.600	1.988.700	2.786.100
30 set. 2000	809.021	1.636.395	2.232.182	114.636	317.638	481.424	956.800	1.995.400	2.787.800
31 des. 2000	820.913	1.651.332	2.224.486	115.126	319.566	481.851	969.300	2.012.380	2.796.160

Notes: Les dades d'autònoms en cursiva són mitjanes anuals. Les del Total d'afiliats són estimacions pròpies.

Font: (de totes les taules d'aquest apartat): Departament de Treball de la Generalitat i Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona. Elaboració pròpia.

Variació (%)	31 des. 2000/ 31 des. 1999	31 des. 1999/ 31 des. 1998	31 des. 1998/ 31 des. 1997
Afiliats R.G.			
— Barcelona	5,2	4,7	5,5
— RMB	5,8	6,2	6,8
— Catalunya	5,1	6,8	6,7
Autònoms			
— Barcelona	0,3	-2,2	3,9
— RMB	1,7	1,4	3,8
— Catalunya	1,9	1,4	3,8

L'any 2000 tanca un quadrienni en el que el total de treballadors de la regió metropolitana afiliats a la Seguretat Social ha crescut a una taxa anual mitjana del cinc per cent.

Si en el cas de l'atur ja s'ha vist que l'impacte derivat del refredament del creixement econòmic sobre les dades de tancament d'any era relativament moderat, l'evolució del nombre d'affiliacions d'actius als diversos règims de la Seguretat Social confirma que, llevat de casos molt puntuals, la pèrdua d'unes poques dècimes en el creixement del PIB s'ha traduït en un moderat alentiment de la tendència expansiva de l'ocupació. En tot cas, el menor creixement que s'observa al conjunt de Catalunya en relació amb els dos anys anteriors, s'ha d'interpretar com un moviment de consolidació dels notables increments d'ocupació acumulats en anys anteriors.

A diferència d'anys anteriors en què les xifres corresponents a Barcelona d'ocupats afiliats al Règim General de la Seguretat Social mostraven creixements lleument inferiors als de la resta del territori, durant el 2000 aquestes dinàmiques han evolucionat de manera més homogènia. En altres paraules, la desacceleració del procés expansiu de creació i regularització d'ocupació ha estat més intens a les comarques no metropolitanes de Catalunya que no pas a Barcelona i entorn metropolità. Una desacceleració que malgrat que no s'ha de considerar alarmant –les taxes de creixement s'han mantingut per sobre del cinc per cent a tots els àmbits–, sembla anunciar la proximitat de retallades més significatives dels ritmes de creixement dels volums d'ocupació.

En contraposició a la pèrdua d'impuls que ha caracteritzat el creixement del nombre d'assalariats, les altes de treballadors al Règim Especial d'Autònoms han registrat increments lleument superiors als d'un any enrere a tots els àmbits considerats. En el millor dels casos però, l'augment ha estat inferior al dos per cent mentre que a Barcelona ha estat purament testimonial.

L'escàs nivell de desagregació sectorial amb què es presenten aquestes dades només permet constatar el moderat i constant descens del nombre d'autònoms al conjunt de la indústria, àmpliament compensat per l'increment del nombre de treballadors en aquestes condicions laborals al sector de la construcció i al conjunt dels serveis, els dos grans sectors d'activitat amb una major presència relativa de professionals i empreses petites.

Distribució sectorial dels actius afiliats a la Seguretat Social

Sectors	Barcelona			Regió Metropolitana			(% RMB/ Catalunya des. 2000)
	des.1998	des.1999	des. 2000	des.1998	des.1999	des. 2000	
Afiliats al Règim General							
Agricultura, ramaderia i pesca	311	1.166	1.228	1.416	2.368	2.527	31,6
Energia i aigua. Ind. Extractiva	7.504	7.838	7.382	9.264	10.238	9.409	59,3
Química, cautxú i plàstics	22.952	23.444	22.934	68.881	70.705	73.229	83,7
Ind. metall inclòs maquin. i equip	15.446	14.399	14.236	90.587	87.621	90.601	75,5
Mat. i equip tècnic, electr. i òptic	11.005	11.194	11.916	34.223	36.593	38.994	79,2
Material de transport	22.702	23.332	25.112	44.282	45.410	48.567	86,9
Paper, edició, arts gràf. i reprod.	18.266	18.196	18.610	39.250	40.023	41.398	79,2
Altra indústria manufacturera	28.357	28.501	28.125	120.928	127.842	128.540	60,8
Indústria	126.232	126.904	128.315	407.415	418.432	430.738	72,8
Construcció	37.450	41.837	45.591	98.543	114.204	122.571	62,5
Comerç i reparacions	121.166	131.115	131.748	258.978	283.077	299.354	74,7
Hostaleria	37.819	39.143	42.154	64.246	67.575	72.237	68,9
Transport i activitats annexes	36.597	34.397	39.032	62.770	63.257	71.215	77,2
Correus i telecomunicacions	13.282	12.619	14.565	14.731	15.237	17.399	83,3
Finances i assegurances	43.521	44.089	43.027	54.331	54.834	54.277	77,8
Serveis immobiliaris i de lloguer	11.295	12.649	13.419	18.619	21.756	22.877	76,6
Activ. informàtiques i d'investig.	14.075	14.793	18.463	17.846	20.384	24.736	92,6
Altres serveis a les empreses	113.339	121.439	130.994	155.268	168.464	187.537	83,0
Administració pùbl. i org. internac.	51.028	51.248	58.541	76.341	78.596	91.503	71,4
Ensenyament	38.787	40.403	42.078	65.518	68.413	70.830	78,6
Sanitat veterinària i serveis socials	51.907	54.634	54.504	94.275	97.681	93.757	74,8
Resta serveis socials i personals	47.965	53.720	57.222	77.744	85.911	89.648	79,2
Serveis	580.781	610.249	645.747	960.667	1.025.185	1.095.370	76,7
No classificats	688	39	32	1.352	137	126	48,3
Total assalariats	745.462	780.195	820.913	1.469.393	1.560.326	1.651.332	74,2
Autònoms							
Agricultura, ramaderia i pesca	91	149	145	1.196	1.329	1.341	15,4
Indústria	12.525	12.751	12.375	43.039	42.096	41.854	67,9
Construcció	7.588	7.638	8.002	34.515	36.946	39.732	56,8
Serveis	97.117	93.931	94.320	230.839	232.980	235.938	69,3
No classificats	74	315	284	181	762	701	71,2
Total autònoms	117.395	114.784	115.126	309.770	314.113	319.566	66,3

Variació (%)	31 des. 2000/ 31 des. 1999	31 des. 1999/ 31 des.1998	31 des. 1998/ 31 des.1997
Barcelona			
Indústria	0,7	0,6	-1,3
Construcció	8,3	9,9	11,0
Serveis	5,1	3,9	6,4
RMB			
Agric., ram. i pesca	4,6	41,5	8,4
Indústria	2,6	2,2	2,5
Construcció	7,4	13,6	13,8
Serveis	5,8	5,6	7,0

En termes absoluts, els més de dos milions d'actius que treballen a la regió metropolitana i cotitzen a la Seguretat Social –una xifra que igual que a la resta del país no ha parat de créixer d'ençà el 1994– representen un nou màxim històric i confirmen la consolidació i vigència de Barcelona i el seu entorn metropolità com un dels pols d'activitat econòmica més dinàmics del sud d'Europa. En poc més del deu per cent del territori de Catalunya s'hi concentra el 72 per cent dels llocs de treball. Pràcticament el mateix per relatiu que abans de començar l'actual fase alcista de l'economia.

L'augment de l'ocupació assalariada durant l'any passat ha estat una característica força general a nivell sectorial.

Aquest comportament especialment positiu de l'ocupació de la regió metropolitana durant el 2000 es deu bàsicament al dinamisme de la construcció i dels serveis. Com ja és habitual, ambdós sectors han aconseguit increments relatius de la mà d'obra assalariada molt superiors al de la indústria. Un fet que s'explica pel diferent paper que la mà d'obra juga en cada tipus d'activitat. Mentre la majoria d'activitats industrials aposten per guanyar productivitat i competitivitat intensificant el pes relatiu del factor capital, l'èxit d'una bona part dels serveis depèn del factor humà. Una característica que tot i la imparable introducció de les noves tecnologies de la informació i les telecomunicacions, continua plenament vigent.

Un altre dels factors recurrents a l'hora d'explicar el diferencial de creixement dels volums d'ocupació sectorials és l'externalització i subcontractació de serveis. Només cal veure la intensitat amb la que creix l'ocupació al subsector dels Serveis a les empreses.

Enquesta de salaris a la indústria i serveis

Salaris mitjans (Guanys totals) (Pts.)				
	Barcelona	Província	Catalunya	Espanya
Guany mitjà mensual per treballador				
1997	n.d.	n.d.	219.800	215.189
1998	n.d.	n.d.	226.100	220.118
1999	256.550	240.215	231.900	225.147
2000	260.284	245.853	238.960	230.325
1r.tr.1999	236.442	233.688	216.772	211.920
2n.tr.1999	252.780	236.393	226.081	215.241
3r.tr.1999	256.661	236.279	228.562	226.597
4t.tr.1999	280.315	264.498	256.339	246.829
Dones	209.183	202.224	195.771	200.023
Homes	311.769	290.281	281.496	263.172
1r.tr.2000	247.150	230.632	222.351	216.270
2n.tr.2000	250.347	240.220	234.107	220.658
3r.tr.2000	257.761	240.291	234.825	231.969
4t.tr.2000	285.878	272.267	264.557	252.404
Dones	222.520	215.685	205.340	204.245
Homes	320.783	300.025	291.656	270.843
Guany mitjà per hora treballada				
1997	n.d.	n.d.	1.529	1.501
1998	n.d.	n.d.	1.576	1.543
1999	1.809	1.674	1.619	1.583
2000	1.834	1.713	1.673	1.620
1r.tr.1999	1.678	1.564	1.520	1.492
2n.tr.1999	1.777	1.647	1.578	1.519
3r.tr.1999	1.805	1.642	1.588	1.586
4t.tr.1999	1.977	1.844	1.788	1.733
Dones	1.533	1.466	1.419	1.429
Homes	2.163	1.997	1.931	1.837
1r.tr.2000	1.744	1.612	1.574	1.528
2n.tr.2000	1.760	1.677	1.634	1.552
3r.tr.2000	1.809	1.666	1.631	1.625
4t.tr.2000	2.021	1.895	1.852	1.776
Dones	1.639	1.556	1.495	1.457
Homes	2.222	2.061	2.005	1.895
Guany mitjà mensual per sectors (Pts.)				
	Indústria	Construcció	Serveis	
Barcelona				
1998	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.
1999	301.549	236.673	238.016	246.334
2000	304.135	240.474	237.015	235.315
1r.tr.2000	282.357	220.097	238.069	274.938
2n.tr.2000	295.482	235.585	221.497	224.535
3r.tr.2000	316.360	244.519	223.382	225.296
4t.tr.2000	322.339	261.693	250.929	257.019
Província de Barcelona				
1998	n.d.	n.d.	n.d.	n.d.
1999	260.992	218.141	225.295	232.087
2000	267.551	228.843	221.497	224.535
1r.tr.2000	247.659	207.266	223.382	225.296
2n.tr.2000	261.921	233.793	250.929	257.019
Catalunya				
1998	251.478	193.334	209.837	214.970
1999	258.168	202.082		
2000				
1r.tr.2000	245.929	194.452	210.442	218.966
2n.tr.2000	258.556	217.299		
3r.tr.2000				
4t.tr.2000				
Espanya				
1998	239.001	186.497	215.045	219.226
1999	245.081	193.671		
2000	251.191	201.106	225.790	
1r.tr.2000	234.172	183.339	214.347	
2n.tr.2000	242.098	198.561	213.978	
3r.tr.2000	254.399	199.267	227.576	
4t.tr.2000	274.095	223.256	247.258	

Font (de totes les taules d'aquest apartat): Enquesta de Salaris a la Indústria i Serveis. INE. Les dades de Barcelona i província han estat facilitades pel Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona.

Variació (%)	Guany mitjà mensual			
	Barcelona	Província	Catalunya	Espanya
4t.tr.00/4t.tr.99	2,0	2,9	3,2	2,3
3r.tr.00/3r.tr.99	0,4	1,7	2,7	2,4
2000/1999	1,5	2,3	3,0	2,3
1999/1998	n.d.	n.d.	2,6	2,3

Al conjunt de Catalunya, l'increment del salari mitjà durant el 2000 ha estat lleument superior al d'un any abans. Atès que la taxa d'inflació ha estat sensiblement superior a la de 1999 –any en el que el creixement del salari mitjà ja fou inferior a l'augment dels preus– ha continuat la pèrdua de poder adquisitiu. Només en els darrers dos anys, la mitjana de les retribucions totals percebudes pels treballadors a Catalunya ha perdut aproximadament el dos per cent del seu poder adquisitiu. Una evolució similar a la que s'ha donat a la resta d'Espanya.

L'augment del salari mitjà durant el 2000 a la regió metropolitana ha cobert només dues terceres parts de l'augment de la inflació.

Pel que fa a Barcelona i província, l'evolució del guany mensual mitjà durant el 2000 ha estat inferior al de la resta de Catalunya. Una variació que també es produeix en el guany mitjà per hora treballada i que s'explica bàsicament per la diversitat d'estructures productives existents a cadascun dels àmbits. En tot cas, per entrar a valorar aquesta diferència de comportament s'haurà d'esperar a veure com evolucionen aquestes dades els propers trimestres.

Per sectors, l'increment més espectacular dels guanys totals ha correpost al sector dels Serveis en el cas de la ciutat central. El sou mitjà dels treballadors industrials continua sent el més elevat, alhora que el col·lectiu que el darrer any ha aconseguit una millora més significativa de la seva retribució per hora treballada ha estat el dels treballadors de la construcció.

Resumen / *Summary*

Síntesis de la coyuntura

Evolución de la economía de Barcelona y región metropolitana durante el 2000.

Por cuarto año consecutivo, el PIB generado por la economía metropolitana ha crecido alrededor de un cuatro por ciento en términos reales. Un ritmo de crecimiento extensible tanto al conjunto de Cataluña como al resto del España y que debe enmarcarse en un contexto de expansión económica internacional y más concretamente a nivel europeo. Conviene destacar que la economía del conjunto de la UE ha finalizado el año con un ritmo de crecimiento en torno al 3,3 por ciento, superior a los registrados en años anteriores.

La desaceleración de los últimos meses del año no ha impedido que la economía metropolitana haya seguido creciendo por encima de la media europea.

A pesar de la relativa coincidencia de las tasas de crecimiento en términos de medias anuales, la evolución trimestre a trimestre del 2000 ha sido notablemente diferente a la de un año antes. Así, mientras la trayectoria del PIB catalán durante 1999 registró diferencias mínimas entre las tasas de crecimiento trimestrales y la media anual, la del 2000 ha estado marcada por unos primeros meses de fuerte expansión seguido de una posterior desaceleración. Después de alcanzar un punto de máximo crecimiento durante el primer trimestre, se inicia un período de enfriamiento de la actividad que a final de año se traduce en un recorte de aproximadamente un punto relativo de los 4,5 en que se estima el crecimiento a principios de año.

Si se analiza la evolución del PIB desde la perspectiva del gasto, se constata una sensible pérdida de dinamismo por parte de los componentes de la demanda interna. Un descenso en la aportación al crecimiento económico que ha sido parcialmente compensado por el cambio de signo del saldo exterior. Después de un paréntesis de dos años, la aportación del sector exterior al crecimiento del PIB vuelve a ser positiva. Un cambio motivado por el mantenimiento del ritmo expansivo de las exportaciones y especialmente por la moderación del crecimiento de las importaciones, que se han visto directamente afectadas por la notable contracción de la inversión y por la desaceleración del consumo, especialmente intensa en el conjunto del sector público.

Por ramas de actividad, la industria ha sido, junto con la agricultura, el agregado que ha registrado un crecimiento más intenso y sostenido durante todo el año gracias al dinamismo de las exportaciones y al notable impulso –pese a la contención de la segunda mitad del año– del gasto privado en consumo. Esta valoración notablemente optimista que transmiten los datos de producción industrial según la Contabilidad Nacional no se corresponde plenamente con la que se desprende del índice de producción industrial y de la evolución del clima industrial. Ambos indicadores apuestan por un descenso significativo del crecimiento de la producción y de las ventas de manufacturas durante los últimos meses del año.

Economic outlook

Developments in the economy of Barcelona and the metropolitan area during the year 2000

For the fourth consecutive year, the GDP generated by the metropolitan economy has increased by around four per cent in real terms; a growth rate which is applicable both to Catalonia as a whole and to the rest of Spain and which should be considered in the context of economic growth on an international level and more specifically, on a European level. It is worth noting that the economy of the EU as a whole finished the year with a growth rate of around 3.3 per cent, which is higher than in previous years.

The deceleration during the last few months of the year has not prevented the metropolitan economy from continuing to grow at a higher rate than the European average.

Despite the similarity between the average annual growth rates, the development from quarter to quarter during the year 2000 was notably different to that of the previous year. While in 1999, there were only slight differences between the quarterly GDP growth rates and the annual average for Catalonia, the trajectory in 2000 was characterised by strong growth during the first few months of the year followed by a period of deceleration. After reaching a peak in the growth rate in the first quarter, the level of activity started to slow down and by the end of the year, it had dropped by approximately one point compared to the growth rate of 4.5 which was estimated at the beginning of the year.

If the evolution of the GDP is analysed from a cost perspective, an appreciable decline in the dynamism of internal demand would be evident. This decrease in the contribution to the growth of the economy has been partially compensated by the balance of trade changing from a negative to a positive position. After a period of two years, the contribution of exports to the growth of the GDP has registered a surplus. This change has been driven by the continuing growth in exports but particularly by a moderation in the growth of imports, which is thought to be a direct effect of the notable decline in investments and the deceleration in expenditure, especially strong in the public sector.

In terms of activity sectors, the industrial sector has been, together with the agricultural sector, the aggregate to register the most intense and sustained growth throughout the year due to the growth in exports and the appreciable drive – despite the containment in the second half of the year – in consumer spending. This notably optimistic assessment conveyed by the industrial production data released by the National Accounts Office does not correspond entirely to that taken from the industrial production index and from the changes in the industrial climate. Both of these indicators point towards a significant decrease in the growth of production output and in the sales of manufactured goods during the last few months of the year.

Transportes / Transport

Indicadores	Período	Valor absoluto y tasa interanual (%)	Últimos 12 meses y tasa interanual (%)	1999/98 (%)
Tránsito de pasajeros / Passenger traffic				
Aeropuerto <i>Airport</i>				
—Total (miles) <i>Total (thousands)</i>	IV.00 <i>4th.Q</i>	4.744	12,5	19.809
—Interior (miles) <i>Domestic (thousands)</i>	IV.00 <i>4th.Q</i>	2.540	10,6	10.146
—Internacional (miles) <i>International (thousands)</i>	IV.00 <i>4th.Q</i>	2.140	15,7	9.351
Puerto. Total (miles) <i>Port. Total (thousands)</i>	IV.00 <i>4th.00</i>	211	-12,2	29,4

Categoría	1999/1998 (%)	últimos 12 meses (%)
Total aeropuerto	~8	~15
Pasajeros internacional	~15	~17
Total puerto	~28	~4

Puerto. Tráfico de mercancías / Port. Freight traffic						
—Total (miles Tm) <i>Total (thousands of tons)</i>	IV.00 <i>4th.Q</i>	7.616	4,3	29.805	6,9	12,7
Salidas (miles Tm) <i>Outflow (thousands of tons)</i>	IV.00 <i>4th.Q</i>	2.803	13,1	11.015	12,6	7,8
Entradas (miles Tm) <i>Inflow (thousands of tons)</i>	IV.00 <i>4th.Q</i>	4.813	-0,2	18.790	3,8	15,6
—Carga general (miles Tm) <i>General freight (thousands of tons)</i>	IV.00 <i>4th.Q</i>	4.456	13,7	17.585	14,8	17,2
—Contenedores (miles Teus) <i>Containers (thousands of TEUs)</i>	IV.00 <i>4th.Q</i>	356	14,4	1.388	12,4	12,8

Categoría	1999/1998 (%)	últimos 12 meses (%)
Total	~13	~7
Carga general	~17	~14
Contenedores	~13	~13

Transporte público de pasajeros / Passenger Public Transport						
Indicators	Period	Absolute value and interannual rate (%)	Last 12 months and interannual rate (%)	1999/98 (%)	Variación (%)	
Servicio urbano (miles) <i>Urban service (thousands)</i>	IV.00 <i>4th.Q</i>	138.803	1,1	518.882	1,8	1,9
—Red Metro y FGC (miles) <i>Underground (Metro and FGC) (thousands)</i>	IV.00 <i>4th.Q</i>	86.290	4,7	318.439	3,0	2,6
—Autobús (miles) <i>Bus (thousands)</i>	IV.00 <i>4th.Q</i>	52.513	-3,1	200.443	0,0	0,9
Servicio ferroviario de cercanías (miles) <i>Railway suburban service (thousands)</i>	IV.00 <i>4th.Q</i>	35.585	7,1	129.644	4,7	3,0

Categoría	1998/1997 (%)	1999/1998 (%)	últimos 12 meses (%)
Total urbano	~3.5	~1.8	~1.8
Cercanías	~5.2	~3.0	~4.5

Por contra, el ritmo de crecimiento de la producción del sector constructor a lo largo del año pasado refleja el cambio de escenario definido por el encarecimiento del precio del dinero y el empeoramiento de las expectativas económicas que van asumiendo las familias. La obra civil y la edificación para usos productivos comparten una parte del protagonismo cedido por la construcción residencial. Al mismo tiempo, la producción del conjunto de los servicios ha registrado un crecimiento real del orden del 3,5 por ciento, manteniendo una línea de relativa continuidad con relación a períodos anteriores.

Este proceso de enfriamiento de la economía –inapreciable a partir de las medias anuales pero relativamente intenso a partir del verano– no ha tenido de momento una especial incidencia sobre el mercado laboral. El proceso de creación de ocupación ha mantenido tasas de crecimiento importantes, similares a las de 1999. Posiblemente el efecto más visible sea la moderación de la trayectoria descendente del paro. Una evolución, la del conjunto del mercado laboral, que no es ajena al mantenimiento de un ritmo de crecimiento relativamente estable de la producción para el conjunto de los servicios, conglomerado que ocupa dos de cada tres trabajadores de la región metropolitana.

On the other hand, the growth rate of the construction sector throughout the past year reflects a change in circumstances caused by the increase in the cost of money and the worsening expectations of families regarding the economy. Civil works and buildings for productive use share the leading role surrendered by the housing construction sector. Meanwhile, the output from the services sector has registered a real growth of 3.5 per cent, which is relatively unchanged from previous years.

This process of the slowing down of the economy –unappreciable from the annual averages but relatively intense since the summer – has not as yet had much effect on the labour market. The process of creating new jobs has continued to grow at a similar rate to 1999. Perhaps the most visible effect is the moderation in the rate at which the level of unemployment is decreasing. This evolution of the labour market as a whole is not that different to the relatively stable rate of growth in output maintained by the services sector, a division which employs two out of every three workers in the metropolitan area.

Turismo, consumo y precios / Tourism, consumption and prices

Indicadores	Período	Valor absoluto y tasa interanual (%)	Últimos 12 meses y tasa interanual (%)	1999/98 (%)
Consumo de energía y matriculación de vehículos / Energy consumption and auto registrations				
Electricidad de uso cial.-ind. (Gwh) <i>Electricity (commercial / industrial uses) (Gwh)</i>	IV.00 4th.Q	761	-5,0	2.995 -10,8 -14,3
Electricidad de uso doméstico (Gwh) <i>Electricity (domestic use) (Gwh)</i>	IV.00 4th.Q	393	21,1	1.588 14,9 2,5
Gas canalizado (millones termias) <i>Piped gas (millions of therms)</i>	IV.00 4th.Q	647	-0,6	3.116 1,8 12,7
Matriculación de vehículos (provincia) <i>Auto registrations (province)</i>	IV.00 4th.Q	58.559	-12,3	257.437 -2,6 14,8

The chart displays the percentage variation of three categories: Electric. uso doméstico, Gas, and Vehículos (prov.). The Y-axis ranges from -4 to 16. The legend indicates 1999/1998 (yellow) and últimos 12 meses (blue).

Categoría	1999/1998 (%)	últimos 12 meses (%)
Electric. uso doméstico	~3	~15
Gas	~13	~2
Vehículos (prov.)	~15	~-1

Visitantes y pernoctaciones hoteleras / Visitors and hotel overnight stays						
Total pernoctaciones (miles) <i>Hotel overnight stays (thousands)</i>	st-ds.00 st-ds.00	2.568	1,2	7.729	2,5	1,9
Visitantes según motivo de la visita (miles) <i>Visitors by purpose (thousands)</i>	st-ds.00 st-ds.00	970	-10,1	3.149	0,8	5,2
– Negocios (miles) <i>Business (thousands)</i>	st-ds.00 st-ds.00	368	-4,9	1.156	24,6	-8,0
– Turismo (miles) <i>Tourism (thousands)</i>	st-ds.00 st-ds.00	454	-3,4	1.382	-9,0	10,1
– Ferias, congresos y otros (miles) <i>Fairs, conventions and others (thousands)</i>	st-ds.00 st-ds.00	148	4,1	612	134,4	31,9

The chart displays the percentage variation of Pernoctaciones and Visitantes from 1998/1997 to 1999/1998 and the last 12 months. The Y-axis ranges from 0 to 7. The legend indicates 1998/1997 (grey), 1999/1998 (yellow), and últimos 12 meses (blue).

Categoría	1998/1997 (%)	1999/1998 (%)	últimos 12 meses (%)
Pernoctaciones	~6	~2	~2
Visitantes	~5	~5	~1

I.P.C. (Variación acumulada e interanual) / C.P.I. (consumer prices index)(annual variation)						
Barcelona (provincia) (%) <i>Barcelona (province) (%)</i>	IV.00 4th.Q	0,9	—	—	4,2	3,4
Cataluña (%) <i>Catalonia (%)</i>	IV.00 4th.Q	0,9	—	—	4,2	3,5
España (%) <i>Spain (%)</i>	IV.00 4th.Q	0,9	—	—	4,0	2,9
U.E. (armonizado) (%) <i>E.U. (harmonized) (%)</i>	IV.00 4th.Q	0,3	—	—	2,3	1,7

Indicators	Period	Absolute value and interannual rate (%)	Last 12 months and interannual rate (%)	1999/98 (%)

The chart shows the annual variation of consumer prices from 1997 to 2000. The Y-axis ranges from 0 to 5. The legend indicates Barcelona (prov.) (black), Catalonia (blue), España (yellow), and U.E. (light blue).

Año	Barcelona (prov.)	Cataluña	España	U.E.
dc.97	~2,1	~2,1	~2,1	~2,1
dc.98	~1,8	~1,8	~1,8	~1,8
dc.99	~3,5	~3,5	~3,5	~3,5
dc.00	~4,2	~4,2	~4,2	~4,2

La continuación del repunte inflacionista iniciado en el verano de 1999 ha recortado el poder adquisitivo de las familias a la par que perjudica la competitividad de la economía catalana.

Si en muchos aspectos determinantes –crecimiento del PIB y de la ocupación entre otros– el 2000 se integra plenamente en el período de expansión económica iniciado en 1994 y consolidado a partir de 1997, en otras cuestiones como el aumento de los precios de consumo hasta el entorno del cuatro por ciento, aparecen algunos interrogantes. La presión de la demanda interna, el aumento del precio del petróleo y la depreciación del euro son algunos de los factores considerados determinantes a la hora de explicar la tendencia alcista de los precios de consumo. Una tendencia que siendo especialmente pronunciada entre los componentes más volátiles del gasto, el aumento de la inflación subyacente pone de relieve que sus efectos se han extendido de manera generalizada a todos los componentes del gasto.

Una vez expuestos los rasgos macroeconómicos básicos por donde se ha movido la economía catalana durante el 2000, es el momento de revisar con más detalle la evolución de algunos de los principales indicadores de actividad económica de la ciudad y región metropolitana. Se puede avanzar que si bien la valoración general es francamente positiva, la diversidad de evoluciones ha sustituido la homogeneidad de años anteriores.

The continuing increase in inflation which began in the summer of 1999 has reduced the purchasing power of families and has damaged the competitiveness of the Catalan economy.

In many ways – the growth in the GDP and employment, among others – the year 2000 is fully integrated in the period of economic expansion that began in 1994 and has strengthened since 1997. However, in other ways, this is questionable, such as in the increase in consumer prices to around four per cent. The pressure of internal demand, the increase in petrol prices and the devaluation of the Euro are some of the decisive factors that explain the upward trend in consumer prices. As this trend has been especially strong among the most volatile items of expenditure, the effects of the underlying increase in inflation has spread to all items of expenditure generally.

Having explained the movements in the Catalan economy during 2000 in terms of basic macroeconomic factors, it is time to review in more detail the development of some of the main indicators of economic activity for the city and metropolitan area. This review will show that, although the overall evaluation is openly positive, the way in which different aspects of the economy have developed has been diverse, replacing the homogeneity of previous years.

Mercado de trabajo / Labor Market

Indicadores	Período	Valor absoluto y tasa interanual (%)	Últimos 12 meses y tasa interanual (%)	1999/98 (%)	
Ocupación / Employment					
Residentes activos <i>Active residents</i>	31 dc.00 <i>dc.31</i>	677.050	1,0	—	—0,5
Residentes activos (RMB) <i>Active residents (metropolitan area)</i>	31 dc.00 <i>dc.31</i>	1.885.240	1,6	—	—0,5
Contrataciones registradas <i>Registered employment contracts</i>	IV.00 <i>4th.Q</i>	208.712	-6,4	800.509	1,1 16,5
Contratos indefinidos <i>Indefinite time contracts</i>	IV.00 <i>4th.Q</i>	30.740	-2,5	114.075	-1,8 30,5
Paro registrado / Registered unemployment					
Total paro registrado <i>Registered unemployment</i>	31 dc.00 <i>dc.31</i>	40.889	-7,4	—	— -11,6
Paro masculino <i>Male unemployment</i>	31 dc.00 <i>dc.31</i>	18.024	-9,6	—	— -12,7
Paro femenino <i>Female unemployment</i>	31 dc.00 <i>dc.31</i>	22.865	-5,6	—	— -10,6
Paro juvenil (16-24 años) <i>Youth unemployment (aged 16-24)</i>	31 dc.00 <i>dc.31</i>	2.993	-14,2	—	— -31,8
Total paro registrado (RMB) <i>Registered unemployment (metrop. area)</i>	31 dc.00 <i>dc.31</i>	119.347	-6,0	—	— -12,8
Tasas de paro registrado / Registered unemployment rate					
Barcelona <i>Barcelona</i>	31 dc.00 <i>dc.31</i>	6,0	—	—	6,6
Región Metropolitana (RMB) <i>Metropolitan area</i>	31 dc.00 <i>dc.31</i>	6,3	—	—	6,8
Cataluña <i>Catalonia</i>	31 dc.00 <i>dc.31</i>	6,1	—	—	6,5
España <i>Spain</i>	31 dc.00 <i>dc.31</i>	9,2	—	—	9,7
Indicators	Period	Absolute value and interannual rate (%)	Last 12 months and interannual rate (%)	1999/98 (%)	

Período	Variación (%)
1998/1997	~18,5
1999/1998	~16,5
últimos 12 meses	~1,5

Categoría	dc.1999/dc.1998 (%)	dc.2000/dc.1999 (%)
Total	~ -10,5	~ -5,5
Masculino	~ -12,5	~ -5,5
Femenino	~ -10,5	~ -5,5
Juvenil	~ -32,5	~ -5,5

Año	Barcelona (%)	R.M.B. (%)	Cataluña (%)	España (%)
dc.97	~8,8	~8,8	~8,8	~12,8
dc.98	~8,0	~8,0	~8,0	~11,5
dc.99	~7,5	~7,5	~7,5	~9,8
dc.00	~7,0	~7,0	~7,0	~8,8

Las principales magnitudes del tráfico portuario reflejan el dualismo entre la contención del crecimiento económico y el dinamismo de las exportaciones que ha caracterizado la economía catalana durante el 2000.

El incremento del siete por ciento que registró la actividad portuaria el año pasado esconde evoluciones muy dispares según el tipo de carga. El encarecimiento de los derivados del petróleo y de la mayoría de materias primas en los mercados internacionales sumado a unas abundantes cosechas de cereales, ha frenado el crecimiento del tráfico de mercancías a granel por el puerto. Un tráfico que es básicamente de entrada y de importación. Esto ha provocado que el aumento del total de las importaciones durante la segunda mitad de 2000 haya sido de un testimonial uno por ciento. Por el contrario, las exportaciones canalizadas por vía marítima han intensificado su crecimiento a medida que avanzaba el año.

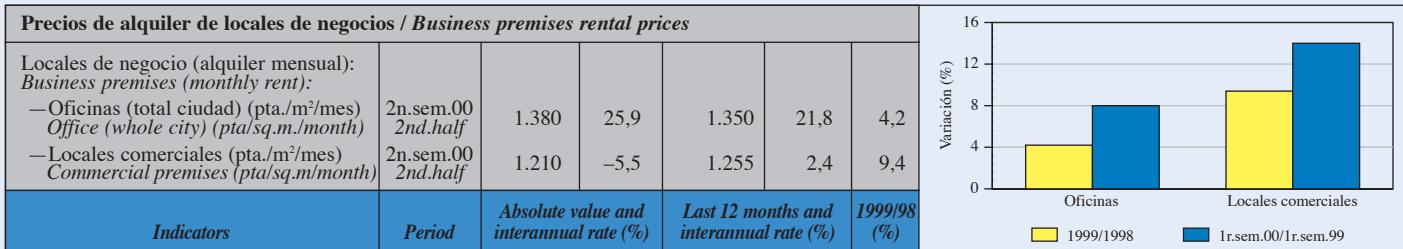
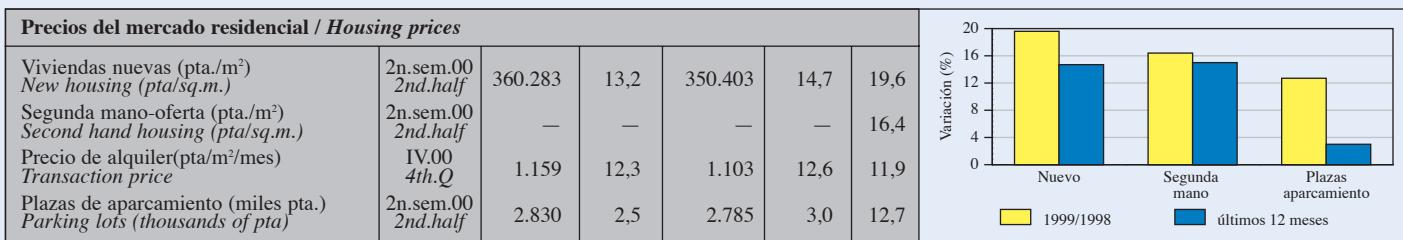
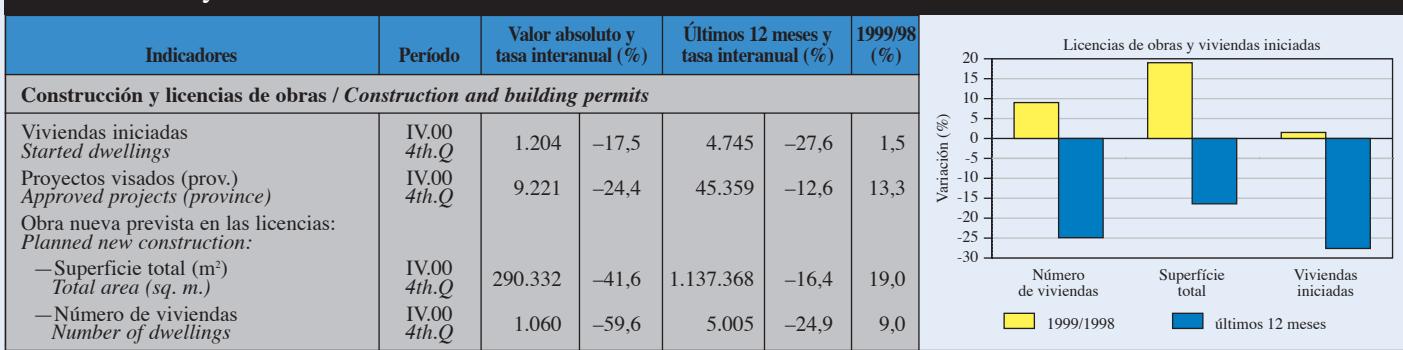
El aumento de la demanda interna de consumo –a pesar de los síntomas de moderación evidenciados durante los últimos meses– y el esfuerzo exportador que ha desplegado la industria catalana aprovechando la depreciación del euro y la recuperación de las principales economías europeas, tiene su reflejo en el crecimiento cercano al quince por ciento en el volumen de carga general y del 12,4 por ciento en el número de contenedores que a lo largo del 2000 pasaron por el puerto de Barcelona.

The key data on port traffic reflect the dualism between the containment of the growth of the economy and the dynamism of exports which has characterised the Catalan economy during 2000.

The increase of seven per cent in port traffic last year conceals disparities between the growth rates of different types of cargo. The rising costs of petrol derivatives and the majority of raw materials in international markets, added to the abundant cereal harvests, have curbed the growth in the movement of bulk goods through the port; a movement which basically affects goods entering including imports. This has resulted in an increase of only one per cent in total imports during the second half of 2000. On the other hand, the growth in exports channelled through the port intensified as the year progressed.

The increase in internal consumer demand – despite the signs of a moderation in recent months – and the export drive displayed by the Catalan industry, making the most of the devaluation of the Euro and the recovery of the main European economies, are reflected in the increase in the volume of general cargo and the number of containers passing through the port of Barcelona during 2000 of close to fifteen per cent and 12.4 per cent respectively.

Construcción y mercado inmobiliario / Construction and real estate market

A parte del tráfico de mercancías, las instalaciones del puerto han sido utilizadas por más de 1,4 millones de pasajeros. Una cifra que representa un incremento de poco más del tres por ciento en relación con el año anterior, cuando el aumento fue de casi el treinta por ciento. Una sensible desaceleración –inevitable después de los aumentos acumulados desde 1996– que se debe tanto a los viajeros de ferris regulares como a los de cruceros en tránsito.

El aeropuerto de Barcelona ha registrado durante el 2000 un incremento de 2,4 millones de pasajeros respecto al año anterior.

El notable descenso del ritmo de crecimiento del número de viajeros que han pasado por el puerto contrasta con la acentuación de la tendencia expansiva del tránsito de viajeros por el aeropuerto. La ampliación de la oferta de vuelos y plazas resultante del aumento del número de operaciones de despegue y aterrizaje ha tenido una acogida muy favorable entre los usuarios del transporte aéreo como parece deducirse del incremento del 13,7 por ciento que ha registrado este tipo de tránsito. Un incremento especialmente intenso en el caso del puente aéreo y de los vuelos internacionales. La encuesta a los clientes de los hoteles de la ciudad pone de relieve un aumento importante de los visitantes por negocios y también de turistas extranjeros. A estos flujos generados por el atractivo de la ciudad y la coyuntura expansiva de la economía debe añadirse la creciente propensión a viajar por ocio de los residentes en el área de influencia del aeropuerto.

In addition to the traffic of goods, the port facilities have been used by over 1.4 million passengers; a figure which represents a growth rate of just over three per cent compared to last year when the increase was almost thirty per cent. An understandable deceleration – inevitable after the accumulated increases since 1996 – which is owed both to regular ferry passengers and cruise passengers in transit.

In 2000, there was an increase of 2.4 million in the number of passengers using Barcelona airport compared to the previous year.

The notable decline in the rate of growth of the number of travellers passing through the port contrasts with the exaggerated upward trend in the number of passengers using the airport. The increase in the number of flights and seats resulting from an increase in the number of planes taking off and landing has been favourably received by air transport users as evidenced by the rise of 13.7 per cent in this form of transport. This increase is particularly marked with respect to the shuttle service and international flights. The survey of hotel guests in the city reveals a significant rise in the numbers of visitors on business and overseas tourists. In addition to these influxes, generated by the appeal of the city and the growth of the economy, the growing propensity of the residents in the service area of the airport to travel on leisure should be added.

Por lo que respecta al transporte público colectivo de la región metropolitana, el aumento de los volúmenes de ocupación y del gasto en consumo de las familias, además del incremento del número de visitantes y el encarecimiento de los carburantes, son algunos de los factores que han impulsado al alza el número de viajes realizados en transporte público en la región metropolitana. Como ya es habitual, el servicio ferroviario de cercanías, con un incremento cercano al cinco por ciento, ha sido el más dinámico. Las diferentes redes de servicio urbano han alcanzado un crecimiento global ligeramente inferior al dos por ciento.

Generalmente, una situación de crecimiento económico sostenido implica un aumento de los índices de movilidad de la población y, en consecuencia, un incremento del parque automovilístico. El año pasado, por primera vez desde 1995, la matriculación de vehículos nuevos retrocedió ligeramente en relación con los niveles récord del año anterior. Más significativo ha sido, desde el punto de vista de la movilidad y del grado de saturación de la circulación viaria, el retroceso del saldo entre matriculaciones y bajas, considerado como una aproximación al incremento teórico del parque. Una evolución que, sumada al encarecimiento de los carburantes, ha jugado a favor de una mayor utilización del transporte público.

Los 7,7 millones de pernoctaciones hoteleras son sinónimo de situaciones de plena ocupación cada vez más frecuentes y que afectan a más segmentos del mercado.

La actividad hotelera de la ciudad ha conseguido cerrar el año con un aumento del 2,5 por ciento del número de pernoctaciones. Un resultado que responde a un ligero aumento de la estancia media a cargo de los poco más de tres millones de visitantes que han recalado en los hoteles de Barcelona. Un volumen que, después de unos años de estancamiento, empieza a recuperarse lentamente gracias a la ampliación de la oferta de plazas hoteleras. Cabe destacar que durante el 2000 se ha producido una sensible recuperación de los visitantes por negocios a la vez que ha menguado el número de turistas que pernoctan en los hoteles de la ciudad. Una corrección esperada y esperanzadora de la tendencia de los últimos años.

A diferencia de sectores productivos, como por ejemplo la mayoría de las actividades industriales y de servicios, que en el último año han mantenido unos ritmos de crecimiento del PIB superiores o parecidos a los de 1999, la construcción, especialmente la residencial, ha evolucionado siguiendo una tendencia descendente a lo largo de todo el año. No es menos cierto que la intensidad con la que se ha desacelerado el ritmo de crecimiento de la producción en este sector responde al espectacular aumento alcanzado el año anterior. A pesar de todo, el sector ha empezado el 2001 con un nivel muy elevado de utilización de la capacidad productiva.

Para explicar este cambio de tendencia de la construcción residencial sólo hace falta observar cual ha sido la evolución de los factores que durante la segunda mitad de los noventa la impulsaron al alza. Los tipos de interés han repuntado, los precios de venta han aumentado más de un cuarenta por ciento en menos de tres años, las revalorizaciones de los activos financieros se han convertido en pérdidas, las expectativas de crecimiento económico se han revisado a la baja, etc. En este contexto, es lógico que el número de viviendas iniciadas durante la segunda mitad del año pasado sea sensiblemente inferior al de 1999. Y lo mismo puede decirse de las viviendas previstas en las licencias y de los proyectos visados.

With respect to the public transport systems as a whole for the metropolitan area, the increase in the occupancy numbers and spending by families, in addition to the increase in the number of visitors and the rising cost of fuel, are some of the factors that have driven up the number of journeys made on public transport in the metropolitan area. As is customary, the suburban train service, with an increase approaching five per cent, has been the most dynamic. The different city service networks have attained an overall increase of slightly less than two per cent.

In general, a situation of sustained economic growth implies an increase in the population mobility indices and, as a consequence, an increase in the number of running cars. Last year, for the first time since 1995, the number of new cars registered decreased slightly compared to the record levels of the previous year. More significantly, from the point of view of mobility and the degree of saturation of the roads, there has been a decline in the balance between registrations and disposals, which is considered as an approximation of the theoretical increase in the number of running cars. This movement, combined with the increasing cost of fuel, has contributed to the greater use of public transport.

The 7.7 million overnight stays in hotels are synonymous with the full occupancy rates which are becoming more frequent and which affect more segments of the market.

The city's hotel sector has managed to end the year with an increase of 2.5 per cent in the number of overnight stays; the result of a small increase in the average stay of the slightly more than three million guests of Barcelona's hotels. This volume, after a few years of stagnation, appears to be recovering slowly as a result of the increase in the number of hotel places available which has started to take effect over the last two years. It is worth noting that, during 2000, there was an appreciable recovery in the number of visitors on business while the number of tourists staying overnight in the city's hotels declined; an expected and encouraging correction of the trend of recent years.

In contrast to the productive sectors, for example the majority of industrial and service activities, which in the last year have maintained GDP growth rates higher or similar to those of 1999, the construction sector, in particular the housing division, has evolved following a downward trend throughout the year. It is equally the case that the intensity with which the growth rate has decelerated in this sector, is in response to the spectacular increase attained last year. Despite everything, the sector has started 2001 with a very high level of use of its productive capacity.

To explain this change in the trend in the housing construction division, one need only look as far as the evolution of the factors which during the second half of the nineties drove it upward. Interest rates have picked up after reaching an all-time low, sales prices have increased by more than forty per cent in less than three years, the revaluation of financial assets has resulted in losses, the economic growth expectations have been adjusted downwards, etc. In this context, it is logical for the number of housing projects started during the second half of last year to be appreciably lower than in 1999. And the same can be said of the number of houses planned in the licensing stage and the number of projects endorsed.

En el caso de la ciudad central, los datos de superficie prevista en las licencias de obras aprobadas reflejan sin rodeos el trasvase de actividad desde el sector residencial de nueva construcción hacia la reforma y ampliación y también a la edificación de superficie para usos productivos. Los casi 750.000 m² de superficie de nueva construcción para uso residencial y de aparcamiento aprobados el año 2000 representan aproximadamente el 48 por ciento de la superficie total aprobada, incluida la de ampliación y reforma. Un porcentaje determinante pero inferior en más de siete puntos relativos a la media del trienio anterior.

Pese a que los precios del mercado inmobiliario residencial han moderado su ritmo expansivo, han cerrado el año con un incremento del orden del 13 por ciento, aproximadamente cinco puntos menos que un año antes. El alquiler, cautivo durante toda la segunda mitad de los noventa por la constante mejora de la accesibilidad a una vivienda en propiedad, aprovecha la escasez de la oferta para equipararse, vía aumento de precios, con el mercado de compraventa.

El desempleo ha alcanzado nuevos mínimos, al mismo tiempo que las tasas de paro para determinados colectivos de población activa y sectores productivos se han situado en niveles considerados de casi plena ocupación.

Siguiendo la tendencia iniciada a mediados de los noventa, la expansión económica del último año se ha traducido también en una mejora sustancial de los principales indicadores del mercado de trabajo metropolitano. La creación de nuevos puestos de trabajo y la regularización de ocupación sumergida han continuado impulsando a la baja las cifras de paro registrado, a la vez que el número de ocupados afiliados a los diferentes regímenes de la Seguridad Social alcanzaba nuevos máximos históricos. Pero en ambos casos, y especialmente en el paro, la moderación de las correspondientes tendencias es un hecho. Aunque es posible que esta moderación del descenso del paro deba imputarse en parte al aumento registrado por la población activa después de dos años de estancamiento o leve retroceso.

Aparte de este cambio, que ha impulsado levemente al alza las tasas de actividad, se ha producido un repentino cambio de tendencia en la evolución del número de contratos laborales. Una combinación de razones administrativas, normativas y de evolución natural del mercado ha provocado un giro radical de la tendencia expansiva que los últimos años había caracterizado la contratación laboral. La evolución levemente negativa del número de contratos indefinidos se ha visto parcialmente compensada por la notable reducción del volumen de contratos correspondientes a las modalidades más precarias.

Un aumento cero del número de contratos de trabajo tramitados que no ha evitado que la afiliación de activos al Régimen General de la Seguridad Social haya crecido por encima del cinco por ciento en el conjunto de Cataluña y casi un seis por ciento en la Región Metropolitana. Una evolución que da continuidad a un proceso iniciado el año 1994 que ha permitido sobrepasar en más del veinte por ciento los volúmenes máximos de ocupados afiliados alcanzados durante la fase expansiva de la segunda mitad de los ochenta.

In the case of the city centre, the statistics on the amount of floor space designated for development with approved works licences openly reflects the movement from new housing construction projects to renovation and extension projects and also to projects for developing floor space for productive use. The amount of floor space which has been approved for the construction of new housing and car parks in the year 2000 of almost 750,000 m² represents approximately 48 per cent of the total approved floor space, including that for renovation and extension projects; a decisive percentage but one that is over seven points lower than the average for the previous three years.

In spite of the moderation in the rate of increase of house prices, at the end of the year there was an increase of around 13 per cent, approximately five points lower than the previous year. The rental market, which was restrained during the whole of the second half of the nineties as a result of the constant improvement in the ability of individuals to purchase their own homes, is making the most of the shortage in supply to bring itself in line, via an increase in prices, with the selling/buying market.

Unemployment has reached new lows, while the unemployment rates for certain working population groups and productive sectors are at levels considered to be of practically full employment.

Following the same trend which began in the middle of the nineties, the growth in the economy in the last year has translated into a substantial improvement in the main indicators relating to the labour market in the city. The creation of new job positions and the regularisation of illegal employment have continued driving down the registered unemployment figures, while the number of working members of the different social security systems reached new historic heights. In both cases however, and especially in unemployment, the moderation of the trends is a fact, although it is possible that the moderation of the fall in unemployment should be attributed in part to the increase in the total labour force after two years of stagnation and slight decline.

Apart from this change, which has slightly driven up the labour force participation rates, there has been a sudden shift in the growth of the number of employment contracts. A combination of administrative and regulatory motives and the natural evolution of the market has provoked this radical turn in the growth tendency in the number of workers being taken on in recent years. The slight decline in the number of permanent contracts has been partially compensated by the notable reduction in the volume of more unstable or temporary contracts.

This zero increase in the number of employment contracts entered into has not stopped the number of new working members joining the Social Security General System from growing by over five per cent in Catalonia as a whole and almost six per cent in the Metropolitan area. This continues the trend that began in 1994, which has allowed the peaks in the numbers of employed members, attained during the expansive phase of the second half of the eighties, to be exceeded by more than twenty per cent.